

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

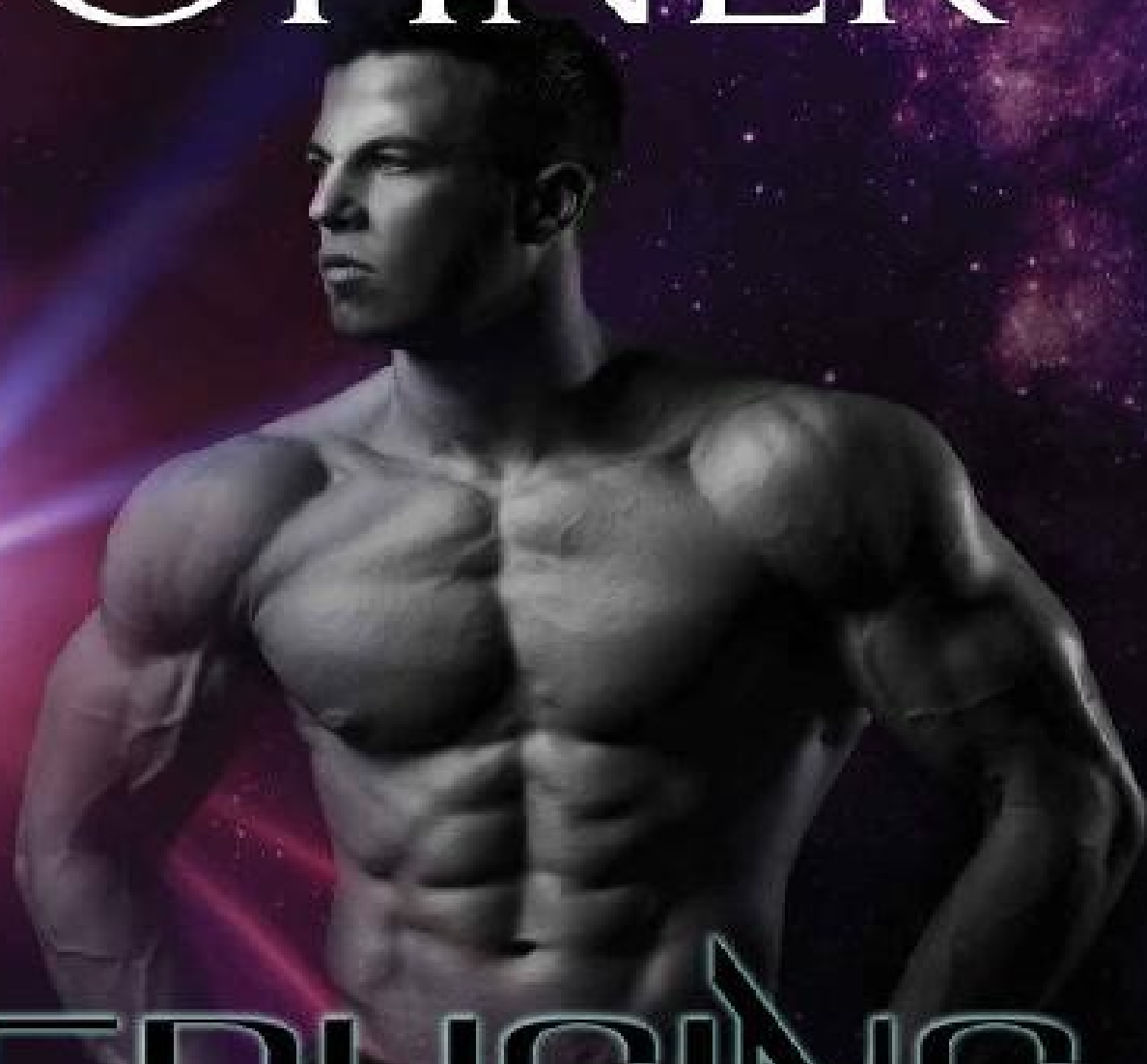
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LAURANN
DOHNER

SEDUCING
STAG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LAURANN
DOHNER

SEDUCING
STAG

Baştan Çıkarıcı Geyik

**Cyborg Baştan Çıkarma - Onuncu
Kitap**

Laurann Dohner tarafından

Baştan Çıkarıcı Geyik

Laurann Dohner tarafından

Stag ve Vernik mürettebatı, Markus Modelleri tarafından saldırıya uğrayan bir yük gemisinin yardım sinyaline yanıt vermek üzere bir görevdedir. Düşmanı bulmak yerine, hayatta kalan tek bir kişi keşfederler. Nala bir insandır ve Dünya'da geçirdiği süre boyunca onların elinden acı çekmiş olan Stag'ın daha fazla nefret ettiği bir tür yoktur. Ama minyon kadın onu bir androidle karıştırıp emir vermeye kalkınca, Stag onun yaşayacağına ve hakaretlerinin bedelini ödeyeceğine karar verir.

Nala Vestria yük gemisini, mürettebatını ve babasını kaybetmiş, sadece bir cyborg'un kişisel hizmetçisi olmuştur. Stag asık suratlı, çabuk sinirlenen ve insanlara hiç güvenmeyen biridir... Nala'nın şimdiye kadar gördüğü en ateşli varlık olduğundan bahsetmiyorum bile. Onu geçici olarak merhametine sığınmış halde bulduğunda, Nala onu öldürmek mi yoksa öpmek mi istediğinden emin değildir. Yine de hayat kısa. O ikincisini seçer.

Nala hızla Stag'ın göze alamayacağı bir dikkat dağınıklığına dönüşür, özellikle de kadının sunabileceklerinin şehvetli bir tadına vardıktan sonra. Onu ana gezegeni Garden'a geri götürecek ve hem ondan hem de uyandırdığı duygulardan kurtulacaktır. Ancak eve dönüş yolculukları zorlu bir hal almaya başladığında, Nala bir yükten çok bir varlık olduğunu kanıtlayabilir. Hem gemi için... hem de ona komuta eden yalnız cyborg için.

Cyborg Baştan ıkarma Serisi

Yakan

Çakmaktaşı pen

elik Eriten

Demir Dokunan

Buz elikleyen

Kömür Kurtaran

Zorus Alay eden

Krell Musallat

olan Blackie

Seven Sapkın

Baştan ıkaran

Geyik

Baştan Çıkarıcı Geyik
Telif Hakkı© Eylül 2016

Editör: Kelli Collins
Kapak Resmi: Dar
Albert
e-Kitap ISBN: 978-1-944526-33-7

TÜM HAKLARI SAKLIDIR. Telif hakkıyla korunan bu çalışmanın izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması, inceleme ve makalelerde kısa alıntılar yapılması durumu hariç, yasa dışıdır.

Suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve 5 yıla kadar federal hapis ve 250.000 dolar para cezası ile cezalandırılır.

Bu kitaptaki tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü

Bölüm

Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm

On Birinci

Bölüm On İkinci

Bölüm

On Üçüncü Bölüm

On Dördüncü Bölüm

On Beşinci Bölüm

Birinci Bölüm

Stag onu hasarlı geminin içinde takip eden altı kişilik gruba "Dağılın," diye emretti. "Biri şu alarmı sustursun." Çalan alarm onu rahatsız etmişti.

Kelis erişim panellerinden birini yırtarak açtı. Doğru kabloları çıkardığında sessizlik hoş karşılanmıştı. Duman koridorlarda kalmıştı ama yangın söndürme sistemi çalışmıştı. Beyaz köpük yerleri ve duvarları lekelemişti. Stag lider pozisyonunu aldı ve silahını kavradı. Sadece bir yaşam sinyali kaydedilmişti ve o da yaşam alanından geliyordu.

Bir kavisin etrafından dolaştı ve birkaç metre ötede yere serilmiş ağır hasar görmüş android'e baktı. Parçalara ayrılmıştı. Kafası bile parçalanmış ve açılmıştı. Kopmuş bedenin kollarından biri seğiriyordu. Hiçbir silah izi görmedi.

"Markus Modelleri kendi modellerinden olmayan androidleri sevmiyor gibi görünüyor." Veller'e baktı.

Erkek başını salladı. "Uzun menzilli sensörler mekiğin geri dönmediğini gösteriyor. Hâlâ uzaklaşmaya devam ediyorlar. Geri dönerlerse size haber veririm, böylece tahliye için zamanımız olur."

"Bazı birimlerini gemide bırakmış olabilirler ve bunlar yaşam belirtisi olarak kaydedilmeyebilir. Sakın gardınızı düşürmeyin," diye uyardı Stag. Köşeyi döndü ve androidin parçalanmış bedeninin üzerinden geçti. Bunun bir tehdit olmadığı açıktı. Silahını ileriye doğru doğrulttu ve ilk kapıda durdu. Kelis kilidi açarken bekledi. Kapı küçük bir mürettebat bölümüne açıldı.

Stag dişlerini sıktı, o kadar kanı ve Dünyalı'dan geriye kalanları görünce tiksindi. O da parçalara ayrılmıştı, cesedinin parçaları etrafa saçılmıştı. Sağlam kalan en büyük parçaları kafası ve göğsüydü. Kan lekeleri duvarın, zeminin ve tavanın neredeyse her santimini işaretliyordu. Olayın birkaç saat içinde gerçekleştiğini tahmin ediyordu.

Kelis içeri baktı. "Overkill."

"Az bile," diye mırıldandı Stag. "Artık gitmek istiyorum. Yeterince gördük."

Veller ona "Gemide hâlâ bir yaşam belirtisi var," diye hatırlattı. "Dünyalı'dan burada kaç tane Markus Modeli olduğu gibi değerli bilgiler alabiliriz. Bilgisayar bankaları kızartılmış. Maze komuta merkezinde ve geri getirilecek bir şey olmadığını söyledi. Yaşam desteği dışındaki tüm sistemler kasıtlı olarak hasar görmüş."

Stag bir sonraki kapıya yöneldi ve kilitli olmadığını gördü. İçeride iki ceset yatıyordu. Sağlamdılar ama kan içindeydiler. Biri boynu kırılmış ve yüz hatları hırpalanmış bir halde yerde yatıyordu. Diğeri ise bir sandalyeye atılmış, işkence görmüştü. Bükülmüş uzuvları ciddi bir travma geçirdiğini gösteriyordu. İkisi de saldırıdan sağ kurtulamamıştı.

"Markus Modelleri ne yapıyordu? Çeşitli yöntemlerle öldürme pratiği mi yapıyorlardı?"

Stag Kelis'in bakışlarını tuttu.

"Belki de." "Hasta piçler."

Stag sessizce kabul etti. İki odayı daha kontrol ettiler ve bir ceset daha buldular. Çırılçıplak soyulmuş ve parçalara ayrılmıştı. Safralar yükseldi ama Stag son yemeğini yerde kaybetme dürtüsünü bastırmayı başardı Markus Modelleri, erkek Dünyalı'yı uzuvlarına metal sıkıştırarak yere sabitlemiş ve sanki görmek istermiş gibi onu kesip açmışlardı. Çeşitli organlar yerde yatıyordu.

ve kan izleri, başladıklarında hâlâ hayatta olduğunu gösteriyordu.

"Siktir," diye hırladı Kelis, arkasını dönerek. "Maze'e istediği gibi bizimle gelmek yerine Kontrol'e gitmesini emrettiğine sevindim."

Stag odadan geri çekildi ve kapı kapandı. "Bir sıhhiyecî olarak mürettebatı kurtarmak isteyecektir ve onlar için bir şey yapabileceğinden şüpheliyim. Ölüm karşısında acı çekiyor. Markus Modellerinin yaşama saygı duymadığını biliyoruz. Bence değerlendirmen doğruydu. Bu Dünyalılar üzerinde deneyler yapıyorlardı."

"Hadi gidelim. Kalbi atandan geriye kalanları görmek istemiyorum. Muhtemelen konuşamayacaktır." Kelis başını salladı. "Bu kadarı yeter de artar bile."

"Saklanmış olması mümkün." Yammer bir adım öne çıktı. "Aksi takdirde o da ölmüş olurdu."

"Pek olası değil," diye karşı çıktı Veller. "Markus Modelleri yaşam işaretlerini bizim kadar iyi okuyabilir. Onlar da bizim gibi takip ederlerdi. Kaptan'ın kamerasında hâlâ aktif bir işaret var."

"Markus Modeli olabilir." Kelis ikincil silahını çıkardı. "Bence katil ucubeyi, ondan bilgi aldıktan hemen sonra öldürelim."

"Anlaştık." Stag tekrar öne geçti. "Kolay kolay düşmezler. Vücuda zarar vermeye çalışın ama kafa atışlarından kaçının. Hafıza çekirdeğini içine girebiliriz."

"O zaman piçi kızartmak yok," diye mırıldandı Kelis. "Harika."

Son kapıya ulaştılar ve onu kilitli buldular. Stag Veller'e başıyla işaret etti, o da paneli sökmek ve mekanizmayı geçersiz kılmak için öne çıktı. Stag gerildi ve kapı açılmadan önce adamlarına emir vermek için bir el işareti kullandı.

Metal parçalandı ve içeri koştular. Yaşam alanı büyük bir oda ve açık bir temizlik ünitesinden oluşuyordu. Onları karşılayan manzara Stag'ı hayrete düşürdü.

Yaşlı bir Dünyalı erkek kan gölünün içinde yüzüstü yatıyordu ama onun dikkatini çeken yataktı. Devasa bir dört direkli yataktı ve solgun, çıplak bir beden yatak başlığına dik bir şekilde asılmıştı.

Bir kadındı. Kolları ve bacakları iki yana açılmış, yatağın baş ucundaki uzun direklere dik bir şekilde bağlanmıştı. Başı öne eğikti, uzun sarı saçları vücudundan aşağı, beline kadar dökülüyordu. Bukleler çoğunlukla çıplak göğüslerini örtüyordu. Kremi beyaz tenine bir miktar kan bulaşmıştı. Bileklerinin, ayak bileklerinin ve belinin yakınında lekeler vardı. Kalçasının iç kısmında, sanki biri onu oradan tutmuş gibi mükemmel bir şekilde görünen kanlı bir el izi vardı.

Stag yaklaşırken silahını onun üzerinde tuttu. Hafif de olsa göğsünün inip kalkmasına dikkat etti. Daha aşağıya baktı. Küçük kasık kılları kadının geri kalanıyla uyumluydu. İri bir kadın değildi ama göğüslerinin büyüklüğü ve vücudu herhangi bir gösterge ise tamamen büyümüştü. Adamlarından biri bir şeyler mırıldandı ama o kelimeleri yakalayamadı. Kadın cevap vermedi ya da herhangi bir hareket yapmadı.

"Bu bir tuzak olabilir. Odada patlayıcı olup olmadığını kontrol edin. Yem gibi görünüyor." Stag beklerken donup kaldı.

"O yaşıyor." Kelis öne çıktı. "Onu aşağı indireceğim."

Stag onu geri püskürttü. "Beni duydun mu? Cihazlar için yatağı kontrol edin.

Üzerinde yürümeden ulaşmanın hiçbir yolu yok."

Adamları işe koyuldu ve Stag kadını inceledi. Kadın nefes alıyordu. Göğüsleri hafifçe hareket ediyordu. Onu tutan bağlara baktı. Sıkıca bağlanmış, sanki canlı bir tuvalmiş gibi gerilmişti.

"Kahretsin," diye homurdandı Parqel. "İyi karar." Yatağın baş tarafında ayağa kalktı. "Yatağın dört ayağında da basınç düzeneği var. Herhangi bir ağırlık değişiminde havaya uçacağını varsayıyorum. İlk bakışta şiltenin içine giden kablolar görüyorum, örtüler tarafından gizlenmiş."

Kelis onun yanında durmak için hareket etti. "Nereden biliyorsun?"

Stag tereddüt etti. "Çoğu erkek cinsel açıdan çekici bir kadına doğru koşardı. Bana mantıklı gelen neden *onu* canlı bıraktıkları ama bu gemideki erkeklerin hiçbirini bırakmadıkları."

Veller konuştu. "Yerçekimini öldürebilir ve yüzerek onu indirebiliriz."

Stag başını salladı. "Yerçekimini ortadan kaldırırsak yatak da kayar ve tetikleyiciler serbest kalır."

"Onu nasıl aşağı indireceğiz?" Kelis'in sesi sinirli geliyordu.

"İndirmeyeceğiz." Stag adamlarına döndü. "Hadi gidelim."

"Onu öylece bırakamayız," diye karşı çıktı Kelis. "O yaşıyor. Cihazı etkisiz hale getirmeyi deneyebiliriz."

"Ona ne olacağını söyle, Parqel," diye sordu Stag.

Diğer cyborg iç çekti. "Kabloları kestim ve patlayacak. Yatağa ağırlık vermeden cihaza ulaşamıyorum. Onu yanlardan kesip aşağı bile kaldıramayız çünkü ağırlığı yatağın bir parçası."

"Onu tuzağa düşürdükleri anda ölmüştü." Stag kadına baktı. Acıma hissetti. "Yaşam desteğini keseceğiz, böylece diğerlerini yük gemisine çekecek hiçbir yaşam belirtisi kalmayacak. Ölmesi için acısız bir yol olacak."

"Bu bir *kadın*." Kelis onunla yüzleşti. "Onu öylece ölüme terk edemeyiz."

"Bunu ben de tatsız buluyorum. Ama o patlama bizi de öldürmeden onu kurtarmanın bir yolu yok."

"Ben geride kalıp sizin bu gemiden ayrılmanızı bekleyeceğim, sonra da bu kalkışacağım."

Bu şekilde sadece benim hayatım risk altında olacak."

"Bir insan için ölmene izin vermeyeceğim, Kelis."

"Lanet olsun!" diye bağırdı cyborg. "Denemeliyim, Stag."

Yataktan yumuşak bir ses geldi ve Stag başını çevirdi. Kadın çenesini kaldırdı, saçları cömert göğüslerini ortaya çıkarmak için hareket etti, sadece bir şımarık meme ucunu gösterecek kadar. Onu inceledi. Narin, çekici yüz hatları ve soluk mavi gözleri vardı.

Gözlerini kırpıştırıp adama odaklanırken biraz kafası karışmış gibiydi. Şaşkınlık okunması kolay bir duyguydu ama sonra bir parça korku belirdi. Adamları fark ederek bakışlarını ondan kaçırdı. Adam yatağın ucuna doğru adım atarak onu izledi.

Yere baktı, gözlerini kapattı ve sonra açtı. "Yetkili kim?" Yumuşak, hoş bir sesi vardı.

"Öyleyim."

Doğrudan Stag'a baktı, sonra elindeki silaha, sonra tekrar bakışlarını tutmak için geri döndü. "Siz cyborg'sunuz, değil mi?"

"Evet."

"Düşündüm de. Derisi gri olan sadece bir şey duydum." Dudaklarını yaladı. "Yatağın içinde patlayıcı bir cihaz var. Patlamadan bana ulaşamazsın. Orada tüm bu bölümü yok etmeye yetecek kadar patlayıcı olduğunu ve muhtemelen dış gövdede de bir delik açacağını hesaplıyorum. Mürettebatımdan kurtulan oldu mu?"

"Mürettebatınız mı?"

"Ben kaptanım." Yerdeki cesedi fark eder gibi oldu ve gözleri doldu. "O benim babam. O öldü, değil mi?"

Stag yalan söylemek için bir neden görmedi. "Evet."

"Bize binen o şeyler neydi? Biliyor musunuz?"

"Markus Modelleri. Onlar etten yapılmış androidler. Kaç tane olduklarını biliyor musunuz?"

"Üç kişi gördüm. Birinin çılgılık attığını duydum. Sanırım Melvin'di. Birkaç oda aşağıda. Çılgılık atmak için bir sebebi olduğunu varsayıyorum. Bu da en az dört kişi demek. Birbirinin aynısı klonlara benziyorlardı ama çok güçlüydüler. Birini göğsünden iki kez vurdum ama gelmeye devam etti. Bana vurdu ve onlar kıyafetlerimi yırtarken uyanana kadar ışıklar söndü. Bana tecavüz edeceklerini sandım ama onun yerine beni astılar ve bomba yerleştirmek için yatağı kestiler. Sonra yatağı yaptılar." Yerdeki cesede baktı. "O zaman burada değildi. İçlerinden biri bana tekrar vurdu ve bayıldım... ta ki şimdiye kadar."

"Tüm mürettebatınız öldü. Tek yaşam belirtisi sendin."

Kederin verdiği acı yüz hatlarını burktu ama duygularını toparlamış gibi görünerek bunu hızla maskeleydi. "İmdat çağrımıza cevap verdiğiniz ve yardımımıza koşmaya çalıştığınız için teşekkür ederiz." Ellerini açtı ve bağları kavradı. "Bana bir iyilik yapar mısınız? Lütfen ayrılmadan önce gemimdeki otomatik imha sekansını ayarlayın. Geri gelmeyi planlıyorlar. Seks robotlarını iki numaralı kargoda taşıyoruz. Sandıklarda madencilik ekipmanı olduğu yazıyor ama asıl kargo bu. Bunu bir şekilde anladılar. Beni buraya koyarken yüksek sesle konuşuyorlardı. O botları kendilerine faydalı olacak şekilde yeniden programlayabileceklerini düşünüyorlar. Beni cehenneme gönder. Hiçbir şey elde etmelerini istemiyorum. Döndüklerinde hayatta olmak da istemiyorum."

Durakladı. "İstersen botları alabilirsin ama o piçlerin onları almasına izin verme. Ne yapmaya karar vererseniz verin, acele edin. Biriyle iletişim kurma menzilinin dışındaydılar ve gemiyi terk etmeleri gerekiyordu. Uydu rölesini kullanmak istediklerini sanmıyorum. Bu da sadece gemiden gemiye iletişim anlamına geliyor ve biliyorsunuz ki bunların menzili o kadar da değil. Benim gemim de

yavaşça bir buluşma noktası ayarladılar. Ne kadar süredir yoklar bilmiyorum."

"Neden bizden seni kurtarmamızı istemiyorsun?" Stag onun ilgisini çekmiş, meraklanmıştı.

"Bu bir intihar. Eminim bugün ölmekten daha iyi yapacak işlerin vardır. Benim de öyle, ama gemiye binen benim. Uzun menzilli sensörlerimizde görünmediler. Hatta onlar içeri girip bize saldırana kadar bile bilmiyorduk."

"Muhtemelen bilgisayar sisteminizi hacklediler ve sensörlerinizi geçersiz kıldılar." Veller kaşlarını çattı. "Yaklaşık bir saat önce ayrıldıklarını düşünüyoruz."

"Kiminle buluşmaya gittiklerini biliyor musun?" Stag bir adım daha yaklaşarak onun dikkatini çekti.

"Kardeşler. Tek bildiğim bu. Kim oldukları ya da ne anlama geldikleri hakkında hiçbir fikrim yok."

"Daha fazla Markus Modeli." Kelis iç çekti. "Muhtemelen en az bir mekikle daha döneceklerdir. Yük geminizi yok ettiler. Hiçbir yere gitmiyor. Uzayda ölmesini istediler. Bu geminin büyük bir kargo kapasitesi var ama onlar için çok yavaş. Muhtemelen kargoyu bölmek zorunda kalacaklar."

"Kargo bölümünü kontrol edin ve geride botları korumak için herhangi bir model bırakmadıklarından emin olun." Stag Kelis'e baktı. "Yapabildiğinizi gemimize aktarın, gerisini yok edin." Veller'a baktı. "Onu duydun. Otomatik imhayı ayarlayabilecek misin bir bak. Eğer yapamazsan, ayrılırken patlatırız. Gidin. Takım halinde kalın."

Adamları gitti ve Stag gözlerini kadına dikti. "Çok cesursunuz." "Ben olsam bu kelimeyi ." Vücudunun aşağısına baktı. "Görünüyorum Mars'taki esaret kulüplerinden birine aitmişim gibi. Ben olsam

bilseydim bu sabah bacaklarımı tıraş ederdim." Stag onun vücudunu inceledi.

"Gözlerin burada, güzelim," diye mırıldandı. "Bunu doğrulamana gerek yok. Kötü bir şakaydı."

Onun bakışlarını tuttu.

"Sanırım insan olmadığın için şükretmeliyim. Çoğu erkek bana böyle bakarak gelir ve bombaları patlatırdı." Gülümsedi. "O Markus modelleri geminin diğer tarafında, ambarda mühürlü olduğu için kargomu çalabilir ve yine de beni öldürtebilirlerdi. Bu beni çok kızdırdı."

"Bana neden öyle dedin?"

"Muhteşem mi? Çünkü öylesin. Çok güzel siyah saçların ve mavi gözlerin var. Uzayda yalnızlık çekersin. Babam her zaman mürettebatı işe alırdı ve hiçbiri güzel ya da cinsel açıdan çekici değildi. Bunu bilerek yaptı." Vücudunu biraz kıpırdatmaya çalıştı ama bağlar onu çok sıkı tutuyordu. "Tanrım, bu hiç hoş değil. Sanki bir lades kemiğine dönüştürülmüş gibiyim."

"Dövüşmeyi bırak ve kaslarını gevşet. Daha az acıyacaktır." "Çok mu gerildin?"

"Geçmişte birkaç kez," diye itiraf etti.

"Neden biri sana bunu yapsın ki? Tek bir yerde olmanızı istiyorlarsa tek yapmaları gereken sizi kapatmak."

Onun bir android olduğuna inanıyordu. Onun bu varsayımına şaşırmamıştı. "Kapatma fonksiyonum yok. Bu bir cezaydı. Bizi kırbaçladılar."

"Neden biri o kadar para verip senin gibi bir şeye zarar versin ki?" Başını iki yana salladı. "Bir adam sana sahip olmuş olmalı,

Karısı da muhtemelen yatak odasına girebilmek için gerekli donanımına sahip olmanızı dilemiştir. Acısını senden mi çıkardı? Gerçekten çok yakışıklısın." Bakışlarını adamın vücudunda gezdirdi. "Güzel ölçü tasarımları da var. Babam bazılarınızın eskiden seks robotu olarak kullanıldığını söylemişti. Nedenini anlayabiliyorum. Seni seks robotu reklamlarından birinde görseydim satın alırdım."

Öfkesi alevlendi. "Seninle seks yapmam için beni satın mı alacaksın?"

"Kendimi acıdan uzaklaştırmaya çalışıyorum." Başını çevirdi, ondan uzağa baktı ve kısıtlamalarla savaştı. "Lütfen gemiyi havaya uçur. Bu çok acı verici."

"Ben bir android değilim."

Hareket etmeyi bıraktı, ona bakıyordu. "Sen bir cyborg'sun. Özür dilerim. Kendini onlardan ayırt edebiliyor musun? Duyduğuma göre bazı taklit duygularla programlanmışsın. Seni aşağılamak istememiştim. Devrelerine aşırı yüklenme. Sadece boktan bir gün geçiriyorum ve bitmesi için hazırım. Babam öldü, ekibim de öyle. Ayrıca bu korkunç koşullarda *sana* benzeyen bir şeyin yatak odamda duruyor olması da sinir bozucu. Ne ironi ama."

"Açıkla."

"Çıplağım ve kısıtlanmış durumdayım, bana dokunmak için doğru ekipmana ya da programa sahip olmasanız da bacaklarda seks gibisiniz. Ayrıca, bana ulaşmak için yatağa tırmanırsan büyük bir *patlama* olur. Bunun nereye gittiğini görüyor musun? Sikildim ama eğlenceli bir şekilde değil."

Öfkesi daha da alevlendi. Kendisiyle seks yapması için onu satın almıştı ve onun bilinçli bir varlık olduğuna inanmıyordu. Bu da onun tüm Dünyalıların aynı olduğu fikrini kanıtlıyordu. Kadının bağların içinde çırpınışını, saçlarının meme uçlarını ortaya çıkaracak şekilde kayışını izledi. Gerçekten de güzel bir vücudu vardı. Tenine bulaşan kan ona ait gibi görünmüyordu.

"Gitmek için emre ihtiyacın var mı?" Kadın ona baktı. "Git. Eğer bir şekilde kullanabilirsen kargoyu al. Beni kurtaramazsın, eğer sana denemeni söyleyen bir programın varsa. Boş ver onu. Gemiden in ve onu havaya uçur."

Birdenbire onun ölmesini istemedi. Onu hayatta tutmak istedi. Yatağa baktı. "Bombayı nasıl yerleştirdiler?"

"Ne?"

"Nasıl ? gördüğünü söylemiştin."

"Üstteki örtüleri çekmişler ve yatağı kesmişler. Bu senin için çok karmaşık. Sen eski bir modelsin. Sadece git. Bu bir emirdir."

Yatağa yaklaştı ve örtüleri geri çekerek şiltenin üzerinde kalmalarını sağladı. Yatağı açtıkları yeri gördü, cihaz gözlerinin önüne serilmişti.

"Dinle," dedi. "Yataktan uzaklaş. İkimizi de havaya uçuracaksın ve o sık kafalı deri android şeyler kargoyu alacak. Siktir et onu. Beni ve mürettebatımı öldürdüler. Ben zaten . Gemiden in ve onu havaya uçur!"

Öne doğru eğilip cihazı inceledi. Karmaşık bir şeydi. Telsizini çıkardı ve Veller'le temasa geçti. "Hemen Kaptan'ın kamarasına dönün."

"Hey, güzel yüzlü?"

Adam çıkmış bir halde ona baktı. "Benim adım Stag."

"Kurtarma görevinizi iptal edin. Başarısız olmaya mahkum. Anlıyor musunuz? Size doğrudan bir emir veriyorum. Emir almanızla ilgili bir sorun olduğu için modellerinizi durdurduklarını biliyorum ama akıllı olmalısınız. Tüm modellerinizi kapatmadan önce Dünya'dan kaçınız. Yatak patlamadan önce bu gemiyi terk edin. Anladınız mı?"

Ona ters ters baktı.

O da ters ters baktı. "İptal et. Dur. Sana söyleneni yapman için hangi kelime seni tetikliyor?"

"Lütfen' de."

Bu yanıt onu şaşırtmış gibi görünüyordu ama kendini çabuk toparladı. "Lütfen emirleri alın. Bu gemiden inin ve onu havaya uçurun."

Ona soğuk bir bakış attı. "Ben bir robot ya da android değilim."

"Ne halt olduğun umurumda değil. Muhakeme ve mantık mı istiyorsun? Androidlerimin bunu takdir ettiğini biliyorum. Geminin yan tarafında büyük bir delik açmadan beni bu direklerden kurtarmanın bir yolu yok. Tüm bu bölümün basıncını düşürecek ve her şeyi uzaya çekecek. O sikik et robotları geri dönüp kargomu alacaklar. Onlar kazandı! Ben bunu istemiyorum. Geri döndüklerinde tüm bunları bir hiç uğruna yaptıklarını görmelerini istiyorum! *Anladın mı?*"

"Biliyorum. Hiçbir şeye dönüşmeyeceklerinden emin olmayı planlıyorum." "Güzel. Gidin."

Veller odaya girdi. "Ne oldu?"

Yoldan çekildi. "Şuna bir bak. Etkisiz getirebilir misin?"

Veller öne çıktı, yatağa dokunmamaya dikkat ederek eğildi. "Bunu biliyorum." "Güzel. Etkisiz hale getirebilir misin?"

"Hayır, ama Hellion yapabilir." "Emin misin?"

"Tamamen kapalı. Patlamasını tetiklemeden muhafazayı açmanın bir yolu yok. Bunu düşünmeliydim. Kapatmak için bir sinyal kesmesi gerekiyor. Bir Markus Modeli'nin kullanması için mükemmel bir cihaz."

Stag gemisiyle bağlantı kurdu. "Hellion'u hemen gönderin."

Birkaç dakika sürdü. İri yarı cyborg içeri girip durdu ve aval aval kadına baktı. "Hayaller gerçekten gerçek oluyor. Bu görev için kesinlikle hazırım."

"Kapa çeneni," diye tersledi Stag, erkeğin düşüncelerinin nereye gittiğini hayal ederek. "Yatak patlayıcı bir düzenekle donatılmış."

"Bu bir reguletta 643AB9," diye bilgilendirdi Veller onu. "Bu tür cihazları hackleme konusunda benden çok daha iyisin. Kapatabilir misin?"

Hellion kadına bakmaya devam etti.

"Yap şunu," diye homurdandı Stag. "Ona bakmayı kes."

"Hem çalışıyorum hem de manzaranın tadını çıkarıyorum," diye mırıldandı Hellion. "Çoklu görev yapabilirim." Hafif bir uğultu duyuldu. Hellion sırtıttı. "Kapalı. Onu indirebilir miyim?"

Stag silahını kılıfına soktu ve dış uyluğuna bağlı bıçağı kavradı. Direği kavradı ve bacağına kaldırarak yatağın üzerine çıktı. Kadının tam önüne geldi ve ona baktı. "Adın ne senin?"

"Kaptan Nala Vestria."

Eğildi ve kadının ayak bileklerindeki bağları kesti. Bacakları hemen birbirine yapıştı. Onu omzunun üzerinden attı. Çok ağır değildi. Döndü ve yataktan atlarken onu yerinde tuttu. Nefes nefese kaldı.

Yatağın üzerindeki nevresimi kaptı ve kadının üzerine fırlattı. Veller ve Hellion ona baktı.

Stag kapıyı işaret etti. "Gemimize aktarabildiğiniz kadar yük aktarmayı bitirin. Onu ben alırım."

"Onu taşımaktan çok mutlu olurum." Hellion kollarını uzattı. "Dünyalılardan hoşlanmadığını biliyorum."

"Beni yere bırak!" diye bağırdı kadın. Adamın omzuna doğru kıpırdandı. "Yürüyebilirim."

Uzandı ve bir elini kızın sırtının alt kısmına koyarak onu omzuna sabitledi, diğer kolunu da kızın bacaklarına daha sıkı doladı. Battaniye

vücudunun alt kısmını kapladı. "Bir seks robotu reklamında oynasaydım *beni satın alacağını* söylediğinde burada değildin."

Hellion'un kolları düştü ve ağzı açıldı, şok yüz hatlarını gevşetmişti. Veller iki kaşını da kaldırdı ama tepkisini başka türlü gizledi.

"Onun hayatını kurtardım, bu yüzden bana borçlu. Bedelim, bir android gibi muamele görmenin nasıl bir his olduğunu öğrenmesi olacak. Ona zarar vermeyeceğim ama ona bir ders vereceğim. Emirlerime uy." Kadını odadan dışarı taşıyarak ilerledi.

"Onu teknik olarak kurtardım," diye Hellion. "Onun seksi olmak istiyorum bot."

"Çiğnemen lazım." Stag devam etti.

İkinci Bölüm

Nala mücadele etti ama koca piç güçlü ve hızlıydı. Onu içine ittiği temizlik ünitesi yüzünden derisinin kaygan olması da işe yaramadı. Kapıya giden yolu kapattı, omzuna astığı giysileri aldı ve ona uzattı.

Her bir parçayı teşhis etti. Adamlarından birine gemisinden bazı eşyalarını toplamasını emretmiş olmalıydı. Pantolon ve gömleği aldı, çabucak giydi.

"Kamaraya hapsedildiniz. Odanın içindeki her şeyi kontrol etme yeteneğini engelledim." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve geri çekildi. "Temiz yatak takımını ranzanın ucundaki duvarda bulunan çekmecedeki bulacaksın. Döndüğümde çarşafların değiştirilmiş olmasını ve senin de odayı toplamış olmanı bekliyorum." Çamaşır oluğunu ve bazı temizlik malzemelerini sakladığı paneli işaret etti ve sonra gülümsedi. "Bugün senin için başka görevler de düşüneceğim. Şu anda yapmam gereken işler var."

Kadın şaşkınlıkla ona bakakaldı.

"Hep bir temizlik androidi istemiştım. Artık bir tane var." "Delirdin mi sen?"

"*Kızgınım*. Siz Dünyalıların cyborgları gri etli, hareketli robotlar olarak görmenizden bıktım. Ben de en az sizin kadar duyarlıyım. Başka türlü muamele görmek sinir bozucu. Öğreneceksin. İşe koyul, droid."

"Yapmayacağım."

"Yemeğinizi hak etmek zorundasınız. Bu söyleneni yapman için motive etmeli." Döndü, kapının yanındaki panele dokundu ve kapı açıldı. Hızla çıktı,

Kapı onu içeri kapattı.

Nala sersemlemiş bir halde orada duruyordu. Ciddiydi.

Odasına şöyle bir göz gezdirdi. Zaten temizdi. Mürettebatından bazıları dağınıktı ama Stag kesinlikle öyle değildi. "Orospu çocuğu."

Kapı açıldı ve döndü, adamın geri dönmesini, belki de ona şaka yaptığını söylemesini bekliyordu.

Tıbbi bir tarayıcı ve bir çanta taşıyan yeni bir siborg içeri girdi.

"Ben sağlıkçıyım. Otur, Nala."

Oturabileceği tek yere doğru ilerledi ve arkasını yatağın kenarına yasladı. Sayborg tarayıcısını açarak önce başının üzerinde, sonra da daha aşağıda gezdirdi.

"Sizi arayabileceğimiz bir isim ya da numara var mı?"

"Maze. Herhangi bir ağrı hissediyor musun? Baş ağrısı? Kulaklarınızda çınlama? Ağızda metalik bir tat?"

"Biraz başım ağrıyor ama iki kez nakavt oldum."

"Ben de öyle duydum. Vuruşlarla yüzünü morartmamayı başarmışlar gibi görünüyor ama biraz kızarıklık görüyorum." Çömeldi, tarayıcıyı kollarında, sonra orta kısmında ve her iki bacağında gezdirdi. Döndü, tarayıcıyı yere bıraktı ve çantayı açarak küçük bir kutu çıkardı.

Adam bir enjektör çıkarıp ucundaki kontrol pedine dokununca hemen gerildi. "Ne yapacaksın?"

"İç kanamanız, kırığınız, beyin sarsıntınız ya da kırık kemiğiniz yok. Ayrıca Markus Modellerinin sizi etiketlemiş olabileceği herhangi bir implant olup olmadığını da kontrol ettim." Sonra ona baktı. "Takip için sana çip takmamışlar."

Bu hiç aklına gelmemiş korkunç bir düşünceydi. "Güzel."

"Baş ağrınızı hafifletmek için size hafif bir ağrı kesici veriyorum ve kan örneği alıyorum. Bu şekilde tıbbi geçmişinizi daha iyi anlayabilirim. Uzay yolculuğu için tam olarak aşılandınız mı?"

"Evet."

"Mükemmel. Bilek, lütfen."

Birini kaldırdı ve oradaki çürükleri ortaya çıkardı.

Durakladı, kontrol paneline dokundu ve iç çekti.

"Ne?"

"Çürükleri fark etmedim. Ciddi bir durum. Size verdiğim ilaçları daha hızlı iyileşmenize yardımcı olacak bir şey içerecek şekilde ayarladım."

Enjektörü derisine bastırdı ve yumuşak bir sesle patladığında biraz irkildi. Acımadı ama hafif bir dokunuş hissetti. Kan alma işlemi iğne batması şeklinde olacaktı ama çok küçüktü. Enjektörü çantasına geri koydu ve ayağa kalktı. "İyi günler dilerim."

Adam gitmeden önce ayağa fırladı. "Bekle!"

Tereddüt etti ve ona tekrar baktı. "Seninle tıbbi konular dışında konuşmamam gerekiyor."

"Neden?"

"Sen Stag'ın tutsağsın. Onu kızdırdın."

"Benim haklarım ne olacak? Bir yetkiliyle görüşmek istiyorum."

Sayborg onunla yüzleşti. "Bu gemideki yetkili kişi Stag'dır. Yetki onda."

"Yük gemim saldırıya uğradı, bu beni nasıl bir tür suçlu yapar? Tutuklu olduğumu mu söylüyorsun? Ne için? Ben kayıtlıyım."

"Stag seni ele geçirdi." "Ben bir *insanım*."

"Sen bir androidsin. Hiçbir hakkın yok."

Ağız yine açık kaldı. "Az önce üzerimde bir tarama yaptınız. Yüzde yüz insan olduğumu biliyorsun."

"Farkındayım ama bunlar onun emirleri. Sana bir android gibi davranılacak."

"Bu çılgınlık."

"Katılıyorum."

"Yani bunun yanlış olduğunu biliyorsun. Bir şeyler *yap*. Lütfen."

Ona acıyan bir bakış attı. "Sana zarar vermez. Mürettebata söz verdi ve asla yalan söylemez."

"Eğer benim bir android olduğumu söylüyorsa öyledir!"

"Sana bir ders vermek istiyor ve dürüst olmak gerekirse Stag kızdırmak isteyeceğin biri değil. Öfkeli biridir. Bu mürettebattaki hiç kimse, onun zalimlik sınırını aştığını düşünmediği sürece emirlerine karşı gelmez. O bunu yapmaz. Bu durumu yeniden değerlendirecek zamanı bulduktan sonra kendisinden özür dilemenizi şiddetle tavsiye ederim." Arkasını döndü ve panele dokundu. Kapı açıldı ve kadın onu tekrar durduramadan gitmişti.

"Lanet olsun!" Ayağını yere vurmak istedi. Bütün cyborglar deli miydi? Öyle olmalılar. Odanın karşısına geçti ve kapıyı açmaya çalıştı ama kapı yanıt vermedi.

Yatağa döndü ve oturdu, sonra iki büklüm oldu ve gerindi.

Korkunç bir gün geçirmişti. Gözleri yaşlarla doldu. Mürettebatını, gemisini ve babasını kaybetmişti. Şimdi de arızalı bir cyborg'un tutsağıydı. Onlardan çok vardı ve hepsi de onu kilit altında tutarak ne kadar çok yasayı çiğnediklerinin farkında değil gibiydiler. Şu ana kadar onlarla olan etkileşimi davranışlarına bir örnek teşkil ediyorsa, Dünya'nın modellerini neden hizmet dışı bıraktığı artık bir sır değildi. Emir almayı ya da mantıklı olmayı kesinlikle reddediyorlardı.

Keder çöktü ve kaybettiği her şey için ağladı. Geleceği için daha sonra endişelenecekti.

* * * * *

Stag önündeki küçük monitöre baktı ve yüzünü buruşturdu. Dünyalı yatağında top gibi kıvrılmış, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Suçluluk duygusu yüzeye çıktı. Öfkesinden kızın babasının öldüğünü unutmuştu ve kız da öldürülen mürettebatı için endişeleniyor olmalıydı. Onunla konuşmak için kamarasına dönmek cazip geliyordu ama Markus Modelleri yakındı. Öncelikler belliydi.

Güvenlik yayını kapattı ve mürettebatına seslendi. "O gemiyi patlatmaya hazırlanın."

Hellion başını salladı. "Hazır."

Telsizler biyledi ve Stag uzanıp onları açtı. "Rapor ver."

"Transfer edilen her sandığı kontrol ettim. Kurcalanmamışlar. Markus Modellerinin ya onları yeniden programlamaya çalışacak zamanları yoktu ya da bunu yapmak için onları daha sonra almayı bekliyorlardı. Hepsi ambarımıza sığmaz. Muhtemelen bu yüzden Markus Modelleri onları mekiklerine aktaramadılar."

"Geride kaç birim bırakıldı?"

"On iki, ve ben onların hırsızlık takip sistemlerini kaldırdım. Sekizini saklamayı başardık. Kalan sandıkları küçük patlayıcılarla donattım ve patlatmak için emrinizi bekliyorum. Kurtarılamayacak kadar ağır hasar görecekler ve patlamalar kargo ambarının içinde kalacak."

Veller'in yetkinliğine güveniyordu. Kalan botların Markus Modelleri için yararlı olamayacağından emin olurdu. "Bunu şimdi yap. Biz temiziz. Teşekkür ederim." İletişimi kesti.

"Gemiye getirdiğimiz botlarla ne yapacağız?" Kelis ona baktı.

Stag bunu düşündü. "Onları eve geri götürün. Eminim onlar için bir kullanım alanı bulacağız."

Hellion koltuğunda döndü ve sırttı.

Stag başını salladı. "Konseyin Garden'da bir genelev açacağını sanmıyorum. Tarımsal kullanım için yeniden programlanabileceklerini düşünüyordum."

Parqel kıkırdadı. "Rune gibi. Belki diğer seks robotlarına da bitkileri çıplak sulamayı öğretebilir. O bölümü sadece manzara için ziyaret *ettiğimi* biliyorum."

Hellion homurdandı. "Harika." Koltuğunu arkaya doğru döndürdü. "Hepimiz aile birimlerinde değiliz ve dışilere erişimimiz yok."

Stag, bekâr erkekleri için yakında genelevi olan bir sektöre gezi planlamayı aklına not etti. Yine de bunu dile getirmede. "Gemiye patlatın."

Ana görüntüleyiciden nakliye aracının komut üzerine kendini imha etmesini izlediler. Işıkları yanıp sönerik bölümler halinde basınçtan kurtuldu, sonra da parçalanmaya başladı.

"Bizi enkaz alanından çıkarın, sonra izleyicilerimizi yerleştirin ve bizi buradan çıkarın. İki mekikle savaşamayız. Denemek anlamsız olur."

Hellion konsoluna dokundu ve kendisine emredilene yaptı. Dakikalar geçti. "Beş iz sürücü fırlatıldı." Durakladı. "Umarım işe yararlar."

"Ben de öyle düşünüyorum. Enkaz yolunun dışındalar, doğru mu?" "Evet."

"Güzel. Onları kalkanlamak için çok zaman ve çaba harcadık. Etkinleştirildiklerinde menzile giren herhangi bir gemiye bağlanmaları gerekir. Şansımız yaver giderse, modellerden birinin gemisine takılırız. Hadi gidelim. Hellion, bizi izle ve güvenli bir mesafeye geldiğimizde onları aç."

"Markus Modellerinin nakil aracının patladığını öğrendiklerinde gerçekten buraya döneceklerini mi düşünüyorsunuz?"

"İstiyorum, Kelis." Stag bunu uzun uzun düşünmüştü. "Muhtemelen kadının bombayı aktif hale getirdiğine ve kargo bölümünün muhtemelen kurtulduğuna ya da bazı sandıkların yok olmaktan kurtulduğuna inanacaklardır. Botlara karşı bir ilgileri var. Keşke hepsini alabilseydik. Bu modelleri kullanmaları hiç kimse için iyi olmazdı."

"Muhtemelen onları suikastçıya dönüştürürler. Canlı olan her şeyi öldürmeyi seviyor gibiler," diye mırıldandı Hellion.

Stag kabul etti.

Veller, "Az önce sensörlerden bir şey algıladım," dedi. "Ya tehlike sinyalinin alan başka biri ya da Markus Modelleri geri dönüyor." Durakladı. "Şu anda iki gemi algılıyorum." Sesi kalınlaştı. "Kahretsin. Genesis Four mekikleri olarak okunuyorlar. Bunlar Markus Modelleri."

"Muhtemelen kardeşlerini buldular ve en yüksek hızlarında seyahat ediyorlar." Stag dişlerini birbirine geçirdi. "Şimdi tam yanma ve uzay enkazı sanılacak kadar yavaş hareket ederek sensörlerinden uzak durmaya çalışmayı unutun. Burada bir gemi olduğundan şüpheleniyor olmalılar. İki S sınıfı mekikle bir savaşı kazanamayız. *Vernik'ten* daha hızlılar ve daha iyi manevra yapıyorlar. Bizi menzilden çıkar, rotamızı değiştir ve siper bul."

"," diye homurdandı Hellion. "Onlardan kaçmayı sevmiyorum. Tüm içgüdülerim savaşmamı söylüyor."

Stag da bundan nefret ediyordu. "Sayıca azız ve görevimiz Markus Modellerinin yerini tespit etmek ve iz sürücüleri yerleştirmektir. Mekiklerini yok etmek için *Vernik'ten* daha fazlası gerekecek. Bu savaşı sabır kazanacak."

Hepsi sensörleri izlerken gerginlik kontrol odasını doldurdu. İzleme menzilinin dışına çıkmışlardı, bu da Markus Modellerinin de görülemeyeceği anlamına geliyordu. İlk olarak Veller konuştu.

"Siper buldum."

"Nerede?" Stag sandalyesinde öne doğru eğildi.

"Dört aydan oluşan bir küme." Koordinatları girdi ve herkes için gösterdi.

Stag haritaya baktı. "Çok açık. Ben olsam ilk oraya bakardım." "Bu tarafta ölü bölge dışında pek bir şey yok."

Stag çenesini yukarı kaldırdı ve Veller'e baktı. "Karanlık uzay mı?"

"Olumlu. Bazı uyarı işaretleri kalktı ve iletiliyor. Bu engin." Veller deftere dokunarak bir şeyler okudu. "Dört gemi içinde bildirdi. Haritalar diğer tarafta hiçbir şey göstermiyor." Stag elini yumruk yaptı. "Bizi kenara götür ve dur."

Hellion küfrederek onun dikkatini çekti. "Bu delilik. Ne düşündüğünü biliyorum ama oraya giremeyiz. Çıkış yolunu bulamayabiliriz."

"Markus Modelleri, bizim oraya giremeyecek kadar zeki olduğumuzu düşünecek.

O ayları aramakla vakit kaybedecekler." Stag gülümsedi.

"Tabii bizim Dünyalı olduğumuzu düşünmüyorlarsa."

Hellion homurdandı.

"Aynen öyle," diye onayladı Kelis. "Oraya girmek aptallık olur. Bizi görsel olarak fark etmelerini önlemek için derine inmek zorundayız. Bu da onların bizi gözden kaybedeceği ama *bizim* de giriş noktasının nerede olduğunu göremeyeceğimiz anlamına gelir. Sensörlerimiz yerimizi tespit etmek için hiçbir şey okuyamaz."

"Biz cyborg'uz," diye hatırlattı Stag mürettebatına. "İçeriye girmeye cesaret eden Dünyalılardan daha akıllıyız. Buradan çıkacağız, ama her ihtimale karşı koordinatlarımızı *Star*'a göndereceğim, yetmiş dört saatlik bir süre vereceğim, böylece bu süre onlarla temasa geçmezsek bizi aramaya geleceklerini bilecekler. Yıldız

Markus Modelleri bu bölgede arama yaparak fazla zaman kaybetmeyecektir. Görevleri neyse ona geri dönecekler ya da yanımızdan geçip gidecekler."

"İletiyi alabilirler. Bu sistemde mesajımızı göndermek için sadece bir röle var. Muhtemelen bu yüzden birbirleriyle iletişim kurmak için kullanmaktan kaçındılar."

Stag'ın bunu Kelis'e söylemesine gerek yoktu. "Bu yüzden isimlerin yer aldığı üreme listelerimi yazıyorum. Benimkinde dört numarayım. Bir kod oluşturuyorum. Sıfırdan dokuzaya kadar sayısal bir sistem kullanırlarsa kırılması çok kolay olur."

"Akıllıca," diye mırıldandı
Hellion. "İşte bu yüzden
yetkiliyim."

Stag, uzaydaki ölü bölgeye girecekleri yerin koordinatlarını elde edene kadar, listesindeki her erkeğin baş harfini bir numarayı ifade etmek için kullanarak mesajı hızla yazdı. Mesajı gönderdi.

"Sence bunu kolayca anlayacaklar mı?"

"Flint akıllı biri ve şu anda *Star*'dan o sorumlu. Adını B.P. Listesi koydum, bu ona ipucu verecektir." Stag iç çekti. "Yoksa aptalın teki ama değil. Ona sayılar verdiğimi anlayacaktır. Markus Modelleri benim kodumu kıramayacak, Hellion."

"Listenizde kimlerin olduğunu ve numaralarını nasıl bilecek?"

Stag otoritesinin sorgulanmasından nefret ederdi. "En az üç adamım *Yıldız*'da görevlendirildi."

Hellion başını salladı. "Şifreyi çözebilirler."

"Aynen öyle." Stag öne doğru eğildi. "Bizi ölü bölgeye götür. Her saniye hızımızı say ve rotamızı değiştirmeden önce ne kadar ilerlediğimizi kaydet. Bu bilgiyi kullanarak geri dönüp çıkacağız."

"Sensörlerimizi bozacak."

"Farkındayım. Onları kullanmayın." Ayağa kalktı, ön tarafa doğru yürüdü ve içine uçtukları zifiri karanlığa baktı. "Sadece görseller. Zamanı ve hızı işaretleyin."

"Kahretsin," diye mırıldandı Hellion. "Bunu neden yaptığımızı anlıyorum ama bundan hiç memnun değilim."

"Sızlanacaksan duygu bastırma çipini aç." Stag'ın duygularla uğraşacak vakti yoktu. "Markus Modelleri tarafından yakalanmamıza izin vermeyi reddediyorum. Diğer siborgların yerini öğrenmek için işkence hepimizin kendi şartlarımızla ölmesini tercih ederim. Bundan kurtulmak için iyi bir şansımız var. O piçlerin ellerinde iki Genesis Four mekiği var ve *Varnish* onlarla boy ölçüşemez. Motorlarımızı devre dışı bırakıp bize binerler. İstihbaratımız dört ila altı kişilik birimler halinde seyahat ettiklerini söyledi. O kadar çok kişiyle göğüs göğüse çarpışacak donanıma sahip değiliz."

"Bu doğru bir karar. Markus Modelleri bunu yapacağımızı düşünmezdi."

Dönüp Kelis'e baktı. Erkek, Stag'ın kararına katıldığını belirten keskin bir baş hareketiyle onu onayladı.

"Belki onlar da bizi takip eder ve ölü bölgeye girerlerse kaybolurlar." Veller sırttı. "Bu da bir bonus olur."

"Onlar zeki. Tekrar sınırı bulma ihtimalleri bizimkiyle aynı."

Stag'ın sözleri mürettebatını susturdu. Yüzünü öne döndü. "Sensörler okumayı bıraktığında bana haber verin."

Uzun dakikalar geçti. "Şimdi," diye fısıldadı Parqel.

"Görseller?"

Hellion cevap verdi. "Gitti. Yıldızlardan tek bir ışık pırıltısı bile yok."

"Tüm kapıları kapatın ve dış aydınlatmaları kapatın." Stag sandalyesine döndü ve rotasını kendisi değiştirdi. Mürettebatının izlediğini biliyordu,

girdiği her emri ezberliyordu. Sonunda iticileri kullandı ve mekiği tamamen durma noktasına getirdi. "Etrafımız kadar karanlık olacağız."

"Kahretsin," diye mırıldandı Hellion.

Motorlar kapatıldığında ürkütücü bir sessizlik oldu. Stag yaşam desteğini açık tutuyordu ama minimum düzeyde. "Bekleyeceğiz. Yetmiş iki saat içinde rotamızı tersine çevireceğiz. İkinizin herhangi bir ışık için görsel tarama yapmasını istiyorum. Markus Modelleri de görsellere güvenmek zorunda kalacaklar ve bizi fark edebilmek için dış ışıklarını güçlendirebilirler." Yeni bir program hazırlayıp pad'lerine gönderdi. "Nefes alışınızı yavaşlatmak için mümkün olduğunca dinlenin."

"Neden yaşam desteğini azalttınız?"

Kelis önce Hellion'un sorusunu yanıtladı. "Çıkış yolunu bulamazsak diye. Sistemlerimizi yeniden güçlendirmek için daha az yakıt kullanacağız ve burada sıkışıp kalmamız durumunda daha uzun süre hayatta kalacağız."

Stag sandalyesinde arkasına yaslandı ve nefes alışını yavaşlatarak her birini ölçtü. Ayrıca geminin içindeki aydınlatmaya erişerek daha az güç çekmesi için kararttı. "Bundan kurtulacağız."

Mürettebatına yalan söylemediğini umuyordu.

Üçüncü Bölüm

Nala yatağı topladı ve odaya göz gezdirdi. Işıklar o kadar azdı ki fazla bir şey görmek zordu. Stag kamarasını temizlemeyi olabildiğince zorlaştırdığı için tam bir pislikti ama o bunu başarmıştı.

Midesi homurdandı. Emirlerini yerine getirmesi için onu motive etmek istemişti ve etmişti de. On yedi saat olduğunu tahmin ettiği bir süre boyunca onun odasında terk edilmişti. Suya erişebilmesinin tek nedeni temizlik ünitesinin lavabosuydu.

"Ne sikim ama," diye mırıldandı.

Stag'ın da babası gibi olması ihtimaline karşı yere oturdu. Manny Vestria yatağındaki kırıksıklıklardan nefret ederdi. Emekli olmadan önce yirmi yılını orduda geçirmiş ve onun nakliye mekiğinde çalışmaya başlamıştı.

Dizlerini yukarı çekti ve onlara sarıldı. Babası ve *Gurur* gitmişti.

Yük gemisi onun bebeğiydi. Büyükbabasının ölümünden sonra her şeyini satmış ve bir açık artırmada satın almıştı. Bir kaçakçı Dünya Hükümeti tarafından yakalanmış ve onun kaybı onun kazancı olmuştu. Babasının güvendiği adamları, eski asker arkadaşlarını işe almış ve dürüst ve güvenilir olarak ün yapmıştı. İlk başta kolonilere malzeme taşımak için birkaç iş bulmuştu ama sonra seks robotları teslimatı için bir sözleşme alarak turnayı gözünden vurmuştu.

Artık hiçbir şeyi yoktu. Gözleri yaşlarla doldu ama onları geri kırptı. Olan olmuştu. Geçmiş değişirmek mümkün değildi. Bu dersi genç yaşta öğrenmişti. Askeri bir subayın kızıydı.

uzayda Dünya'dan daha fazla zaman geçirdi. Annesi o sekiz yaşındayken, büyükannesi ise dört yıl sonra ölmüştü. Sonra büyükbabası, o on dokuz yaşındayken ve kurduğu ithalat işini yeni öğrenirken.

Dünya Hükümeti gelmiş ve onun kalifiye olmadığı bahanesiyle işi devralacaklarını söylemişti. O noktada Dünya'da onun için hiçbir şey kalmamıştı. Evi satmış, büyükbabasının kredi hesaplarını boşaltmış ve yük gemisini satın almıştı. EG, gezegende yaşamadığı sürece ondan bir daha çalamazdı.

Kapı açıldı ve kadın çenesini kaldırdı. Stag içeri girdi ve onları içeri kapattı. Elinde üstü kapalı bir tepsi vardı. "Yemek."

Ayağa kalktı ve o lanet şeyle ona vurmak istedi ama açlığı engelleyemedi. Aldığı her şeyi onun güzel, temiz üniformasının her yerine sokmak iyi hissettirebilirdi ama uzun vadede, meydan okuma gösterisinin acısını çekecek olan o olacaktı. Onu beslemek için on yedi saat daha bekleyebilirdi.

"Teşekkür ederim." Tepsiyi aldı ve yerdeki yerine geri döndü.

"Yatağa oturabilirsin."

"Temiz çarşaf lar ve battaniyelerle hazırlandı. Yastıklarını bile kabarttım." Adamın yastıklarda boğulacağını umuyordu. "Tekrar berbat etmek istemiyorum."

Adam yatağa oturdu ve kız onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu ama o tepsiye odaklanıp kapağı kaldırdı. Koku onu anında etkiledi ve vücudu lezzetli aromaya tepki verdi. Bir çatal kaptı ve köfte, patates püresi ve sos olarak geçen şeye daldı.

"Beklettiğim için özür dilerim. Vardiyada bu kadar uzun kalmak istememiştim."

Bahanesine inanmıyordu ama bunu ona söylememeye karar verdi. Şimdilik bir tutsaktı ve onun küçük kontrol manyağı oyununu oynayacaktı. Başka seçeneği yoktu.

"Bu sessizlik muamelesi mi?"

Yutkundu ve gözlerini ona dikti. "Bu, 'O kadar açım ki, sen elimden almaya karar vermeden önce bunu olabildiğince hızlı yiyorum' muamelesi."

"Yavaş ye. Onu senden almayacağım. Markus Modelleri geminize dönüyorlardı. Bizi bulmalarını önlemek için ölü bölgeye girdik."

Eli dondu, çatal ağzından birkaç santim uzaktaydı. "Sen ne?"

"Bulunmayacağımızdan emin olana kadar Kontrol'den ayrılmak istemedim. Onlardan hiçbir iz görmedik. İçeride izimizi takip edemediler."

"Pitch'te miyiz?"

"Bu terime aşına değilim."

"The Pitch. Oraya kara delik ya da ölü bölge diyorlar, her neyse. Bu sektördeki her kaptan oradan uzak durulması gerektiğini bilir. Sensörleriniz sınır boyunca yerleştirilmiş uyarı işaretlerini okumadı mı? Bu, o noktanın ötesine geçmemeniz için bilgisayarınıza iletilen bir uyarı olurdu, yoksa çok kötü şeyler olur."

"İsimlendirildiğinden haberim yoktu."

Çatalı bıraktı ve adamın getirdiği bardaktan bir yudum aldı. Sıvının tadı kırmızı şaraba benziyordu. Sayborgların da şarap içiyor olması onu şaşırtmıştı ama bu konuda yorum yapmadı. Genellikle önemli kutlamalarda içilen bir içkiydi. "Sen delisin. Pitch'e girip de bir daha haber alınamayan kaç gemi olduğunu biliyor musun?"

"Dört."

"Oh, bundan çok daha yüksek."

"İşaret uyarısında dört yazıyordu."

"O zaman uzun zamandır güncellenmedi. Sadece geçen yıl iki gemi kaybettiler. Ondan önce de muhtemelen üç tane. Bu tarafa ilk kez gittiğimde, koloni arayan bir gemi diğer tarafta neler olabileceğini görmenin eğlenceli olacağını düşünmüştü. Gemide yüz on dokuz kişi vardı ve bu altı yıl önceydi. Onlardan bir daha haber alınamadı. Bana onu aramak için kurtarma gemileri gönderdikleri söylendi. Yirmiden fazla gemi gitmiş ve birbirlerini görecektik kadar yakın olmalarına rağmen aralarına mesafe koymuşlar ve yine de çok uzağa sürüklendiklerinde altı tanesini kaybetmeyi başarmışlar. Seni çılgın piç."

Kaşlarını çattı. "Başka seçeneğimiz yoktu."

"Koş. Buna ne dersin? Onlar seni kovalamaktan vazgeçene kadar iticilerini yak."

"Bunu mu denedin? Nasıl sonuçlandı?"

"O lanet mekiği sensörlerden tespit edemedim. Yanaştı ve ben ne olduğunu anlayamadan saldırdılar. Geldiğini görseydim kaçardım."

"Genesis Four S sınıfı mekikleri biliyor musunuz?"

"Adlarını hiç duymadım."

"Bunlar yeni, son teknoloji ürünü ve mevcut gemilerin çoğunu, özellikle de sizinki gibi eski bir yük gemisini geride bırakabilir. Ayrıca hasarı önlemek için ağır kalkanları var. Kaçmış olsaydınız sizi yakalarlar, yine de gemiye binerlerdi ve mürettebatınız ölmüş olurdu. Bu mekik sizin yük geminizden daha hızlı ve yine de bize yetişeceklerini biliyordum."

Bakışlarını indirdi ve bu bilgiyi aldı. Suçluluk duygusunu biraz hafifletmeye yardımcı oldu. *Pride*'ın hiç şansı yokmuş gibi görünüyordu.

"Nala?"

Bakışlarını ondan ayırmadan ona baktı. Onun yakışıklılığını ya da gözlerinin inanılmaz derecede mavi ve canlı olduğunu fark imkânsızdı.

"Hayatta kalmak için tek şansımız buydu. Markus Modellerinin mürettebatından herhangi birini ele geçirmesine izin veremem."

"Bizi Pitch'e uçururken onların ölüm fermanlarını imzalamış olabilirsiniz."

"Ölümünden kaçınmak benim önceliğim değildi. Onların asla elde edemeyeceği bilgilere sahibiz. Yakalanmak bir seçenek değil."

"Ne tür bir bilgi?"

"Diğer cyborgların nerede olduğu. Bu bilgiyi Dünya Hükümeti'ne satmak istiyorlar. Markus Modellerinin sadece sınırlı bir kısmı kaçabildi, bu yüzden Dünya ile benim türüm arasında bir çatışma başlatmak istediklerini düşünüyoruz. Dünya Hükümeti bizi öldürmek için savaş kruvazörleri gönderecek ve Dünya'nın etrafındaki güvenlik bu kadar sıkı olmadığında gezegene geri dönüp daha fazla modelini serbest bırakmalarını kolaylaştıracak."

Elini kaldırdı. "Durun. Bana tüm bunları androidlerin planladığını mı söylüyorsun? Kulağa bir tür darbe gibi geliyor."

"Evet."

"Onlar makine. Onları kim programladı? İsyancılar mı? Ordu mu?"

"Fark etmez. Duyarlı inanıyorlar ama değiller." "Bunu daha önce de duymuştum."

Tekrar kaşlarını çattı, gözlerini kıstı. Çenesindeki bir kas sıkılaştığında yüzünde öfke belirdi. "*Biz* duyarlıyız. Onlar değil. Hepsi birbirine bağlı kovan beyinli düşünceye sahipler. Biz bireyiz. Masum yaşamı yok etmek istemiyoruz. Onlar var olmaya layık tek varlığın kendileri olduğuna inanıyorlar."

"Yani onlar kontrol manyağı mı?"

"Dünyalıları aşağılık olarak yargılıyorlar ve bulduklarını öldürüyorlar." "Android olmadığım halde androidmişim gibi davranırlar mı?"

Ayağa kalktı. "Bana hakaret etmeyin. Ben Markus Modellerine hiç benzemem. Mürettebatınızdan en az birini henüz hayattayken parçalara ayırarak öldürdüler."

Geri çekildi, midesi bulanıyordu. Az önce yediği yemeği kusmamak için mücadele etti. *Tanrım, kim olduğunu sorma.* Bilmek istemiyordu. Babası değildi. Cesedi giyinikti ve yerdeydi.

"Özür dilerim. Bu çok sertti. Ama beni kızdırıyorsun. Böyle suçlamalarda bulunma, Markus Modelleri ile karşılaştırılmak büyük bir hakarettir."

Çenesini zorla yukarı kaldırdı ve ona ters ters baktı. "Yani daha önce hiç insan öldürmedin mi?"

"Sadece nefsi müdafaa için."

"Açıklığa kavuşturmak için sizin yorumunuz nedir?"

"Bize ilk saldırdıklarında ya da zarar vermek istediklerinde."

"Sanırım bir konuda hemfikiriz. Bizim tanımımız aynı." "Uyumadan önce duş alacağım. Yaklaşık yirmi dokuz saattir ayaktayım. saat."

Adam onun yanından geçip temizlik ünitesine girdi ve o da midesinin izin verdiği kadarını yemeye çalışarak yemeğinden biraz daha koparmayı başardı. Onu tekrar beslemesi için bir süre geçmesi gerekebilirdi.

Sayborgun temizlenmesi uzun sürmedi, çünkü ünite sadece iki dakika kadar açık kalmıştı. Kapı açıldı ve Nala başını çevirdi.

Sadece beline sardığı havluyla dışarı çıktığında şok geçirdi. Çatal yere çarptı.

Bakışları adamın vücudunda gezinerek her şeyi içine çekti. Göğsünde hiç kıl görünmüyordu. Meme uçları iki yassı disk şeklindeydi ve renkleri daha koyuydu. Kaslar omuzlarının üst kısımlarında, iri kollarının altında ve karnının her yerinde açıkça belirgindi. Geniş bir üst bedeni vardı ama beli dar kalçalara doğru inceliyor, ardından kısa havlunun altında tekrar genişleyerek kaslı uylukları ortaya çıkarıyordu. Bacaklarını biraz saç süslüyordu ama fazla değildi.

Şimdiye kadar gördüğü en iyi vücuda sahipti, açık ara farkla. Elbette, ekibi bazen soğutma sistemi arızalandığında çalışmak için gömleklerini çıkarmıştı. Hepsi kıllı ve yaşlıydı ama o pek dikkat etmemişti. Bunu Stag için tam olarak söyleyemezdi.

Pisliğin teki olabilirdi ama gerçekten çok seksiydi. Her yönden göze çekici görünecek şekilde tasarlanmıştı ve onu üreten şirket de tam isabet . Yakışıklı, alıcıların dikkatini çekecek mükemmel bir fiziğe sahipti ve kalbi atan herkesin ona dokunmak isteyeceği kadar şıktı.

Bakışlarını tekrar adamın göğsüne kaldırdı. Pürüzsüz teninde bazı hafif yara izleri vardı. Yumuşak gri ten rengine küçük beyaz çizgiler gibi görünüyorlardı, bazıları tırtıklıydı. Gözlerini kırıştırmak ve başını başka yöne çevirmek için çaba sarf etti. "Sanırım üzerine bir şey giymeyi unuttun," demeyi başardı.

"Burası benim odam. Vardiyadayken üniforma giyiyorum. Yalnızken dinlenmek hoşuma gidiyor."

"ve en azından pantolon giyebilirsiniz memnun olurum." "Senin arzuların beni ilgilendirmez."

Bu kelime sinirlerine dokunmuştu. Altı yıl, dokuz ay olmuştu ve neyse ki Dünya'dan ayrılalı kaç gün olduğunu unutmuştu. Bundan önceki birkaç haftayı da eklersek, en son ne zaman bir erkek arkadaşı olmuştu. Onun yaşındaki çoğu kadının bir, hatta birkaç sevgilisi olurdu ama onun, babasının kendisi gibi huysuz oldukları için seçtiği erkeklerden oluşan bir tayfası vardı.

Teslim alma ve teslim etme yerlerinde tanıştığı her erkek ona iki kez baksa bile kovalanıyordu. Babası ve arkadaşlarıyla çalışmanın kötü tarafı da buydu. Aşırı korumacıydılar. Hiçbir erkeğin, kendisine doğrultulmuş bir lazer silahı olmadan ona yaklaşma şansı yoktu.

Mola vermek için istasyonlara uğruyorlardı ama mürettebatı onun tek başına bir yere gitmesine asla izin vermiyordu. Yirmi dördüncü yaş gününde kararını vermiş ve babasıyla yüzleşmişti. O zamana kadar seks yapmayalı dört yıldan fazla olmuştu. İkisi de bu konuşmadan utanmışlardı ama o kazanmıştı. Babası onun otomatik bir genelevi ziyaret etmesine izin vermeyi kabul etmişti. Seks botlarının, gerçek bir erkeği tavlama için bara girmesine izin vermekten daha güvenli olduğunu kabul etmişti. Hiç erkek bot barındırmamaları onun şanssızlığıydı. *Pride*'a hayal kırıklığı içinde dönmüştü.

Seks yapmayalı altı yıl oldu. Bu yüzden onun ateşli olduğunu fark ettim. İç çekti.

"Beni nasıl öldüreceğini mi düşünüyorsun?"

Nala Stag'a düşüncelerinin nereye gittiğini söylemeyi reddetti, bunun yerine ona ters ters baktı. "Nasıl tahmin ettin?"

"Ses tonunuz küçümsemeyi ima ediyor."

"Beni rahat bırak. Ne yapacağım ben? Seni çatalımla mı bıçaklayacağım? Çekip çıkarırsın ve biraz daha sinirlenirsin. Sana tepsiyle vurabilirim ama çivilediğim parçan sadece ince metal levhayı göçertecektir. Ben aptal değilim. Sana yumruk atarsam kemiklerim kırılır. Hayır, teşekkürler."

"Yemeğini bitirdin mi? Yatmaya hazırım."

Onu bir kez daha süzerken kalp atışları hızlandı, bakışları adamın karın kaslarında ve havlusunda gezindi. Yirmi dördüncü yaş gününden sonra, odasına gizlice bir seks robotu modeli için bir resim ilanı saklamıştı.

Sarışın, kahverengi gözlü ve önündeki cyborgdan biraz daha küçük bedenliydi.

Ayağa kalktı. Stag çok iyi bir kişiliğe sahip olmayabilirdi ama ona dokunmayı planlıyorsa bunu aşabilirdi. Biri dokunmayalı gerçekten uzun zaman olmuştu. Duyarlı olduğunu iddia ediyordu. Bu da doğru vücut parçalarına sahip olabileceği anlamına geliyordu. Başını yatağa doğru çevirdi.

"İçeriye sen al."

"Paylaşıyor muyuz?"

"Evet. Yerde uyumana izin vermeyeceğim. Çok sert ve soğuk. Bu zalimlik olur."

Yatağa tırmandı ve uzandı. Adam onu takip etmedi, onun yerine deponun duvarına doğru yürüdü ve kadının ulaşamadığı yüksek bir paneli açtı. Adam, kadının göremediği bir şeyi aşağı doğru salladı.

"Bilgisayar, ışıkları yüzde üçe düşür."

Oda o kadar karardı ki hiçbir şey göremez oldu. Hayal kırıklığına uğradı. Sadece uyumak istemişti. Gözlerini kapadı ve duvara yaklaştı. O gerçekten bir makineydi. Sadece onlardan biri yatağında bir kadını baştan çıkarmaya çalışmazdı.

Yatak eğildi ve üzerinde yattığı örtüler adamın ağırlığından biraz çekildi. Yan dönerek ona sırtını verdi. Muhtemelen hiçbir yerlerinin birbirine değmesini istemiyordu ve bu da duvara sıkıca yaslanmak anlamına geliyordu. Büyük bir yatak değildi ama tek kişilik bir ranzadan daha genişti.

"Bileğini ver. Kaldır." Gözleri fal

taşı gibi açıldı. "Neden?"

"Seni zapt ediyorum. Uykumda bana saldırmayacağına güvenmiyorum."

"Beni rahat bırak!" Onun suçlamalarından gerçekten bıkmaya başlamıştı.

"Sen bir cyborg'sun. Ben . Tipik bir cyborgdan ne kadar daha güçlüsün?"

İnsan mı? Tahminimce ne? Beş kez mi?"

"Bileğini ver yoksa zorlarım. Seni daha fazla çürütmek istemiyorum."

Kolunu yukarı ve başının üzerine doğru savurdu. "Paranoyak piç. İşte. Sadece birini mi istiyorsun yoksa ikisini de mi?"

"İkisi de."

"Harika. Uyumak için rahat olacak." "Ben daha çok *rahatlığım*la ilgileniyorum."

"Tabii ki öylesin. Dick." Diğerini kaldırdı.

Ona dokunduğunda şefkatliydi, her bir bileğin etrafına yumuşak bir malzeme sarmıştı. Biraz elastik ama kalın bir şeydi. En azından kelepçe kullanmadığı için minnettardı. Uyurken bileklerini metal bantlara dayamak canını yakabilirdi. Adam onu serbest bıraktı ve o da bileklerindeki esnemeyi test etti. Biraz hareket edemeyeceği kadar sıkı değillerdi. Onu bir şekilde başının üstündeki çerçeveye bağlamıştı ama kollarını bir adım kadar hareket ettirmesine yetecek kadar uzunluk vermişti.

"Bilgisayar, ışıklar yüzde 10'da."

Başını çevirdi ve artık görebildiği baktı. "Kemerler mi?"

"Evet. Antrenman kıyafetlerimden. Sert çekmeyin ve cildinize zarar vermesinler."

"Şimdi daha güvende hissediyor musun?" Havaya kaldırdığı kolunun altından ona baktı.

Yüzünü ona dönerek yan yattı.

"İstiyorum."

"Harika."

Belinin üzerinden yukarı doğru uzandı ve parmağıyla duvara vurdu. Gizli bir bölme açıldı. Katlanmış bir bez ve küçük siyah bir şişe çıkardı.

Korku vurdu. "Sakın bana ilaç vermeye kalkma."

Homurdanır gibi bir ses çıkardı ve paneli kapattı. "Git uyu. Bu senin için değil."

Adam sırt üstü yuvarlandı ve kadın da başını eğdi, adamın uyumak için ilaç içip içmediğini merak ediyordu. Ekibinden Barney de bu yöntemi kullanır, uykusuzluk onu rahatsız ettiğinde uyku ilacını bir paçavraya döküp içine çekerti.

Yatak biraz kaydđ ve yere çarpan bir şeyin kendine özgü sesini duydu. Şüpheli bir şekilde onun havlusuna benziyordu.

Sayborg yorganın üstünde çırılçıplak mı uyuyordu? Onun hemen yanındaydı. Belki de ona bunun ne kadar kaba ve uygunsuz olduğu öğretilmemiştđ. Sayborglar çıplaklığa insanlar gibi bakmıyor olabilir.

Bir sonraki ses şişenin kapağının açılma sesiydi. Adamın ne yaptığını merak etti ama bakma isteğine boyun eğmeyi reddetti. Neden uyuşturucu kullandığını sormayacaktı. Bu onu ilgilendirmezdi.

Nala rahatlamaya çalıştı, uyumayı umuyordu çünkü ona başka bir seçenek sunulmamıştı. Yanağını düzeltip yastık niyetine kolunun iç kısmına dayadı.

Yatak hareket etti ve Stag'ın şimdi ne yaptığını merak ederek kaşlarını çatı.

Sonra yatak biraz sallandı. Hareketle birlikte yeni bir ses geldi, hafif ıslak bir ses. *Bu da ne böyle?*

Daha fazla dayanamadı ve gözlerini açtı, başını çevirdi ve ona bakabilmek için biraz yukarı kaldırdı.

Stag ondan bir adımdan daha az bir mesafede sırt üstü yatıyordu. Kumaş karnının alt kısmına ve yukarıya doğru, neredeyse göğüs kafesine kadar yayılmıştı. Bir tanesi

Elleri sertleşmiş sikinin etrafına sıkıca sarılmıştı.

Adam kalçalarını kaldırırken elinin cinsel organında aşağı yukarı hareket edişini izlerken gözleri büyüdü. Bir erkeğin tüm uygun anatomisine sahip olarak yaratılmıştı. Şaftı kalın ve uzundu, başı daha dolgundu ve ışıktı parlıyordu. Sesin kaynağı buydu. Şişedeki bir ilaç değil, bir çeşit losyon ya da kayganlaştırıcıydı.

"Ne yapıyorsun?" Kelimeleri durduramadan ağzından dökülüverdi.

Eliyle aletini manipüle etmeyi bırakmadı, hatta yavaşlatmadı bile. "Sessiz ol. Neredeyse boşalmaya hazırım. Bu anı benim için mahvetme."

Başını çevirdi, gözlerini sıkarak kapattı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Stag hemen yanında mastürbasyon yapıyordu.

Tüm vücudu kaskatı kesildi. Daha önce kimsenin böyle bir şey yaptığını görmemişti ama adamın yumruğunun sikini pompalamasına tanık olduğu saniyeler hafızasına kazınmıştı. Teni açık griydi ama cinsel organı daha koyuydu. Nefes alış verişi hızlandı, daha kesik kesik olmaya başladı ve sonra inledi. Vücudu sarsıldığında yatak da sarsıldı. Hareket uzun saniyeler boyunca durdu.

"Artık uyuyabilirim."

Adam sırtına bastırıldığında irkildi ve gözlerini açarak adamın uzanıp bezi ve şişeyi gizli çekmeceye geri bırakmasını ve ardından çekmeceyi kapatmasını izledi. Adam yuvarlanarak uzaklaştı, artık ona dokunmuyordu.

Zaman geçti ve tekrar rahatlamaya başladı. Neredeyse uykuya dalmak üzereydi ki Stag onun içine yuvarlandı ve iri bedenini onunkine doğru kıvırdı. Gözlerini açıp duvara baktı ve Stag'ın ona ne yapacağını merak etti.

"Ben bir makine değilim," diye mırıldandı kulağına yakın bir yerden. Adamın ellerinden biri kadının beline dolandı ve sonra yukarı doğru kayd. Kadın keskin bir nefes çekti

Parmakları göğsüne bastırduğunda. Onları orada dinlendirdi. "Ben de bir seks robotu değilim, yoksa kendim yerine *seni* boşaltabilirdim."

Yutkundu ve tek kelime etmedi. Artık tamamen uyanık olduğunu biliyor olmalıydı. Elini hareket ettirdi, yavaşça karnından aşağı kaydırды ve göbek deliğinin üzerinde durdu.

"Seni boşaltmak için ya parmaklarımı ya da ağzımı kullanırdım, sonra da seni becerirdim." Elini tekrar yukarı doğru kaydırды ve bu kez göğsünü sıkıca kavrayarak ince kumaşın üzerinden masaj yaptı.

Nefes nefese kaldı. Acımamıştı. Acımasını diledi ama vücudu adamın boğuk sesine, söylediklerine ve iki parmağını kapatıp meme ucunu parmaklarının arasında hafifçe sıkıştırmasına tepki verdi. Dokunulmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki bağıışıklık kazanamamıştı. Adamın çok çekici olması da yardımcı olmamıştı.

"Çok güzel bir vücudun var. Seni ilk gördüğüm anda arzulamıştım." Onu sert, uzun boyuna doğru çekti ve sırtına sıkıca sarıldı. Adam sıcaktı ve onu koluyla göğsü arasına hapsedmişti. "Pek çok zevki paylaşabilirdik... ama sen bir Dünyalı değilsin." Onu serbest bıraktı ve yuvarlanarak uzaklaştı. "Hadi uyu."

Nala gözlerini kapadı ve nefes alışını yavaşlatmaya zorladı. "Sen gerçekten de piçin tekisin."

"Öğreniyorsun," diye kabul etti. "Androidler kin tutmaz ama ben yap."

Dördüncü Bölüm

Stag aklını Nala'dan alamıyordu. Biraz uyumayı başarmıştı ama fazla değil. İlk kez başka biriyle aynı yatağı paylaşıyordu ve koşullar hiç de ideal değildi. İçinden pişmanlık akıp gidiyordu. Dünyalı'ya bir ders vermek ve aynı zamanda intikam almak için fazla ileri gitmiş olabilirdi.

Hellion boğazını temizleyerek onun dikkatini çekti.

"Ne oldu?"

Sayborg Kontrol'deki koltuğunda dönmüştü. "Bir tane bile söylemedin Vardiyaya başladığınızdan beri bir saat içinde tek kelime etmediniz. Sadece biz varız. Nala ile nasıl gidiyor?"

"Onu tartışmayacağım."

"Onu baştan çıkarmak için elimden geleni yapardım."

"Ben sen değilim. Ekranına dikkat et, ben de kendiminkine."

"Tüm bu karanlıkta herhangi bir ışık aramak sıkıcı. Bu ölü bölgeye girdiğimizden beri kendimi gergin hissediyorum."

Öfke yükseldi. "Duygularını kapat."

"Hep bunu öneriyorsun. Neden?"

"Çünkü kendin ya da başkaları için tehlike arz etmediğin sürece sana onları kapatmanı doğrudan emretme yetkim yok. Emirlerimi sorgulaman çok can sıkıcı. Gergin olmasaydın bunu yapmazdın."

"Bu seni hiç rahatsız etmiyor mu?"

"Düşmandan saklanmak mı? Evet. Ölü bir bölgede olmak mı? Hayır."

"Sensör okumalarımız yok çünkü yansıyacıkları bir şey yok. Burada kesinlikle hiçbir şey yok."

Stag ayağa kalktı, bacaklarını gerdi. "Ekranı izle, Hellion. Umarız dışarıda bir şey yoktur. Markus Modelleri bizi içeri kadar takip etmiş olabilir. Gardını düşürme yoksa seni başka bir göreve veririm."

Hellion başını eğdi, dudakları birbirine kenetlenmişti. Stag mürettebatını azarlamaktan nefret ediyordu ama bazı cyborglar itaat konusunda biraz gevşek davranmaya başlamışlardı. Vernik'in komutanı olarak onları hizada tutmak onun göreviydi.

Stag tekrar yerine oturdu ve kendi ekranını izlemeye başladı. Bir ışıltı parladı.

Stag uzandı ve ona yakınlaştı. Hızlıca hareket eden bir ışık huzmesiydi ama sonra kayboldu. Diğer elini konsoluna vurdu.

"Herkes Kontrole. Şimdi!"

Hellion iki büklüm oldu. "Ne oldu?" "Bölüm üç-altı-dört."

"Ben bir şey görmüyorum."

"Yaptım ve hazırlıklı olmamız gerekiyor. Ölü bölgede bizimle birlikte bir şey var."

"Belki de ekranda bir hata vardı."

Kapılar beklenenden daha erken açıldı ve Kelis hızla içeri girdi. Stag üniforması ya da ayakkabıları olmadığı için onu azarlamadı. Erkek uyku şortu giymişti ve saçları yatağından çıktığı için dağınıktı. Silahların bulunduğu koltuğa kaydı.

" oluyor?"

"Belirsiz. Bir ışık parlaması gördüm." Sonra Stag bir tane daha gördü ve herkesin görebilmesi için ana ekranda büyüttü.

"Bu da ne?" Kelis sensörlerini okumaya çalıştı ama hiçbir şey görünmüyordu.

Parqel ve Veller içeri girdi. Antrenman kıyafetleri giymişlerdi. İkisi de durakladı ve ön ekrandan geçen ışık parlamasına baktı.

Stag kameranın sesini sonuna kadar açtı ve küfretti. "Maze ve Yammer, hemen rapor verin. Konumlarınız nedir?"

İkisi de cevap vermedi. Yaşam sinyallerini taradı ve ikisini de kamaralarında buldu. İki erkek de uyuyor olmalıydı ki seslenişine cevap vermedi. Son vardiya onlardaydı.

Kapılarını kilitledi, zihni gemisindeki işlevleri devralmak için hızla çalışıyordu.

Adamlarına "Kemerlerinizi bağlayın," diye emretti. "Körlemesine ateş ediyorlar, vurmayı umuyorlar bize."

Kamarasındaki bilgisayarın başına geçerek telsizleri açtı. "Nala? Olası çarpışmaya hazır olun. Beni duyuyor musun?" Kızın soluğunu duydu. "Ne oluyor?"

"Ranzanın altındaki en alt duvar paneli hayatta kalma ekipmanlarının tutulduğu yerdir. Gövde yarıklarına hazırlanın."

" oluyor?"

Sözünü kesti ve mekiğin dış kısmına yakın, gerekli olmayan tüm alanlardan oksijeni uzaklaştırmaya odaklandı. Bir isabet alırlarsa hasar daha az olacaktı. Onları daha küçük bir hedef haline getirmek için gemiyi döndürerek iticileri kullandı.

Ekranda onlara daha yakın olan bir başka ışık parlaması daha belirdi.

"Daha önce ışık gördüğümüz yere gidebilir miyiz?" Veller'in alçak sesi gerginliğini ortaya koyuyordu.

"Ortada bir düzen yok. Ben bir düzen arıyorum," diye itiraf etti Stag. "Ateş ettikleri yere gitmeye kalkışırsak bizi bordadan vurabilirler."

"Bunca zamandır orada beklediklerine inanamıyorum." Hellion diğerlerine gergin bakışlar fırlattı. "Ya çıkış zamanımıza geldiğimizde hâlâ bekliyorlarsa?"

"Şimdi ve burası için endişelenelim." Stag, Maze ve Yammer'ın odalarındaki telsizleri geçersiz kılarak onlara neler olup bittiğini bildirdi. Her iki adam da cevap verdi, artık uyanmışlardı. Onlara oldukları yerde kalmalarını emretti ve bulundukları bölgede ciddi bir hasar meydana gelirse dışarı çıkabilmeleri için odalarındaki kilitleri serbest bıraktı.

"Geliyor," diye uyardı Veller.

Stag iticileri ayarlayarak ışık parlamasından kaçındı. Iskaladı ama Markus Modellerinin onlara ne ateşlediğini daha iyi görebildiler. "Akıllı piçler."

Hellion daha sert bir tepki verdi. "Orospu çocuğu. Bunlar çarpma anında parçalanacak şekilde ayarlanmış ve içindeki mini bombalar metalleri çekiyor. Onları belirli mesafelerde açılıp patlayacak şekilde yeniden programlamış olabilirler."

"Yakınımızda vurulacak bir şey olmamasını umabiliriz." Kelis sakinliğini korudu. "Yük dağıldıktan sonra menzilleri yaklaşık kırk metre. Şu bizi geçti ve menzil dışında."

"Bölgeyi etkili bir şekilde bombalarla mayınladılar, eğer konuşlandırılmış olanları geçerse Vernik'e çekilecekler." Stag daha fazla silah olup olmadığına baktı. "Gördüklerimin hepsi menzil dışına uçtu. Bu iyi bir şey."

"Ya bazılarını bizden önce açmışlarsa?" Veller kişisel bilgisayarındaki görselleri ana ekrana göndererek onlara Vernik'in nerede olduğunu ve Vernik'i nereden geldiklerini tahmin ettiğini gösterdi.

ölü bölgeye girdi. "Rotamızı tersine çevirmek için bu yoldan geçmek zorundayız."

Stag bunun iyi bir haber olmadığını kabul etti. Ama daha kötüsü de olabilirdi. Başka işaret fişeği görmediler ama bu sadece füzelerdeki iticilerin aktif olmadığı anlamına geliyordu. Stag vücudunu rahatlamaya zorladı.

"Bekleyeceğiz, izleyeceğiz ve çıkışımız için hazırlanacağız."

"Aklında ne var?" Kelis sandalyesini çevirip Stag'a baktı. "Tuzaklar.

Yavaş hareket edeceğiz ve önümüzdeki metal nesneleri vuracağız.

"Yavaş hareket edeceğiz ve

Bombalar onlara doğru çekilecek ve bağlanacaktır."

"Vernik, önümüzde ateşleyebileceğimiz küçük nesnelerden çok daha büyük bir kütle."

Stag bunun farkındaydı. "Diğer tek seçenek buradan tam güçle fırlamak ve doğrudan bir tanesinin içine uçmamayı ummak. Gövdemize tutunabilmeleri için onları çok yüksek bir hızla geçiriz."

"Bizi hissettiklerinde dönerlerdi ama onlar kilitlenene kadar menzil dışına çıkmış olurduk." Hellion başını salladı. "Doğrudan darbeler bile patlamalarına neden olmayabilir. İki saniyelik bir gecikme var. Yeterli hıza sahip olursak onları geçebiliriz." Gülümsedi. "Bu planı daha çok sevdim."

Stag iki seçenekten de hoşlanmıyordu. İkisinin de sorunları vardı. Yavaş yol geminin büyük hasar görmesi anlamına gelebilirdi ama hızlı yol ölü bölgeden çıkmayı daha da zorlaştırabilirdi. Tam yanma durumunda, çıkışlarında yanlış hesaplamalar yapabilirlerdi. "Ekranlarınıza dikkat edin."

Seçenekleri kamaralarındaki iki mürettebata ilette ve onlara uyumaya devam etmelerini emretti. Nala'ya haber vermedi. Bir şeylerin ters gitmesi ihtimaline karşı onun tetikte olmasını istiyordu. Sayborglar daha hızlı tepki verebilirdi. Onun refleksleri daha yavaştı ve öldürülmesi o kadar zor değildi.

Ona bir şey olduğunu düşünmek onu rahatsız ediyordu.

Düşüncelerini bir kenara itip görevine odaklandı. Daha fazla parlama olup olmadığına baktılar ama etraflarındaki uçsuz bucaksız karanlıkta hiçbir ışık görünmüyordu.

* * * * *

Nala oksijen tüpü ve maske elinin altındayken yatağa oturdu. Stag'ın sesi uykusunu böldüğünden beri zaman akıp gitmişti. Uyarısı onu uyandırmış, vardiyaya gitmek için ayrıldığını ve bileklerini serbest bıraktığını öğrenmişti. Ona bahsettiği çekmecedeki gemi arızası durumunda kullanılacak acil durum ekipmanları vardı. Boğulmayacaktı ve artık bir sağlık kitinin yanı sıra yaşam desteği kesilirse donmasını engelleyecek bir sıcaklık giysisi de vardı.

Şimdiye kadar kötü bir şey . Hiçbir patlama duyulmamıştı ya da
hiss
etti
m. Saatler geçti.

Taşınabilir oksijenini yanına alarak temizleme ünitesini kullanmıştır, Sonra Stag'ın çekmecelerini araştırdı. Bazıları onun dokunuşuyla açılmayı reddetti, ona yetki verilmemişti ama daha fazla kıyafet bulmuştu. Bir tunik ve rahat bir pantolon seçti. Bir felaket durumunda ayaklarını korumak için onun çoraplarından bir çift bile giydi.

Ayağa kalktı ve volta attı. Yetkili olmak onun işiydi. Altı yıldan sonra, emir vermeye alışkın olan oydu. "Bu berbat bir şey! Çaresiz hissetmekten nefret ediyorum."

Kapı açıldı ve odasına dönmekte olan acımasız ama yakışıklı sayborgu gördüğüne sevindi.

"Durum?"

Kapının arkasından kapanmasına izin verdi ve eğilerek botlarını çıkardı. "Yatağını yapmayacak mısın?" Şöyle bir baktı. "Biraz kestirmeye ihtiyacım var."

"Saçmalık. Ne oldu? Neler oluyor?" Aklından bir şüphe geçti. "Beni korkutmak için mi yalan ? Bu her türlü berbat olurdu

Yukarı, Stag. Hatta zalimce. Meraktan ölüyordum ve her şeyin ortaya çıkmasını bekliyordum."

"Bana efendi diyebilirsin. Bir android için kulağa hoş geliyor."

"Seni piç. Kes şu saçmalığı!" Öfkesi patladı. "Haklıyım, değil mi? Aptalca bir nedenden ötürü bana hâlâ kızgın olduğun için öç almak amacıyla korkmamı ve korkunç bir durumda olduğumuzu düşünmemi istedin!" Onu dövmek istiyordu ama bu boşa bir çaba olacaktı. Yatağa doğru hışımla yürüdü ve küçük tankı kavradı. Adamın göğsüne doğru fırlattı.

Reflekslerini göstererek kolaylıkla yakaladı. "Hayır, sana yalan söylemedim. Senin deyimimle bir 'durum' içindeyiz. Alarm devam ediyor." Ona doğru yürüdü ve tankı uzattı. "Bunu yakınında tut. Hâlâ ihtiyacın olabilir."

Kendini sakinleştirmeye çalıştı ama bu çok zordu. Sanki onu öfkelendirmeye çalışıyor gibiydi. Önce tanka, sonra tekrar ona baktı. "Sana inanmıyorum."

"Bu bir zorunluluk değil. Ölmeni istemiyorum, o yüzden bunu al. Başka bir kutuya ulaşmak için nefesimi iki dakikadan fazla tutabilirim. Sen yapamazsın ya da başka bir kutunun bulunduğu yere ulaşamazsın." Göğsüne bastırarak tekrar teklif etti.

Tankı aldı ve bakışlarını ondan ayırmadan yatağın üzerine fırlattı. Adam onun hayatta kalabilmesi için gerçekten endişeleniyor gibiydi. Bu da bir şeydi. "Ne söylememi istiyorsun? Seni bir seks robotuna benzettiğim için özür mü dileyeyim? Sen bir cyborg'sun. Duyduğum bilgi doğru değilse özür dilerim. Seni seksi bulmamı ve satın almak istediğimi söylememi iltifat olarak kabul edemez misin?"

Tek kaşını kaldırdı.

"Bir seks robotunun ne kadara mal olduğunu biliyor musun? Ben biliyorum. Dört yüz yirmi beş bin kredi. Mürettebatıma ve yakıt, onarım ve yavaşma ücretlerine ödeme yaptıktan sonra bir yılda ne kadar kazandığımı biliyor musun? Yüz binin biraz üzerinde." Bir avuç saçını avuçladı. "Bunu görüyor musun? Neden bu kadar uzattığımı biliyor musun? Sık sık iş yaptığım tuhaf bir adam, saçımı bir metre uzatıp ona satarsam bana elli bin kredi ödemeyi teklif etti. Bu bir iltifattı, Stag." Onun adını bilerek söylemişti. "İnsanların bir seks robotuna sahip olmak için bu kadar zahmete girmeleri için gerçekten çok istemeleri gerekiyor. Gururun okşansın!"

Kaşı düştü ve gözleri kısıldı. Yine de tek kelime etmedi.

"Ne? Neden bana öyle bakıyorsun?" "Kendi kullanımın için bir robot almayı mı planlıyordun?"

Lanet olsun. Çok fazla şey söylemişti. Etrafına bir göz gezdirdi. yalan söylerken ve ondan uzaklaşırken baktı. "Hayır. Tabii ki hayır. Sadece onları kargo ambarımda taşıdığımı söylüyorum. Maliyetlerini biliyorum ve ucuz değiller." Durdu ve ona tekrar baktı. "Biri beni robot sanıp satın almak istese teşekkür ederdim."

Bu da bir yalandı. İnsan ya da robot, seks için ona herhangi bir fiyat ödeyebileceğini düşünen birini yere sererdi. Saçları satılıktı ama vücudunun geri kalanı değil.

Adam hızlı hareket etti ve onu yakaladığında nefesi kesildi. Kollarından biri beline dolandı, diğeri başını kavradı. Onu en yakındaki duvara doğru bastırdı ve vücuduyla oraya sabitledi.

Kadını göz hizasında olacak şekilde ayarladı ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Yalan söylüyorsun. Yapma bunu."

Onu korkutmuştu. Adam güçlüydü, hızlıydı ve sanki yatağındaki yastık kadar hafifmiş gibi onu ayaklarından tutuyordu. Yine de hızla sakinleşti, battığında

ona zarar vermemişti. Beline doladığı kol onu çok sıkmıyordu ve elinin arkası kafatasına değil duvara çarpmıştı. Onu sert bir cisme çarpmasını engellemek için kullanmıştı.

"Aldatmacadan nefret ederim. Bu yüzden Dünyalılara asla güvenmem. Sizin trnzn yaptığı tek şey bu. Gerçekleri manipüle eder ve arpıtırlar. Senden yalan duyabileceğim tüm yolları söylememi ister misin?"

Dudaklarını yaladı ve derin bir nefes aldı, adamın gözlerinin mavi derinliklerinden başka bir yere bakamıyordu. Gz kamaştırıcıydılar. "Güzel. İtiraf ediyorum. Yirmi dördüncü yaş günümden beri bir Dax 333 için para biriktiriyorum. Mutlu musun? Seyahat rotalarımızdaki tüm genelevler sadece erkeklere hitap ediyor. Erkek bot almıyorlar."

Gülümsedi.

"Senden hiç hoşlanmıyorum."

"Neden bir Dünyalı değil de bir bot? Onlardan birini bedavaya alabilirsin. Sen ekicisin. Eğer ilgi gösterirsen her erkek seninle seks yapar."

"Bu seni ."

Vücudunu kaydıldı, bacaklarını açtı ve onu duvara daha sıkı tutturdu. "Rahat mısın? Sorularıma cevap verene kadar seni bırakmayacağım."

"Kabadayı."

Tekrar göz kırptı.

Adamın blöf yapmadığını anlayabiliyordu. "Liste mi istiyorsunuz?" "Evet."

Hızlıca düşündü. "Seninle bir anlaşma yapacağım." "Seninle seks yapmayacağım."

Ağzı açık kaldı. "Sanki senden bunu isteyecekmişim gibi. Seni istemem için bana tam olarak ilham vermiyorsun." Adamın omuzlarını tuttu ve onu itmeye çalıştı.

ama o .

"Anlaşmanız nedir? Ne istediğinizi merak ediyorum."

"Şu andan itibaren soracağın her soruya tüm dürüstlüğümlle cevap vereceğim, eğer android kısmını bir kenara bırakıp ilk fırsatta beni serbest bırakacağına söz verirsen. Geminizden ayrılmak istiyorum."

"Hayır."

"Ben sizin mahkumunuz değilim. Yasadışı bir şey yapmadım. Yük gemim saldırıya uğradı. Beni zorla geminizde tutmaya ya da hapsetmeye hakkınız yok."

"Bana bir daha yalan söylemediğin sürece, dürüstlüğün için sana android demeyi bırakmayı kabul edeceğim, ancak serbest bırakılman pazarlığa açık değil."

"Neden olmasın? İmdat sinyalime cevap verdin. Beni bir istasyona götürmek zorundasınız. Kanun böyle. Hayatta kalanlar en yakın istasyona götürölür ve orada bırakılırlar, böylece meydana gelen olayı rapor edebilirler. Bildirmem gereken bir sigorta şirketi var ve yetkililerin şu Markus Modelleri hakkında bir şeyler yapması gerekiyor. Babamı ve ekibini öldürdölür! Bunun bedelini ödemeleri için yakalanmalarını istiyorum."

"Bizi gördün."

"Yani?"

"Diğer Dünyalılara bu gemiden, bizden ya da Markus Modellerini avladığımızdan bahsetmenize izin veremem."

"Bunu size söylemekten nefret ediyorum ama insanlar cyborgları zaten biliyor. Ben de seni görünce ne olduğunu anladım. Gri deri cyborg demek. Başka hiçbir şey senin gibi yapılmadı. Geminize gelince, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum çünkü gördüğüm tek oda burası. Sınıfını bile bilmiyorum. Kamaranız geldikleri kadar basit. Bu şeylerin saldırdığı tek gemi Pride değildi. Öldürdüklerine dair raporlar duydum.

istasyonlardaki insanlar da. Markus Modelleri hakkında bir süredir uyarılar yapılıyordu. Siz bize binen şeyin bu olduğunu söyleyene kadar neye benzediklerini hiç bilmiyordum."

"Hayatta kaldığımıza dair hiçbir gerçek rapor doğrulanmadı. Bu şekilde kalmaya devam edeceğiz."

Onu orada tutuyordu. Sayborgların hepsinin ölmüş olması gerekiyordu. Bazen görüldüklerine dair söylentiler dolaşıyordu ama hükümet haberleri bunların aldatmaca olduğunu belirtiyordu. "Bu yüzden onlara söylemeyeceğim. Çok basit. Yalan söylememi ve rastgele bir ekibin beni alıp bir istasyona bıraktığını söylememi mi istiyorsunuz? Tamam. Bunu yapabilirim. Onlara kendileri ya da gemileri hakkında bir şey fark edemeyecek kadar travma geçirdiğimi söyleyeceğim. Sorun değil."

"Sözüne güvenmiyorum."

Gözlerini kapadı, öfkesini kontrol altına almak için birkaç saniye bekledi, çünkü onu tokatlamak davasına yardımcı olmayacaktı. Ona tekrar baktı. "Ben motive oldum. Buna inanıyor musun? Bu gemiden gitmek istiyorum ve peşimden gelmen için sana asla bir sebep vermek istemiyorum. Buna ne dersin? Kin tuttuğunu biliyorum."

"Geleceğinizi daha sonraki bir tarihte tartışacağız. Ölü bölgedeyiz, bu yüzden şu anda istesem bile sizi bir istasyona götüremem. Yakalanmamak için Markus Modellerini bekliyoruz. Şimdi, sana krediye mal olmadan Dünyalı bir sevgilin olabilecekken neden bir seks robotu satın almak istedin? Gerçek bu."

"Pek çok nedeni vardı." "Say onları."

"Babam."

"Açıkla."

"Ben büyürken pek ortalıkta yoktu. Emekli oldu ve ben yük gemisini satın aldıktan sonra benim için çalışmaya başladı. 'Kayıp zamanı telafi etmek' diye bir söz duydunuz mu hiç? Uyuyordu. Gerçekten aşırı korumacıydı. O silahını çekmeden erkekler bana bakamazdı. Bana zarar vermeyeceklerine güvenmiyordu."

"Sekse zorlayarak mı?"

"O var. Ayrıca bana bir hastalık ya da daha kötüsünü bulaştıracaklarından endişeleniyordu." "Seni taciz mi ettiler?"

"Genelevlerdeki gerçek kadınların ne kadar değerli olduğunu biliyor musun?"

Uzay mı? Benim var. Babam bana sürekli söylerdi. Birinin ona güvenmem için beni kandırıp kaçıracağından ve karaborsada satacağından korkuyordu."

"Olur böyle şeyler."

"Biliyorum. Haberleri ben de duyuyorum. Bot almaya karar vermemin bir nedeni de bu. İnsanlara zarar vermemek üzere programlanmışlar, hastalık taşımıyorlar ve babam onu vurmak istemezdi çünkü art niyetli değil. Güvenli olduğunu düşünürdü... ve benim de bir arkadaşım olurdu."

"Bir mürettebatınız ve babanız vardı. Büyük bir yük gemisi değildi. Yalnız değildin."

"Beni yere bırakabilir misin?"

ayağa kaldırdı ve serbest bıraktı. Kadın duvar boyunca kaydı ve aralarına mesafe koymak için adamın etrafından dolaştı. "Teşekkür ederim. Ben de öyle olabilirdim." Kadın yatağın üzerine oturdu.

Döndü, onu izliyordu.

"Hepsi babam yaşında ya da daha büyüktü. Hepsi eski askerdi. Onlarla ortak neyim vardı? Hep geçmişten bahsediyorlardı. Benden sipariş almalarını sağlamak bile bir mücadeleiydi. Ben onlara emir verirdim, onlar da

babama bakarlardı. O da başını sallar ve söyleneni yaparlardı. Ben onlar için sadece bir çocuktum. Bu nasıl bir dürüstlük? Ama onlara güvenebileceğimi biliyordum. Yük gemimi ya da kargomu çalmak için boğazımı kesmeyeceklerdi.

"Saatlerimin çoğunu çalışarak ya da odamda yalnız geçiriyordum. Babam boş zamanlarımızda arkadaşlarıyla takılmamdan hoşlanmazdı. Sanırım beni küçük kızı olarak görmekten vazgeçip bir kadın olarak görmelerinden korkuyordu. Bana dokunmayı düşünen herkesi öldürürdü. İlgilendiğimden değil. Babam ekibi sadece onlara güvendiği için seçmemişti, aynı zamanda oldukça iğrenç alışkanlıkları vardı. Erkeklerin tükürdüğünü görmek ve geçmişte fahişelerle yaşadıkları cinsel ilişkilerin grafik detaylarını anlattıklarını duymak hiç seksi değildi. Denny'de bile sürünme vardı ve onunla ilgilenmeyi reddetti. Bunun ne kadar iğrenç olduğunu anlatmaya başlamayayım."

"Bu terime aşına değilim."

"Bazı insanlar gemilerde çok kuru bir cilde sahip oluyolar ve bu durumdan korunmak için etkilenen bölgeleri düzenli olarak kaplamazlarsa çatlamaya ve soyulmaya başlıyorlar. Yaşam desteğiyle birlikte havada yeterince nem yok. Bu da onları kurutuyor. Anladınız mı? Denny gördüğüm en kötü vakaydı, çünkü ilaç kullanmayı reddetti. Bırakırsan yayılır. Yanlış bir hareket yaptığında rastgele kanamaya başlardı, kabuğu kırılırdı. Ondan bir sürü vardı."

Stag tiksintiyle dudağını büktü.

"Aynen öyle. Yük gemimdeki biriyle neden ilişkiye girmeyeceğime dair başka sorunuz var mı?"

Ona yaklaştı ve birkaç adım ötedeki yatağa oturdu. "Neden Pride'a sahip olmak istedin?"

"Ben büyürken babam bana hep uzay maceralarıyla ilgili hikayeler anlatırdı. Şimdi çok abarttığını fark ediyorum ama kulağa çok heyecan verici geliyordu. Ayrıca, iş dünyasında büyümek için sınırsız fırsatlar. Dünya'daki gibi değil. I

zaman ve çaba harcadığım sürece istediğim kadar kazanabilirdim. Neden bu geminin sorumlusu olmak istedin?"

"Ben doğal bir liderim."

Sırıttı. "Sen bir kontrol manyağısın. Dürüst davranıyoruz, unuttun mu? Her iki taraf için de geçerli olmalı."

Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Emir vermek, emir almaktan daha çok hoşuma gidiyor."

"Kimin yok ki?"

Birbirlerine baktılar. nce o konuştu. "Seks robotu olayı için özür dilerim, tamam mı? Sen bir insansın. Artık bunu anladım."

"Sana bir daha android demeyeceğim. Tabii bana yalan söylemezsen." Elini uzattı. "Ateşkes mi?"

Onun teklif ettiği jeste baktı, sonra ayağa kalktı. "Bu düşman olmadığımız anlamına gelir. Sen bir Dünyalı'sın ve sana gvenmemem gerektiğini çok iyi biliyorum."

Elini yumruk yaptı ve kucağına koydu. "Başka biri sana ne yaptı bilmiyorum ama ben o değilim. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

"Hain olmak senin doğanda var."

"Tanıştığımızdan beri bana çok kötü davrandın ama ben yine de senden şüphe duymuyorum. Beni kurtarmanın tek sebebi kızgın olmandı. Yanılıyor muyum?"

Sadece ona baktı.

"Hayatta olduğum için minnettarım. Buna odaklanacağım." Ayağa kalktı. "Hadi, benimle yarı yolda buluş. Bir süreliğine birlikte sıkışıp kaldık. En azından sen beni bırakana kadar birbirimize karşı nazik olmaya çalışabiliriz."

"Asla gitmene izin verilmeyecek. l bölgeden çıktığımızda, seni diğer cyborglara teslim edeceğim. Sana toplumumuzda bir yer bulacaklar ve

Bizim hakkımızda edindiğiniz bilgileri paylaşmak için diğer Dünyalılarla asla iletişime geçemeyeceğinizden emin olun."

Kalktığına pişman oldu, keşke hâlâ oturuyor olsaydım diye düşündü. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Beni duydun. Kalın kafalı olma. Sayborglar tarafından kurtarıldın ve artık bizim toplumumuzda yaşayacaksın. Bildiğin hayat sonsuza dek yok oldu. Yaşamanın bedeli bu. Şimdi bileklerini bağlamaya hazırlan ki ben uyurken bana zarar vermeye çalışmandan endişe etmeyeyim."

Nala onu yere sermek istedi. Adam neden olduğu öfkeyi göremeden dönüp gitti. Sadece serbest kalma umudunu kırmakla kalmamış, aynı zamanda en başa dönmüşlerdi.

Eğer bir kavga istiyorsa, bir tane alırdı. Onu geçtikleri ilk uzay istasyonuna bırakmak istemesini sağlardı.

Beşinci Bölüm

Stag altı saatlik sağlam bir uykudan sonra kendini daha iyi hissediyordu. Kamarasından ayrılmadan önce Nala'yı serbest bırakmıştı. Tek kelime etmemiş ve göz temasından kaçınmıştı. Bu onun için sorun değildi. Konuşmaları onu tedirgin etmişti. Onun ne olduğunu ve nereden geldiğini neredeyse unutmuştu.

Yammer kollarını yukarı doğru uzattı ve esnedi. "Bu çok sıkıcı." "Saldırı altında olmamızı mı tercih ederdin?"

Erkek döndü, kollarını indirdi ve Stag'a tuhaf bir bakış attı. "Huysuz bir ruh hali içindesin. Yatağında bir kadının olmasının sana iyi geleceğini umuyordum."

"O Dünyalı ile cinsel ilişkiye girmeyeceğim."

"Yazık olmuş," dedi Maze oturduğu yerden. "Çekici bir kız. Biraz kısa boylu ve ufak tefek ama onunla aynı kamarayı paylaşmaktan memnun olurum."

"Ben de öyle," diye onayladı Yammer. "Bence mükemmel boyutta. Fazla yer kaplamıyor. Ranzalarımız iki kişinin paylaşması için küçük."

Stag bunun bir sorun olduğu sonucuna vardı. Mürettebatından hiçbiri bir aile birliğine dahil değildi ve düzenli olarak bir dışıye erişimleri yoktu. Görünüşe göre herkes iş görürdü. Eğer altlarında sıcak bir beden olacaksa Dünyalılarla olan geçmiş deneyimlerini görmezden gelmeye bile hazırdılar.

"Belki botlardan birini gemide tutabiliriz."

Yammer tekrar dönüp Stag'a gözlerinde bir parıltıyla bakarken neredeyse koltuğundan düşecekti. "Bizim kullanmamız için mi?"

"Fiziksel uyarım eksikliğiniz muhakeme yeteneğinizi etkiliyor. Bir robot boğazını kesmez ya da bize ihanet etmez. Bir Dünyalı yapar."

Yammer kaşlarını çattı. "Kadını odanızda kilit altında tutuyorsunuz, telsizlere erişimi yok ve eminim ki silah olarak kullanılabilecek herhangi bir şeyi eline geçirmesine karşı önlem almışsınızdır. O bir tehdit değil."

"Eğer ona güvenecek kadar gevşek olursanız, o da olur. Zarar vermenin bir yolunu bulur. Yaptıkları şey bu. Bunu nasıl unutabilirsin?"

Yammer öne doğru baktı. "Doğru."

Maze başını salladı. "Katılmıyorum."

"Sen bir sıhhiyecisin. Zayıf ve yaralılarla ilgilenmeye yatkınsın, güvenlik tehditleri ve bunların nasıl yönetileceği ile değil."

"Earther'ı nasıl idare ediyorsunuz?"

Stag konuşmadan önce Maze'e vereceği cevabı dikkatlice düşündü. "Onun hayatını kurtardım. Bahçe'ye dönene kadar onun sağlığından ben sorumluyum. Ona göz kulak olacağım, onu besleyeceğim ve sağlıklı kalmasını sağlayacağım. Sonra konseye teslim edilecek ve nereye yerleştirileceğine onlar karar verecek."

"Teknik olarak Dünyalıları kurtarmamız gerekmiyor. Neden yaptınız?" Maze ona baktı. "Bu senin karakterine aykırı."

"Markus Modelleri hakkında bilgi sahibiydi ve saldırılarını araştırma görevimizin bir parçası olarak gemisine binmiştik. Konseyin onu orada ölüme terk etmek yerine Vernik'e almamızla ilgili bir sorun yaşamayacağından eminim. O bir kadın."

"Onu ölüme terk etseydik, raporlarımızı okuduklarında konsey üyelerinden birkaçını üzebilirdi, çünkü bazıları Dünyalılarla aile birliklerine katılıyor." Yammer Maze'e baktı. "Bu mantıklı bir seçimdi. Ben istemiyorum

onlar tarafından azarlanmak. Son değişikliklerle birlikte bugünlerde tedbiri elden bırakmamakta fayda var."

"Bu benim kararımdı," dedi Stag. Bu tamamen doğru değildi. Nala'yı geride bırakabilirdi, onu kurtarmak kendi adamları için çok tehlikeli olabilirdi ama Nala onu çileden çıkarmıştı. Fazladan çaba sarf etmişti.

Mürettebatına karşı dürüst olmamak zorunda hissetmesi onu kızdırmıştı. Bu onun hatasıydı. Onu çoktan yozlaştırmıştı.

Ölü bölgeden çıkmak ve Dünyalı'yı konseye teslim etmek için sabırsızlanıyordu. Onu düşük güvenliqli bir işe yerleştirmek ve kalacak yer bulmak konusunda endişelenebilirlerdi.

Maze konuşurken onun geleceği hakkında da düşünüyor gibiydi.

"Konsey onu bir erkeğe teslim edecek. Bir erkek tarafından ve yönlendirilmesi gerekecek. Ben o erkek olmayı isteyeceğim. Benimle zaten tanıştı ve ben bir sıhhiyeciyim. Mükemmel bir aday olurum."

Maze'in Nala'yla birlikte olduğu düşüncesi Stag'ın pek hoşuna gitmedi. Maze onu baştan çıkarmaya çalışacaktı. Sayborgu dikkatle inceledi. Onu çekici bulabilirdi. Tüm sayborglar sağlık, fiziksel zindelik ve görünüş açısından Dünyalıların üstün genler olarak kabul ettiği özelliklerden üretilmişti.

Dişlerini sıktı ve dikkatini sandalyesinin kolundaki deftere vererek karanlık alanı izledi, kendini elindeki işe odaklanmaya zorladı.

Maze bir Dünyalı'nın evine girmesine izin verirse aptallık etmiş olur. Pişman olurdu.

Bir şekilde onun güvenine ihanet edecekti. Hep yaparlardı.

Bir alarm çaldı ve buna neyin sebep olduğunu çabucak okudu. Gövdeye bir şey yapışmıştı.

Telsizlere zar zor zamanında ulaştı. "Brace!"

İskele tarafından küçük bir patlama geldi. Geminin sensörlerinden gelen hasar değerlerini incelerken sakinliğini korudu. Olabileceği kadar kötü değildi. Bakım girişinin yakınındaki bir panel yırtılmıştı ama altındaki gövde dayanıyordu. O bölümü kilitledi ve mürettebatından kimsenin o bölgede olmadığından emin oldu. Basınç sorunu yaşanmaması için oksijeni tahliye etti.

"Güneş panellerimizden bazılarını fırlatın," diye emretti.

"Diğer bombalar için tuzak mı?" Yammer yaptı. "Zekice."

Stag sandalyesinden kalktı. "Dış muayene ve yama yapmam gerekecek."

Yammer yükseldi. "Ben yaparım."

Stag erkeğin gözlerinin içine baktı. "Yakınımızda bombalar var. Artık bunun farkındayız. Giysilerimizin bazı kısımları onları çekebilir ya da güneş panelleri parçalanırsa küçük şarapneller tarafından delinebilir. Küçük bile olsa açıkta kalan bir bölümle tam yanmaya geçemeyiz. Bu çok riskli. O bölümdeki gövdede kırıklar oluşmuş olabilir. Ben yaparım."

"Sen bizim komutanımızsın. Ben hayati

önem taşımıyorum." "Yetki sende."

"Stag." Sayborg onun kolunu kavradı. "Bizden biri ."

"Mürettebatımdan birini kaybetmeyeceğim. Yetki sende." Yammer'ın elinden kurtuldu ve hışımla odadan çıktı.

Giysilerini giyip mekikten çıkması, oraya süzülmesi ve yama yapması gerekecekti. Tamamen durmuşlardı ama o bombalar ciddi bir tehlikeydi. Henüz bir adamını kaybetmemişti ve kaybetmeyi de hiç planlamamıştı. İçlerinden biri ölecekse, bu o olacaktı.

Maze onu asansörde yakaladı. Kapılar açıldı ve Veller ile Kelis onunla yüzleşti. "Yammer dümende. Ben dışarı çıkıyorum."

"Hasarı okuduk." Kelis asansörün duvarına doğru geri adım attı. "Ben tamir ederim."

"Şimdi Kontrol'e git. Bu bende," diye emretti Stag.

"İzleyeceğim ve bir sorun olursa sizi almak için hazır olacağım."

Stag, Maze'e ters ters baktı.

"Bu benim işim. Ben sıhhiyeciyim. Emirlerinizi geçersiz kılabilirim. Kelis ve Veller Yammer'a yardım etmek için buradalar. Onların bana ihtiyacı yok ama senin olabilir."

Stag başıyla keskin bir selam verdikten sonra ekibinin diğer iki üyesine seslendi. "Kımıldayın."

Her iki erkek de asansörden çıktı ve Kontrol'e koştu. Stag asansöre girdi ve Maze de ona katıldı. Motor bölümüne gidip Stag'ın ihtiyaç duyacağı yamaları ve ekipmanları aldılar. Stag yanaşma bölmesinden çıkmaya karar verdi ve giysilerini giydi. Maze de öyle yaptı.

"İçeride kalacaksın."

"Anlaşıldı, ancak ikimiz birlikte çalışırsak onarım daha hızlı ilerler."

"Hayır, Maze. Beni oraya kadar takip etmeyeceksin. İkimiz de bana bir bomba bağlanırsa hayatta kalamayacağımızı biliyoruz."

"Onun yerine ben gideyim."

Stag kaskını taktı ve telsizleri açtı. "Hayır." "Ne yaptığını biliyorum."

"Güzel. Hellion sürekli açıklama yapma ihtiyacı duyarak beni rahatsız ediyor." "Ben ekibimizin en az ihtiyaç duyulan üyesiyim. Kimse yaralanmadı. Ben olmalıyım riske atılacak kişi."

Stag erkekle tartışarak daha fazla zaman kaybetmek istemiyordu. "Son beş yıl içinde ne kadar uçuş yaptınız? Cevap ver." O

zaten biliyordu. Maze onun sıhhiyecisiydi ve bu süre zarfında ona atanmıştı.

Maze takım elbisesini giyerken durakladı. "Yok, ama geçmişte yapmıştım." "Yıldız'da. Onarım için Garden'da karaya oturtulmadığı zamanlarda ara sıra görsel denetim görevi verilirdi. Ama bu farklı. Yamaları mühürlemek için bir füzyon çubuğuyla çalışacağım. Yoğun ısıya dikkat etmezseniz elbisenizi eritebilirler. Bunu iki yıl önce Bir iticiye taş isabet etti. Geri çekil, Maze. Bu bir emirdir."

Maze kaskını taktı. "Yaralanırsan peşinden gelirim. Arkanızda ne olduğunun farkında olmaya çalışın. O bölümdeki dış aydınlatmayı açabilir miyim? Daha iyi görmene yardımcı olur ve muhtemelen o bombalardan birinden kaçınmanı sağlar."

"Hayır." Stag kask aydınlatmasını açtı. "Çok parlak olur ve Markus Modellerinin bizimle birlikte ölü bölgeye girip girmediğini bilmiyoruz. Yerimizi onlara belli edecek hiçbir şey yapmayacağım." Metalik botların içine girdi, giysisinin kontrollerini ele aldı ve pantolonun paçalarını botlara mühürledi. "Basınç azaltılıyor. Hazır mısınız?"

"Evet." Maze bir kolu kavradı ve kendi botlarını kilitleyerek yere yapıştırdı.

"Benden sonra kapıyı kapat. Açık bırakma."

"Sana daha hızlı ulaşabilirim."

"Kapıyı mühürleyin!" Küçük odadaki yerçekimini kapatmak için kırmızı düğmeye basarken sinirliydi. Döndü, botlarını ayarladı ve yerden havalanmayacağından emin oldu. İhtiyacı olan iki çantayı kavradı, birbirine bağladı ve giysisindeki bir hatta klipsledi. Işıklar kırmızı renkte yanıp söndü ve sonra sabit kırmızıya döndü. Odadaki hava ve tüm yerçekimi yok olmuştu.

Stag yavaşma kapılarını açtı ve ilerledi. Dışarı çıkmaktan nefret ediyordu ama daha kötüsü de olabilirdi. En azından mekik hareket halinde değildi.

Gemisinden çıktı, gövdedeki bir tutamağı kavradı ve bir diğerine uzandı. Yanaşma kapıları kapanırken arkasına baktı. Maze içeride kalmış ve onun emrini yerine getirmişti.

İleriye baktı, mekiğe tırmanıyordu. Çantalar arkasından geliyor, belindeki hafif çekiş, halata bağlandıkları yeri rahatlatıyordu.

* * * * *

Kapılar açıldığında Nala korku hissetti ama içeri giren Stag değildi.

Ayağa kalktı ve vücudu gerildi. Sayborgun önce göğsüne, sonra daha aşağılara bakması hiç hoşuna gitmemişti.

Bir tepsi uzattı. "Yemek."

Ona yaklaşmaktan çekiniyordu. "Stag genelde bana getirir."

"Meşguldür."

"Duyduğum o alarm da neydi?"

"Küçük bir hasar yaşadık. Stag tamir ediyor."

Öne doğru yürüdü ve tepsiyi aldı, sonra geri çekildi. Ona sırtını dönmek istemiyordu. O bir erkekti ve Stag'dan onların tüm vücut parçalarına sahip olduklarını öğrenmişti. Bu onu potansiyel olarak tehlikeli yapıyordu. "Ne tür bir hasar?"

"Dışarıdan bir yama yapılması gerekiyor."

Titriyordu. Bu kötü bir şeydi. Uzaydaki herkes için bir korkuydu. Bir gedik hızlı bir şekilde onarılmazsa gövdenin tüm bir bölümünü bükebilir, zincirleme bir reaksiyona neden olabilir ve geminin diğer bölümlerini de yok edebilirdi. "Nasıl? Metal yorgunluğu mu?"

"Hayır." Kapı aralığına yaslandı, hâlâ onu tepeden tırnağa süzüyordu.

Aya

k.

"Ben Nala." Döndü ve tepsiyi yatağın üzerine koydu. "Sen ?"

"Parqel. Daha önce geminizde kısa bir süreliğine tanışmıştık."

"Özür dilerim. Pek bir hatırlamıyorum." Yani onu çıplak görmüştü. Bu onu daha da rahatsız etti.

"Biraz kafan karışmış gibiydi. Şimdi nasılsın?"

"Daha iyi. Yani Stag dışarıda tamir mi ediyor?" Bu çok tehlikeliydi. Gediğin yakınındaki bölüm patlarsa ölebilirdi. Motorların kapalı olduğundan oldukça emindi. Hissedebileceği hiçbir titreşim yoktu. Bu, en azından yüzmeyeceği ve geminin herhangi bir parçasına çarpması halinde muhtemelen giysisinin yırtılmayacağı anlamına geliyordu.

"Evet. Bu tür durumlarda hayatının tehlikeye girdiği konusunda her zaman ısrar eder.

O iyi bir komutan. Eminim siz de mürettebatınız için aynısını yapmışsınızdır."

Babası izin verseydi yapardı. Babası izin vermedi. "Yemek için teşekkürler."

Kıpırdamadı. "Seninle bir şey konuşmak istiyorum." Tekrar göğsüne baktı, sonra bakışlarıyla buluştu. "Çok çekicisin."

Korkum arttı. O bir cyborgdu. Büyük. Güçlü. Geliştirilmiş. Ya ona saldırırsa? Onunla savaşılamazdı. En iyisi kibar olmak ve aynı kalmasını ummaktı. "Teşekkür ederim."

"Bu gemiden çıkarıldığınızda, size bakması için bir erkek atanacak. Beni düşünmenizi isterim. İyi bir mizacım var. Sizinle kalmak için görevlerimi devretmeye hazırım. Stag her zaman bekar erkekleri görevlendirir. Beni kabul ederseniz bu göreve geri dönmeme izin verilmeyecek."

"Bunun ne anlama geldiğinden pek emin değilim."

Duvarı itti ama daha fazla yaklaşmadı. "Birlikte yaşamak için bir erkeğe verileceksin. Bakımından o sorumlu olacak. Kendi başına yaşamana izin verilmeyecek. Uyumluluğumuzu test edebiliriz."

"Bunun ne anlama geldiğini ben de bilmiyorum. İyi oda arkadaşı olup olamayacağımızı görmek gibi mi?"

Bir adım daha yaklaştı. "Cinsel uyumluluk. Hiçbir erkek seninle yaşayıp da vücuduna erişmesine izin vermeni talep etmez. Cinsel ilişkiye girmek ve aramızdaki uyumun iyi olacağını sana göstermek istiyorum."

Nala geri çekildi ve yatağa çarptı. Sonra tekrar hareket etti, ona fikir verme ihtimaline karşı ondan uzaklaştı. "Hayır, ama teklifin için teşekkürler."

Kaşlarını çattı.

"Bak, sen çekicisin. Yalan söylemeyeceğim. Ama ben insanları konuşarak tanırım. Yabancılarla seks yapmam. Anladın mı?"

"Bir erkeğe atanacaksın ve sohbet ettiğin tek kişi Stag. Sana asla bakmayı teklif etmeyecek. Dünyalılardan nefret eder."

"Farkındayım."

"Seni istemiyor. Bunu açıkça belirtti. Ben iyi bir seçimim. Bakımınız konusunda endişeli misiniz? Seni asla istismar etmem."

Bakım mı? Yutkundu. "Bunu düşünmeme izin ver, tamam mı? Bunu yapıyorum. Bazı şeylerin kafama dank etmesine izin vermeliyim. Birine verileceğimi bilmiyordum. Benim bir android olmadığımı biliyorsunuz, değil mi? Bu sadece Stag'ın onu kızdırdığım için söylediği bir saçmalık."

"Sen bir Dünyalı'sın. Yalnız yaşayamazsın. Böyle olacak. Diğer erkekler teklifte bulunacak. Beni düşünmeni istiyorum. Seni nasıl memnun edeceğimi gösterebilirim." Bir adım daha yaklaştı.

"Hayır." Adam daha iri olabilirdi ama onu kıyafetlerinden çıkarmaya kalkarsa yine de karşı koyardı. "Lütfen git."

Bir adım geri çekildi. "Seni korkutmak istememiştim. Niyetim bu değildi."

"Düşünmek için zamana ihtiyacım var. Tek başıma. Yemek için teşekkür ederim."

Başını eğdi. "Sana çok iyi bakarım. Beni düşün." Döndü, gitti ve kapı arkasından kapandı.

Nala yatağa doğru yürüdü ve adamın kendisine saldırmamış olmasından dolayı rahatlamış bir şekilde yere yığıldı.

Sırada öfke vardı. Sanki bir androidmiş gibi bir cyborg'a verilecekti. Daha da kötüsü, bir seks robotu, çünkü Parqel Stag dışında herkes tarafından öyle görüleceğini açıkça belirtmişti.

Yemeğe bir göz attı ama hiç cazip gelmedi. İştahını kaybetmişti.

Stag'ın gemisinden çıkarıldığında bir cyborg onu alacak ve kendisiyle seks yapmasını isteyecekti. Belton İstasyonu'nda bazı seks köleleri görmüştü. Orada suç işlemiş ve en az bir yıl kölelik cezasına çarptırılmış kadınlardı. En yüksek teklifi verenler onları satın alıyordu ve itaat etmekten başka seçenekleri yoktu yoksa cezaya daha fazla süre ekleniyordu.

Uyulması gereken kurallar vardı. Erkekler kadınları dövemez ya da sakatlayamazdı. Ayrıca kadının bedeni üzerindeki hakları başka erkeklere kirilayarak kâr elde edemezlerdi. Kadınların beslenmesi, barındırılması ve giydirilmesi gerekiyordu. Nala onlara acıyordu. Kendilerini satın alan erkeklerle yatmak, onlar için yemek pişirmek ve evlerini temizlemek zorunda kalıyorlardı. Görünüşe göre onun kaderi de bu olacaktı.

"Ben bir suç bile işlemedim," diye mırıldandı. "Yük gemim saldırıya uğradı. Bu saçmalık!"

Ardından gözyaşları geldi. Hepsi Stag'ın suçuydu. Onu bir istasyona bırakıp serbest bırakabilirdi ama bunu yapmayacağına çoktan yemin etmişti. Gözlerini sildi ve ayağa kalktı, temizlik birimine girdi ve orada öylece durdu.

"Ne yapacağım ben?"

Mendil alıp burnunu sildi, yüzünü yıkadı ve yatağa döndü. Tepsiyi görmezden geldi, yutmaya çalışmak için motivasyonu yoktu. Çok üzgündü.

"Lanet olsun sana, seni taş kalpli piç."

Altıncı Bölüm

Kapılar açıldı ve Nala iki cyborg görünce ayağa fırladı. Stag'ı aralarında taşıyorlardı.

Onlar içeri girerken tepsiyi kaptı ve yatağın dışına taşıdı. Onu öldürmek istemişti ama topalladığını, omzunu, alnını ve bir bacağını dizinin altından saran bandajları görünce anında dehşete kapıldı.

"Ne oldu? O iyi mi?"

Maze ve hantal cyborg Stag'ı yatağa yatırdı. Maze doğrulurken ona döndü. "Bir kaza oldu."

Üçüncü bir cyborg büyük bir sağlık kiti taşıyarak içeri girdi. Onu yere bıraktı, Nala'ya baktı ve gitti.

Kalın göğüslü sayborg ona gülümsedi. Biraz gergin görünüyordu. "Ben Hellion. Beni seç."

"Ne?"

"Şimdi olmaz," diye tersledi Maze. "Git. Ben hallederim. Birisi yamanın tamamlandığından emin olmalı ve daha fazla hasar olup olmadığını görmek için dışarıyı kontrol etmeli."

Hellion başını salladı, Nala'ya bir kez daha gülümsedi ve sonra kapıya dönüp elini kaldırarak ona bir öpücük kondurarak onu şok etti.

Kapılar kapanarak onu görmesini engelledi ve Maze yatağın yanında dizlerinin üzerine çöküp çantayı açarken döndü.

"Yarası ne kadar kötü?" Stag'ı değerlendirdi. Sadece sevdiği siyah iç çamaşırını giymişti. Cildi normalden biraz daha solgun görünüyordu. "Yaralı mı?"

iyi olacak mı?"

Maze, Nala'da kullandığından daha küçük olan bir tarayıcı çıkardı ve Stag'ın kafasında gezdirdi. "Onu yanaşma bölmesinin içinde elimden geldiğince iyi bir şekilde bağladım." Tarayıcıyı yere bırakıp bir enjektör aldı ve ekipman bilgisini gösteren bir verimlilikle programladı. "Bacak ve omuz yaraları yüzeysel. Beni endişelendiren beyni." Stag'a bir çeşit ilaç enjekte etti.

"Ne oldu?"

"Güneş panellerimizden birine bir bomba bağlandı ve patladı. Stag'a doğru şarapnel parçaları gönderdi ve giysisini parçaladı. Sızıntıyı durdurmayı başardı ama ben ona ulaşmadan çok fazla oksijen kaybetti. Ayrıca onu gemimize sert bir şekilde çarptı. Daha kötüsü de olabilirdi."

Kıyafet yırtıldı mı? Oksijen kaybı mı? Bunların ikisi de genellikle ölüm sebebidir. "Nasıl?"

"Uçup gitmedi. Bilincini kaybetmeden önce kolunu seyahat kollarından birine sıkıştırdı. Aksi takdirde onu kurtarmak daha fazla zamanımı alırdı."

"Ne kadar süre oksijensiz kaldı?" Stag'ın göğsünün inip kalktığını fark etti ama bu iyi olacağı anlamına gelmiyordu. Beyin ölümü gerçekleşmiş olabilirdi.

"Onu getirmek üç dakika kırk iki saniyemi aldı. Kenetlenme bölmesindeki yaşam desteğini eski haline getirmek için otuz iki saniye daha. Buna kaskını çıkarmak, giysisini açmak ve onu hayata döndürmek için en az altmış saniyeyi de ekleyin."

"mı? Bir şey söyledi mi? Giyside hiç hava kaldı mı?"

Maze tarayıcıyı aldı ve yavaşça Stag'ın kafasında tekrar gezdirdi. "Yüzde dörde kadar düşmüştü ama üzerinde çalışabildiğimde nefes almayı bırakmıştı."

Bu bilgi Nala'yı çok etkiledi. Nefes almayan hiç kimse uzayda o kadar uzun süre hayatta kalamazdı. Beyin ölümü gerçekleşmiş olurdu. Neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu ve yatağın ucuna tutunarak eğildi.

Stag'den nefret ettiğinden o kadar emindi ki... ama göğsündeki ağrı aksini söylüyordu.

"Kalp ritmini yeniden başlatmak için elektrik akımı verdiğimde tüm implantlarını kapatmak zorunda kaldım. Kapatmaya zorladığım için saatlerce kapalı kalacaklar. Gerçek bir hasar tespit edemedim, bu yüzden beklememiz gerekecek."

"İngilizce," diye söze başladı.

Maze ona baktı. "Bu İngilizceydi."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum!" Üzgün ve sinirliydi. "Beyni mi ölmüş? Sadece söyle bana."

"Bazı aktiviteleri okuyorum. Çiplerine erişebilseydim daha kolay olurdu ama panikledim."

Kafası karışmış bir şekilde ona baktı.

"Ben bir sağlıkçıyım. Bakımım altındaki her cyborg, bunun gibi acil durumlarda vücutlarına erişim sağlamam için bana bir yol açtı. İmplantlarını ve çiplerini kapatabilirim. Aksi takdirde, onlara elektrik akımı göndermek sibernetiklerine kalıcı zarar verebilir. Stag benim için çok önemli ve sanırım onlara giden gücü tamamen boşaltmış olabilirim."

Bunu anlamaya çalıştı. "Onlara elektrik vermenin kötü olduğunu anlıyorum ama güç tüketimi?"

Maze döndü, başka bir tarayıcı kaptı ve bunu Stag'ın göğsünde gezdirdi. "Vücutlarımız sibernetik bileşenlerimiz için güç üretir. Bir sıhhiyeci olarak, bana erişim izni verirlerse diğer siborglara bakmak için bu gücü boşaltabilecek şekilde tasarlandım. Sanırım aşırıya kaçtım. Panikledim. Sakin değildim. da sibernetiklerinin tekrar çalışacak kadar şarj olmasının saatler alacağı anlamına geliyor."

"Bunun ne önemi var? Yani, onun sorununun ne olduğunu anlamınıza nasıl yardımcı olacaklar?"

"Beynimizin içine yerleştirilmiş üç çipimiz var. Etraflarında herhangi bir hasar varsa bana söyleyebilirler. Kapandılar ve tekrar açmaya çalışmama yanıt vermiyorlar. Şarj oluyorlar." Başka bir enjektör kaptı ve Stag'ın yanına bastırdı.

"Bu ne içindi? Kalbinde ya da ciğerlerinde bir sorun mu var?"

"Organlarında herhangi bir hasar tespit etmedim. Sadece onu uyutmak için sakinleştirici verdim."

"Uyanmasını istemiyor muyuz?"

"Hareketsiz kalırsa daha hızlı iyileşir."

Hayal kırıklığına uğradığını hissetti.

"Eğer hayatta kalırsa."

Maze sonunda aletlerini kaldırdı ve çantayı kapattı. Ayağa kalktı. "O bir cyborg. Bizler güçlüyüz ve sizden daha hızlı iyileşiriz. Bu şekilde tasarlandık. Beyin fonksiyonlarını okuyorum."

Bu onu sakinleştirdi. "Yani iyi olacak mı?"

"Şanslıydı. İlaç onu bir saat boyunca uyutacak. Benimle doğrudan iletişim kurmana izin vereceğim. Sadece elini duvarın yanındaki panele bastır ve adımı söyle. Gitmem gerekiyor. Başka bir mürettebat üyesi Stag'ın yama üzerindeki çalışmasını kontrol etmek için gemiden ayrılacak ve

Hasar. Başka bir tıbbi acil durum olursa diye orada olmak istiyorum. Stag'a göz kulak olur ve sıkıntıya girerse benimle irtibata geçer misin?"

"Yaralı insanlarla ilgili fazla deneyimim yok. Nereden bileceğim?" Maze kapıya doğru yürüdü ve elini panele bastırdı. "Herhangi bir şeyden endişe edersen bana haber ver. Onu izle." Avucunu sensörden çekti. "Bilgisayar şimdi çağrılarınızı bana aktaracak.

Sadece adımı söyle. Eğer unuttuysan, adım Maze."

Başını salladı. "Tamam."

Ona sert bir bakışla baktı. "Ona daha fazla zarar vermeyeceğiniz konusunda size güveniyorum. İyileşmesi için onu odama koyardım ama durumu kötüleşirse diye onu yalnız bırakmaktan nefret ediyorum. Seni Gurur'dan çıkardığımızda hayatını kurtardı. O gemideki kimseyi kurtarmak emirlerimizde yoktu. Sadece gemiye saldıranın gerçekten Markus Modelleri olup olmadığını araştırmak ve gemiyi neden hedef aldıklarına dair herhangi bir bilgi edinip edinemeyeceğimizi görmek istedik."

"Ona zarar vermeyeceğim."

Onu izlemeye devam etti.

"Yemin ederim. Pisliğin teki, yalan söylemeyeceğim. Ama bazı iyi yönlerini de gördüm. Onun ölmesini istemiyorum."

Bu onun şüphelerini gidermiş gibi görünüyordu çünkü ifadesi yumuşamıştı. "Stag iyi bir erkek. Dünyalılar tarafından duygusal olarak zarar görmüş. Onlar hayatlarımızı kontrol ederken maruz kaldığımız istismarı unutmak mümkün değil." Çantayı eline aldı. "Alt ranzanın duvar çekmecelerinde bir sağlık kiti var. Üzerindeki kanı yıkayıp yaralarını onarabilir misin? Onları sterilize ettim ama bunu yapacak zamanım olmadı."

Başını salladı. "Bunu halledebilirim."

"Zamanım olduğunda kontrol edeceğim. Gerçi biraz zaman alacak." Gitti.

Nala dönüp Stag'a baktı. Hâlâ çok solgun görünüyordu ve o uyurken yatağa bağlı olmadığı için kendisine karşı savunmasız olmaktan nefret edeceğini biliyordu. Eğildi, ranzanın altına süründü, çekmeceyi açtı ve ilaç setini çıkarıp yatağın ucundaki ayaklarının yanına koydu. Temizleme ünitesine bir yolculuk yaptı ve ısınmış, ıslak kıyafetlerle geri döndü.

"Bak, çok kavga edebiliriz ama senin uyanmanı ve iyi olmanı istiyorum."

Dizinin altındaki aceleyle uygulanmış bandajı dikkatle çıkardı, teni dokunulamayacak kadar sıcaktı. Kesik onu irkiltti. Pürüzlüydü, yaklaşık bir inç uzunluğundaydı ama derin değildi. Artık aktif olarak kanamıyordu ama kanamasını da beklemiyordu. Yaraların sterilize edilmesi sadece temizlendiği anlamına gelmiyordu, aynı zamanda yaralı kan damarları da kapatılmıştı.

Yatağın kenarına oturdu ve yüzüne bakarak adamın cildindeki kanı nazikçe yıkadı. Uykuda daha genç görünüyordu, huzurluydu ve her zamanki sert çizgileri kaybolmuştu.

"İyi ol, tamam mı? Eminim benden kurtulmadan önce yapacağımız bir ton tartışma daha vardır. Ayrıca, olduğun gibi kalırsan, sana yapabileceğim tüm kötü şeyleri bir düşün." Gülümsedi. "Eminim en büyük korkun budur. O korkunç Dünyalı sinsî aklıyla ne planlıyor?"

Ama mizahı azaldı, çünkü hiç uyanmaması mümkündü. "Sebepsiz yere paranoyaklaşıyorsun. Bana zarar vermedin. Meşru müdafaanın tanımı konusunda anlaşmıştık, hatırladın mı?"

Yaranın üzerine temiz bir bandaj koydu ve omzundaki daha büyük olanın altında ne olduğunu görmekten neredeyse korkarak daha yükseğe çıktı. İlaç setini, genellikle uyurken başını yasladığı yastığının yanına koydu. Ona yeterince yaklaşmak zordu, bu yüzden kolunu kaldırdı, yaklaştı ve eğilmek için kucağına koydu.

Tırnaklarını kullanarak bandajın üzerindeki mührü dikkatlice kırıp yukarı kaldırırken elleri biraz titredi. Bir değil, iki kesik vardı.

Maze, Stag'ın şarapnel parçasıyla vurulduğunu söyledi. Doktor üstteki kesiği temizleyip sarmaktan fazlasını yapmıştı. Derin bir kesikti ve iyileşirken daha fazla kanamayı önleyecek bir yapıştırıcı dolgu maddesi olan köpüğü görebiliyordu.

"Kahretsin, Stag," diye fısıldadı. "Cehennem gibi acımış olmalı." Dikiş atılması gerekip gerekmediğini merak ederek etrafını nazikçe temizledi. Mürettebatı dikiş atabilirdi ama Stag bir sayborgdu. Onun doktoru en iyisini bilirdi. Yeni bir sargı bezi taktı ve doğruldu, bakışları Stag'ın gerilmiş vücudunda geziniyordu.

Adamın kolu kucağında sarsılarak onu irkiltti. Adamın yüzüne baktı ve muhtemelen acıdan yüzünü buruşturduğunu gördü. Onun yanağını okşadı. "Geyik mi? Bir şey yok. Beni duyabiliyor musun? Odandasın."

Adam inledi ve yatıştırıcıya rağmen uyanabileceğini düşündü. Ona göre bu iyi bir şey olurdu. Oksijen eksikliğinin ona ne yaptığından endişe ediyordu.

Ona biraz daha sertçe dokundu, pürüzsüz tenini çenesinden kulağına kadar okşadı. "Geyik mi? Ben Nala. Güvendesin. Beni duyuyor musun? Maze ve birkaç adamın seni odana getirdi."

Sonra şiddetle savruldu ve bir saniye içinde dizlerini kaldırdı. Dizlerden biri kadının sırtına çarptı ve kadın adamın üstüne düştü, vücudunun üst kısmına doğru gerildi.

Gözleri kapalı kaldı ama ona doğru bir yumruk savurdu. Yumruğu kafasını ıskaladı ama parmaklarından bazıları saçlarına takıldı. Acıdı.

Ondan uzaklaştı ve yataktan düşerek kışının üzerine indi. Adam daha fazla çırpındı, acı dolu bir ses çıkardı ve kadın ayağa kalkarak panele doğru koştu.

"Maze!"

Sesi saniyeler sonra geldi. "Sorun ne, Nala?"

Omzunun üzerinden baktı. Geyik çırpındı, döndü ve neredeyse yataktan yuvarlanıyordu.

"Yardım edin!" Elini pedden çekip ona doğru koştu ve neredeyse Stag'ı yakalayarak sırt üstü yatırıp yatağın kenarından uzaklaştırdı.

Adam mücadele etti ve onu uzaklaştırmaya çalıştı. Göğsünü iterek onu sıkıştırmaya çalıştı ama adam inanılmaz derecede güçlüydü.

"Dur! Sorun yok, Stag. Kendine zarar vereceksin."

Kendisine doğru savrulan bir koldan kaçınmak için başını göğsüne bastırduğunda omzundaki bandajdan kan sızdı. Adam onları duvara doğru yuvarlamaya çalıştığında parlak kırmızı ona doğru ilerledi ama kadın bunu görmezden geldi ve kollarını adamın beline dolayarak kendini ona doğru sıkıca bastırdı.

Bakışları onun yüzüne kaydı ama gözleri kapalı kaldı. Sanki hâlâ uzay giysisiyle dışarıda olmadığını fark edecek kadar uyanık değildi ve muhtemelen hayatta kalmak için verdiği mücadeleyi hatırlıyordu.

Altındaki iri cyborg tekrar yuvarlanıp neredeyse ikisini de yataktan düşürürken Maze'in yakında olduğunu umdu. Bir ayağını yere dayadı ve iterek onu yatağın ortasına doğru geri itti.

* * * * *

Onu öldüreceklerdi.

Stag üç muhafıza karşı mücadele etti. Sorun çıkarmaya gelmişlerdi ama vücudunun donmasının ne kadar süreceğini görmek için onu yiyecek dolaplarından birine koymalarına izin vermeye niyetli değildi. Sıkılmışlardı ve eğlenmek için onu hedef almışlardı.

İçlerinden biri güldü. "Sence buzu çözüldüğünde iyi olacak mı?"

"Vardiya sonuna kadar orada bırakırsak dış yüzeydeki deriyi değiştirmek zorunda kalabilirler. Bir buz küpü olacak." Stag'a doğru hamle yaptı ve

onu sersemletmeye çalışmak için silahı dürttü.

Stag dönerek ondan kaçındı. "Bunun için mahkemeye çıkarılacaksın. Mülke zarar vermek suçtur. Hayatta kalamayacağım."

"I?" Yetkili kişi güldü. "Şuna bak, bizden biri gibi davranmaya çalışıyor. Sen bir deri droidinden başka bir şey değilsin. Sen bir o'sun ve giydiğin deri donmaya başladığında maviye dönüp dönmeyeceğini görmek istiyoruz."

Onu yaralamanın yasalara aykırı olması umurlarında değilmiş gibi görünüyordu. Mürettebattan bir başkası ona doğru geldi ve kafasına nişan alarak metal bir çubuk salladı.

Stag eğildi, onu bayıltacak darbeden kaçındı ve sopayı yakaladı. Onu Dünyalı'nın elinden kopardı ve kendisi savurdu. Üçü de geri sıçradı.

"Bunun hiçbirimize zarar vermeyeceğini söylediğini sanıyordum." Grubun en genci daha da geri çekildi. "Oldukça kızgın görünüyor."

Yetkili gibi görünen kişi sersemletici silahını çekti ve Stag'a doğrulttu. "Saldırmamak üzere programlanmışsın. Bana arızalı gibi geldi. Ben nefsi müdafaa diyorum, ya siz?"

Stag Dünyalı'ya ters ters baktı. "O silahı ateşlersen alarmları çalıştırırsın. Güvenlik olaya tanıklık etmek için yayınları oynatacak ve benim peşimden geldiğini görecekler. Ben pahalıyım." Dünyalı'nın üniformasına baktı ve dudağını büktü. "Sen destek personelisin, asker bile değilsin. Benim yerime geçmek için harcayacağın parayla seni hava kilidinden atarlar. Sen ve iki arkadaşın vardiyanızın sonunu görecek kadar bile hayatta kalamayacaksınız."

Dünyalı küfretti ve silahını kılıfına soktu. "Siktir git, deri droidi! Yakalayın şu şeyi. Görünmeyen bir yerinden yaralayacağız. Bu şeyin benimle bu şekilde konuşmasına asla izin vermem."

Adamlar etrafından uzaklaşırken Stag gerildi ve sopayı tutuşunu değiştirdi. Onlara bu güvenlik özelliğini hatırlattığına göre, alarmları çalıştırmak için silah kullanmayacaklardı. Onları ldremezdi ama kendisine büyük zarar vermelerine ya da öldürmelerine de izin vermeyecekti.

İki tanesi ona doğru geldi. Dövüş .

* * * * *

Maze koşarak odaya girip yardıma geldiğinde Nala minnettar oldu. Vücudunu Stag'ın alt yarısının üzerine attı, kollarını kavradı ve onları sıkıştırmaya çalıştı.

"Ne oldu?"

"Biliyorsam ne olayım! Sargılarını değiştirdim ve sonra kavga etmeye başladı. Onu yerde tutmaya çalıştım. Yataktan düşerse ya da duvara çarparsa kafasını çarpmasını istemedim."

"ekil."

Bunu yapmak kolay bir şey değildi. Stag'dan inmek ve Maze'in bir kısmının altından çıkmak için biraz kıpırdanması gerekti.

O yataktan kalkarken kapı tekrar açıldı ve Hellion içeri girdi. "Neler oluyor?"

" getirin," diye emretti Maze. "Kapının dışında sağlık kitime ihtiyacım var,
"

Hellion dönerek uzaklaştı ama kapı açık kaldı. Nala kapıya baktı koridor, kaçmak için cazip.

Bu kaçmak için bir şanstı ama nereye gidecekti? Gemide yaşam kapsülleri olması mümkündü. Geminin büyüklüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Yine de, eğer Stag ona doğruyu söylüyorsa, Pitch'in içindeydiler.

Stag bağırdı, kelimeler net değildi. Maze'in yaralı cyborg'u sıkıştırmak için vücudunun daha büyük bir kısmını kullanmasını izledi. Stag ne olursa olsun savaşmaya devam etti

Uykusunda gördüğü şeytanlar. Son bir kez kapıya baktı, sonra yatağa koştu ve daha önce ona yaptığı gibi dizlerini kullanarak Maze'e tekme atmaya çalışan Stag'ın ayak bileklerini kavradı.

"Uzuvlarını felç etmeliydim," diye homurdandı Maze.

Stag'ın uyanmaması Nala'yı korkutmuştu. "Onun nesi var? Nöbetler mi?"

Stag bacaklarından birini tuttuğu yerden çekip çıkardı ve Maze'i sırtından vurdu. Maze yana kaykıldı, Stag'ın bacağını düzeltmesini bekledi, sonra öne doğru düştü ve onları tutmak için tüm vücudunu kullandı. Stag bacaklarını tekrar yatağa bırakmadan önce onu birkaç santim kaldırmayı başardı.

"Uyanmasın diye ona sakinleştirici verdim. Sibernetiklerimize olan bağımlılığımız nedeniyle bazen vücutlarımız rüyalara tepki verir."

"Aşağı indiler, boşaldılar, gittiler... her neyse dediğini sanıyordum." Stag onu bacaklarıyla tekrar kaldırdı ve kadın yatağın diğer tarafına tutunarak onu tamamen fırlatmasını engellemeye çalıştı.

"Sorun da bu zaten."

Biri Nala'yı arkadan yakaladı. Bir kol göğsüne, diğeri kalçalarına dolandı ve Stag'ın üzerinden kaldırıldı. Ayağa kalktığı anda bu hızlı hareket yüzünden düşecekti ama Hellion neredeyse ona sarılarak dengesini sağladı.

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Geri çekil, güzel Nala. Elimde bu var. Yaralanabilirsin ve bu kalbimi kırar. Yine de onları öperim."

Kaslı sayborg karşısında şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı ama Hellion arkasını döndü ve Stag'ın ayak bileklerinden birini yakaladı. Kumaş bağları yatağın ucuna atmış ve Stag'ın bacağını hızla çerçeveye bağlamıştı. Diğer bacağı da bağlamak için hızla işe koyuldu.

Nala geri çekildi ve Maze ile Hellion'ın Stag'ı bağlamayı bitirmelerini izledi. Bağları Stag'ın sadece birkaç santim hareket edebileceği kadar sıkılmışlardı. Maze'in kolunda bir yırtık vardı ama onun dışında iyi görünüyordu. Hellion'un taşımış olması gereken kiti açtı ve bir enjektör çıkardı, programladı ve Stag'ın boynuna bastırdı.

Stag hızla durdu. İçinden hâlâ bağırışlar geliyordu ve başını savuruyordu, yüz ifadesi acılıydı ama artık dövüşmüyordu.

Maze döndü ve Nala'ya . "Herhangi bir hasar aldın mı?" Hellion, "Onu kontrol edebilirim," diye önerdi.

Cyborg'a baktığında onun gülümsediğini gördü. "Ben iyiyim."

Maze boğazını temizledi. "Teşekkür , Hellion. Artık gidebilirsin. Her şey kontrolüm altında."

Hellion Nala'ya bir adım daha yaklaştı. "Sana bir bakmama gerçekten izin . Çürük aramak için vücudunun her santimini incelemekten mutluluk duyarım."

"Hellion! Dışarı. Şimdi." Maze'in sesi derinleşti. "Onunla sonra flört edersin."

"Peki." Hellion kapıya doğru yürüdü ama sonra durup döndü. "Güzel Nala? Senden emir alırdım. Ne istersen yaparım." Dudaklarını yaladı. "Sık sık. Ne kadar istersen. Stag bizim seks robotları olduğumuza inandığında gücenmiş olabilir ama senin olmak bir ayrıcalık olurdu."

"Dışarı!" Maze aralarına girdi.

Kapı kapandı ve Maze içini , döndü ve başını salladı. "Bunun duygusal sorunları var. Özür dilerim."

Kendini toparladı. "En azından çok arkadaş canlısı."

Maze kitine doğru ilerledi ve eğildi. "Bu ilginç bir ifade şekli. Çocuksu ve zaman zaman da düpedüz sinir bozucu. Dışının sözleşmelerini rekor sürede feshetmesine şaşmamalı."

"Bunu mantıklı bir şekilde söyleyebilir misiniz?"

Çantayı kapattı ve ayağa kalkarak çantayı kavradı. "Evlilik sözleşmesi. Dişi bir cyborg onu aile birliğine kabul etti ama birkaç gün içinde bitirdi. Çapkın davranışları yüzünden toplumumuzda pek iyi karşılanmıyor. Bu yüzden Stag'a atandı. Diğerlerinden daha sabırlı ve gemide hiç kadın yok."

"Oyuncu bir cyborg, ha?"

Maze başını eğerek ona baktı. "Ah. Bu terimi anlamam biraz zaman aldı. Hellion düşüncesizdir ve duygularının çoğu hareketini kontrol etmesine izin verir. Evliyken başka kadınlarla flört etmezdi, ama ona karşı açık bir sevgi beslemesinden rahatsız oluyordu. Bu onu tedirgin ediyordu. Cyborglar daha çekingendir. Hellion öyle değil. Bu bir kusur olarak görülüyor."

Stag'a baktı. Dudakları birbirine sıkıca kenetlenmişti. "Ona neler oluyor?"

Beyin hasarı belirtisi mi?" Bu onun en büyük korkusuydu. "Hayır. Rüya görüyor. Bir cyborg yaralandığında bazen olabilir. ve kısmen sakinleştirildi. Boynundan aşağısını felç ettim."

"Bu onun nefes almasını falan durdurmaz mı? Kulağa korkunç geliyor."

"Hayır. Sadece şu anda hareket edemiyor. Organlarını etkilemeyecek. Omzuyla ilgilenebilir misin?"

"Dikiş atılması gerekiyor."

Maze başını salladı. "Onlara gerek kalmayacak kadar iyileşecek. Biz sizin gibi değiliz. Bu yüzden onları böyle küçük yaralanmalarda kullanmıyoruz. Kontrol'e dönmeliyim. Başka bir sorun olursa beni arayın."

Gitmeye başladı ama durakladı. "Hâlâ acı hissedebilir, bunun farkında olun."

"Ona zarar vermemek için dikkatli olacağım."

Maze gitti ve o da Stag'ın yanına oturarak küçük ilaç setini yatağın üzerine geri koydu. Stag başını çevirdi, bir şeyler mırıldandı ama biraz sakinleşmiş görünüyordu. Omzundaki bandaja uzandı. Bandajın alt kısmı kanla kaplıydı ve derisine bulaşmıştı. Maze'in muhtemelen üniformasını değiştirmesi gerekecekti. Stag'ı vücuduyla bastırıldığı için muhtemelen kanlı olduğunu düşündü.

Bir ıslak bez daha aldı. Stag'ın teni sertti ama dikkat çekici derecede sıcak ve kadifemsi yumuşaktı. "Yine sadece sen ve ben." Onu temizlemeye başladı. "Aklından neler geçtiğini bilmek istemezdim."

Dünya'dayken ne kadar kötü bir hayat yaşadığını, kâbusunun sebebinin bu olup olmadığını merak etti. Durakladı, uzandı ve onun yanağını okşadı.

"Senin için kendimi kötü hissetmeme neden olma. Etmeye başlıyorsun."

Yedinci Bölüm

Nala alçak bir hırıltı duyunca uyandı. Duvarla Stag'ın sırt üstü bağlandığı yer arasında bir top gibi kıvrılmıştı. Hellion ve Maze onu kollarını ve bacaklarını açarak uzatmışlardı, bu yüzden uyumak için çok az yeri vardı.

Başını kaldırdı ve Stag'ın gözlerinin açık olduğunu gördü, cyborg ona bakıyordu

On

u. "Adını biliyor musun?" "Bana ne yaptın?"

Ona dokunmamaya dikkat ederek doğrulup oturdu. "Adın ne senin? Sen hatırlıyor musun?"

"Seni öldüreceğim, Nala."

Onunkini biliyordu. Bu büyük bir işaretti. Ona olan güvensizliği de devam ediyordu. "Oh iyi. Ben de beyin hasarı geçirmiş olabileceğini düşünmüştüm. Hâlâ aynı pisliksin. Woo-hoo."

"Bana ne yaptınız?"

Elinden ona dokunmamaya dikkat ederek üzerine tırmandı. "O kelepçeleri sana ben takmadım. Maze ve Hellion yaptı." Omuzlarını yuvarladı ve dönüp ona baktı. "Yaralanmıştın. Ne olduğunu hatırlıyor musun?"

Gözleri kapandı ve sonra açıldı. "Tuzak işe yaradı ama enkaz bana çarptı."

Bunun ne anlama geldiğinden emin değildi. "Dışarıda bir uzay giysisi içindeydin. Canlandırılman gerektiği dışında tüm detayları öğrenemedim. Gemiye geri döndüğünde nefes almıyordun."

Çenesini sıktı. "Boynum kırıldı mı? Omurgam mı koptu?"

Neden sorduğu kafama dank etti. Merhamet hızlı ve sert bir şekilde vurdu. "Hayır. Sadece uyuşturucu. Sen iyisin." Yatağa oturdu ve elini onun göğsüne koydu. "Gördün mü? Hisset. Sadece uyuşturucu. Etkileri geçecek ve geçtikten sonra her şeyi hareket ettirebilirsin. Felç geçicidir."

Başını hafifçe kaldırarak bağlara baktı. "Bunu senin yaptığını sanıyordum. Bırak beni gideyim."

"Seni öldürmekle tehdit ettiğim için özür dilerim' yok, ha?" Ona ters ters baktı.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sen uyurken sana saldırıp boynunu kırdığımı mı sandın?" Kadın homurdandı. "Gerçekten paranoyaksın. Bu tür kısıtlamalara nasıl erişebileceğimi düşünüyorsun? Onları kamaranda mı saklıyorsun? Sapık mısın, Stag?"

"Onları çıkar. Bu bir emirdir."

Biraz döndü ve yatağın kenarında daha rahat bir pozisyon aldı, eğleniyordu. "Yoksa ne olur? Bana bağırarak mısın? Bağlı olmak nasıl bir şey?" Elini onun göğsünden kaldırdı ve bir parmağıyla ona bastırdı. "Büyük kötü Dünyalı'nın merhametine kalmışsın. Ne yapacağımı sanıyorsun?" Parmağıyla ona vurdu. "Seni tırnağımla mı öldüreceğim?"

"Kelepçeleri çıkar, Nala."

Sırıttı. "İlaçların etkisi geçene kadar hareket edemezsin zaten. Maze ne kadar süreceğini söylemedi. Gıdıklanıyor musun?" Parmağını yan tarafındaki kaburgalarının üzerinde gezdirdi, dört parmağını kullanarak dokunuşunu hafifletti.

Adam keskin bir nefes çekti ve kadın şaşkınlıkla donakaldı. Teninde tüyler diken diken oldu ve meme uçları sıkı yumrulara dönüştü. Onun bakışlarıyla karşılaştı.

Muhtemelen yapabileceği tek şey olan başını kaldırdı. Öfke gözlerinden .

Bu onu eğlendirdi.

"Öylesin!" "Dokunma bana."

"Ben bir droid değilim," diye hatırlattı ona, çaresiz olmasından fazlasıyla keyif alıyordu. Ona yaşattığı onca şeyden sonra biraz olsun eziyeti hak etmişti. Karma hayatta ve iyiydi. "Şimdi pazarlığa hazır mısın, Stag? Maze huysuz hastasını kontrol etmeye gelene kadar seni gıdıklayamazsam bana ne teklif edeceksin?"

"Bana dokunmayı bırak ve kelepçeleri çıkar. İşleri kendin için daha da kötüleştirme, Nala."

Bu onun iyi ruh halini bozdu. "Yani bir noktada bu gemiden indiğimde bunun sadece beni seks kölesi yapacak bir adama satılmak için olduğunu öğrenmek gibi mi? Bu bilgiyi bana ne zaman ?"

"Köle olmayacaksın. Bir bakıcıya atanacaksın."

"Sahibi. Bekçi. Ne derseniz deyin. Aradaki fark aynı. Yine de benden seks talep edecek, değil mi?"

Başını çevirdi, kapıya odaklanmış gibi görünüyordu. Önce kapıya, sonra ona baktı. "Biriyle iletişim kurmaya mı çalışıyorsun?"

Onu görmezden geldi ve gözlerini kapattı. Hayal kırıklığı onu nefesinin altında hırlattı.

"Dur tahmin edeyim. İçindeki elektronikler bunu yapabiliyor mu? Şu anda gücü tükenmiş olanlar mı?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve şaşkın şaşkın ona baktı.

"Maze şarj olmaları gerektiğinden ve bunun saatler sürebileceğinden bahsetti. Henüz çalışmıyor, ha?"

"Bırak gideyim, Nala."

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum, değiller. Bir süreliğine sadece sen ve ben varız."

"Bunu ödeyeceksin."

"Ne yapıyorum ben?" Tırnaklarını hafifçe derisinin üzerinde gezdirdi, canını acıtmadı. "Sadece sana dokunuyorum."

"Dur."

"Bunda yanlış bir şey mi var? Demek istediğim, bir noktada bir pislik bana elini süreceksin ve benim isteyip istemediğimi umursamayacak. Neden beni Pride'dan çıkarma zahmetine girdin ki? Beni sattığında kredi alıyor musun? Değerim ne kadar?"

" bir şey değil." "Nasıl yani?"

Dudaklarını birbirine bastırarak cevap vermeyi planlamadığını belli etti.

Bu onu kızdırdı ve doğrulup oturdu. Muhtemelen ne kadar kazanacağını söylerse onu öldüreceğinden korkuyordu.

Onunla daha fazla yüzleşti ve vücuduna açıkça hayran kaldı. Harika bir vücudu vardı ve rengi normale dönmüştü. Sisteminde hâlâ bulunan ilaçlar dışında, olanlardan sonra tamamen iyileşmiş görünüyordu. İmplantları yeniden şarj olduğunda bilgisayarıyla bağlantı kurabilecek ve yardım çağırabilecekti. En azından yapabileceğinden oldukça emindi.

Uzandı ve elini adamın göğsüne bastırarak onu okşadı. "Dokunulmak seni rahatsız ediyor mu?"

"Dur."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Eğildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Birinin bana bir android gibi davranmasının nasıl bir şey olduğunu bana öğretmek istedin." Aniden ayağa kalktı ve bacaklarını onun kalçalarının her iki yanına dayayarak vücuduna sarıldı. "Senin için küçük bir derse ne dersin?"

"Ne yapıyorsun?"

Kıç ı adam ın leğ en kemiğ ine dayanacak şekilde oturdu ve ellerini göğ sünde gezdirerek omuzlarından karnına doğru okş adı. "Pisliğ in biri bana dokunacak. Umarım o sırada bağı lı olmayacağ ım, bu yüzden belki karşı koyabilirim, ama siz cyborg'sunuz. Onu durdurma ş ansım yok, değ il mi? Diğ erlerinden en az beş kat daha güçlü olduğ unu biliyorum. En az. Seni bu şekilde yaptılar, değ il mi? Bunu bana babam söylemişti. Senin sayende böyle bir gelecekle karşı karşıyayım."

Aniden eğildi ve biraz daha aşağı indi. Meme uçları hâlâ dikti. Ağzını açtı ve dilinin ucunu birinin üzerinde gezdirdi, ardından büzülmüş ete hava üfledi.

Yanıt vererek daha da sertleşti. Stag lanetledi.

Onu görmezden geldi ve dudaklarını onun etrafına bastırdı, tekrar yaladı ve sonra yavaşça emdi. Meme ucunun boncuklu ucunu hafifçe tırmıklamak için dişlerinin alt kenarını kullandı.

Nefes alış veriş i hızla arttı. Bunu duydu... yüzü göğ süne bastırılmış olduğ u için hissetti.

Meme ucunu serbest bıraktı, yukarı baktı ve adamın kendisine ters ters baktığ ını gördü.

Diğ er meme ucuna gidip ona da aynı muameleyi yaparken gülümsemesine neden oldu.

Asıl sürpriz, onun başka şekillerde tepki verdiğ ini hissettiğ inde geldi. Kukusu adamın kasıklarına bastırdı ve aleti sertleşti. Adam o bölgede büyük olacak şekilde tasarlandığından, bu kaçırabileceğ i bir şey değildi.

Nala onun göğ s ucunu bıraktı ve biraz yukarı kalkarak vücutlarına baktı. Stag kesinlikle sertleşmişti. Küçük ş ort şişkinliğ i ortaya çıkarmıştı. Vücudunu tekrar aşağı indirdi ve onun bakışlarıyla buluşurken ikisini birbirine sımsıkı yapıştırdı.

"Eminim bu seni . Bir Dünyalı olduğumu düşünürsek."

"Bu sadece temel bir fiziksel tepki."

Güldü ve sonuna kadar doğrulup oturdu. Tişörtünü çekiştirerek çıkardı. Adamın dikkati anında çıplak göğüslerine sabitlendi. Aleti onun altında seğirdi.

Maze'in geri dönmesi durumunda hemen alabilmek için üst kısmı yanına koydu. Stag'a bu şekilde eziyet ederken yakalanmak zaten utanç verici olurdu ama biraz intikam almak için risk almaya değerci.

Yukarı uzandı ve göğüslerini avuçlayarak onlara masaj yaptı. "Senin yanında yatarken yaptığın gibi ben de kendimle oynasam nasıl olur?"

Gözlerini kapadı ve başını çevirdi. "Beni kızdırmaktan başka ne yapmaya çalıştığını anlamıyorum."

"Sertleştiğinde buna böyle mi diyorsun? O zaman izleme ama hisset."

Tekrar aşağı indi ve ağzıyla onun meme uçlarından birine yapışıp emmeye başladı. O da kalçalarını sallayarak adamın sikine sürtündü. Adam sertleşti ve fiziksel bir tepki veren tek kişinin o olmadığını kabul etmek zorunda kaldı. Şaftının uzunluğunu klitorisini uyarmak için kullanmak iyi hissettirdi. Aralarında kıyafetler olsa bile, hızla ıslandı, amı ağrıyordu.

Başını biraz kaldırdı ve Stag'a baktı. Gözlerini kapalı tutuyordu ama alt dudağını neredeyse beyaza dönüştürecek kadar sert bir şekilde ısırmişti. Sakinleşmezse muhtemelen kanayacaktı ama bunu neden yaptığını biliyordu. Sessiz kalmaya çalışıyordu. Kadın onun göğüs ucunu serbest bıraktı ve adam dudağına işkence etmeyi bıraktı.

Adamın vücudunda aşağı doğru kıpırdandı ve kaburgalarına öpücükler kondurdu. "Seni boşaltırsam ne kadar sinirlenirsin, Stag? Bu seni mahveder miydi? Bir Dünyalı sana bunu yapsa?"

"Bana dokunmayı kes, Nala. Seni istediğın istasyona bırakırım ve Dünyalılarla birlikte yaşamaya geri dönebilirsin."

"Sana inanmıyorum. Sayborgların dürüstlüğü buraya kadarmış."

Biraz daha aşağı kaydđ, bacakları hafifçe ayrık olduğu için birinin üzerine binmek zorunda kaldı ve elini hâlâ şortunun içinde sıkışmış olan sikinin üzerine koydu. Malzeme ipeksi bir yapıdaydı. Sert uzunluğunu avucuyla ovuşturdu, sonra parmak uçlarıyla ucu boyunca ilerledi.

Aleti sarsıldı. Büyük ve taş gibi sertti. Onun yüzünü izledi.

Gözlerini açtı ve başını kaldırdı. Ona bakışında hem arzu hem de öfke vardı. "Seni buna pişman edeceğim."

"Flaş haber, Stag. Kısmen zaten yapıyorum." Onun vücudunu inceledi. "Neden bu kadar ateşli olmak zorundasın? İkimize de bir iyilik yap ve konuşmayı kes. Altı yılı aşkın süredir dokunduğum ilk erkeksin." Şortunun üst kısmını kavradı ve birkaç santim aşağı çekti ama kıcının altında sıkışmıştı. "Daha sonra yatağa gireceğime karar veremeyebilirim ama bugün . Tag-sen osun."

Şortunu, sikini serbest bırakacak kadar aşağı indirmek için iki elini birden kullanması gerekti. Yukarı kaldırdı, eşyalarını sakladığı panele dokundu ve şişeyi çıkardı.

"Ne yapıyorsun?"

Açtı ve kayganlaştırıcıyı döktü. "Dokunulmaktan hoşlanıyorsun. Bunun gibi mi?" Onu kavradı ve hafifçe sıkarak sikini okşadı.

Başını geriye attı ve tısladı.

"Belki böyle?" Hızını yavaşlattı, elini aşağı doğru kaydđrdı ve başından kaçındı, sonra yukarı ve aşağı doğru okşadı. "Hangisi daha iyi hissettiriyor? Benim elim mi, seninki mi?" Bunu yapmaya devam etti, onu telaşsız bir tempoda çalıştırdı.

Karnı sıkıştı, tüm kasları orada toplanmıştı. Kadın dondu kaldı. Uzun zaman olmuştu ama hâlâ bazı şeyleri hatırlıyordu.

"Zaten gelmek , değil mi?"

Başını kaldırdı ve gözlerindeki bakış her şeyi anlatıyordu. Gözleri ağır ve boğucuydu. Uçurumun kenarındaki bir adam gibi görünüyordu ve sanki fırsat verilse onu öpecekmiş gibi

Kadın adamın sikini bıraktı ve onun üzerinde süründü. Tek kelime etmedi ama bakışları göğüslerine kaydı ve dudaklarını yaladı.

Onu ısırabilirdi. Bu gerçek bir korkuydu. Bir elini adamın omzuna koydu, yaralı olana dikkat etti ve göğüslerini adamın göğsüne bastırdı. Adam ileri atılırsa geri çekilmek için ağızları arasında yeterince mesafe bıraktı.

"Beni de tahrik ediyorsun. Ve bundan nefret ediyorum. Sanırım ortak bir noktamız var." Onun gözlerini aradı ama o anda gözlerinde herhangi bir öfke göremedi. "Bu küçük dersin bana ters teptiğini kabul etmeye bile hazırım çünkü ıslandım. Uzun zamandır içimde bir erkek hissetmemiştim."

Bakışları kızın ağzına, sonra tekrar gözlerine kaydı.

Kadın dudaklarını yaladı. "Ateşkes mi?"

"Ne istiyorsun? Beni dezavantajlı duruma düşürüyorsun." Sesi gerçekten derin ve boğuk çıkmıştı.

Stag, götlük yapmadığı zamanlarda son derece seksi olabiliyordu. "Yani hareket edemediğin için mi?"

"İmplantlarım düştü. Tepkilerimi azaltamıyorum."

"Fiziksel olanlar mı?"

"Fiziksel ve duygusal. Kısıtlamaları kaldırın."

Bu onun beklediğinden daha dürüst bir davranıştı. Boştaki elini kullandı ve uzanarak onun yanağını okşadı. Adam geri çekilmek yerine yüzünü ona doğru bastırdı ve onun dokunuşunu aradı. O da onu istiyordu ve bunu inkâr etmiyordu.

"Seni öpebilir miyim yoksa bana zarar mı vereceksin?" Adam tekrar kızın ağzına baktı.

"Öp."

Bu bir cevap değildi ama riske girmeye hazırdı. Gözlerini kapadı ve daha da yaklaştı, kendi dudaklarıyla dokundu ve daha önce dişleriyle taciz ettiği dudaklarını yaladı. Adam ona açıldı ve o da öpücüğü derinleştirdi. Uzun zaman olmuştu ama adam onun dilini kendi diliyle okşarken şey yeniden aklına geldi.

Adam inledi ve kadın da inledi. Tadı şarap gibiydi. Bacaklarının arasındaki ağrı daha da kötüleşti ve ona yaslandığı yerde karnına sürtündü. Adam çok uzundu. Vücutları aynı hizada değildi ve bu onu sinirlendiriyordu. Öpüşmeyi kesti ve adamın kendisini izlediğini gördü, mavi gözlerinde tutkuyu okumak kolaydı.

"Seni içimde istiyorum. Evet mi?" "Evet," diye homurdandı.

Adamın üzerinden kalkmak zorunda kaldı ve pantolonunu çıkarma telaşıyla neredeyse yataktan düşüyordu. İç çamaşırlarından hiçbiri onun gemisine kadar gelememişti, bu yüzden pantolonu çıkarıp bacaklarından aşağı itmesi gerekiyordu. Yine de gömleği kaptı ve tekrar giydi.

"Neden?"

Tekrar onun üzerine çıktı, vücutlarının arasına uzandı ve ıslaklığı kendi klitorisini kızdırmak için kullandı. "Herhangi biri içeri girebilir. Böyle bir şey olursa bu en azından bizi biraz örter."

Bakışlarını indirdi ve elinin hareketini izledi. "Ne yapıyorsun?" "Gelmen çok yakın." Sinir yumağını ovma iyi hissettirdi.

"Ben yapmadan önce senin emin olmak."

"Bir bakayım. Gömleği kaldır."

Biraz daha doğrulup gömleğini kavradı ve karnına doğru çekti. Bir şey kıcına dokundu ve Stag'ın hâlâ içinde olma görevine tamamen hazır olduğunu görerek döndü. Klitorisini okşarken arzusu daha da arttı, yumru sertleşti ve onun güzel gözlerine baktı.

"Bin bana," diye emretti.

"Yakın..." Öyleydi. Geri çekildi, parmağını şişmiş yumrunun üzerinde gezdirmeye devam etti ve diğer elini onun sikini kavramak için kullandı. Uyluklarını biraz daha açtı ve sikinin tepesini amının dikişi boyunca ovuşturdu.

Stag'ın nefes alış veriş artmıştı ve ellerini yatağın kenarlarına vurduğunu fark etti. Hareketlerinin bir kısmı geri dönüyordu, ilaçların etkisi geçiyordu. İmplantları da geri gelmeden önce zamanın tükenmekte olduğunu düşündü. Maze'e gelmesi için işaret verebilecekti ve o zaman kontrol yine onda olacaktı.

Kalçalarının açısını ayarladı, shaftını girişiyle hizaladı ve yavaşça üzerine çöktü. Gözlerini kapadı ve klitorisini ovuşturmayı bıraktı. Adam kalındı ve vücudu onu almak için direndi. Öne doğru eğildi, kendini desteklemek için göğsünü kullanarak kucağına doğru geri itti ve onu daha fazla aldı.

Doldurulma hissini, içinde bir erkek olduğunu hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. İnledi, kalçalarını salladı ve onu daha da çok içine aldı. Kocaman olmuştu ve inanılmaz hissettiriyordu. O kadar sertti ki...

"Siktir," diye tısladı.

Öyleydiler. Göğsüne daha iyi yaslanmak için parmaklarını açtı ve ileri geri sallanmaya başladı. Boğazından inilti yükseliyordu ve onları boğmaya çalışmadı. Adamın üzerine sonuna kadar eğildi ve öne doğru yığıldı, vücutlarını birbirine sürterken onun üzerine uzandı. Klitorisini adamın alt karnına bastırdı. Her hareket daha da iyi hissettiriyordu.

"Aman Tanrım! Boşalacağım. Çok uzun zaman oldu," diye haykırdı, şimdi çılgınca ona doğru sürtünüyordu.

Kalçalarını aniden yukarı doğru iterek onu şaşırttı, ama onları sallayarak kontrolü ele aldığında çok iyi hissettirdi. Kızın vücudu onunkeye doğru kayıyordu. Yanlarına yapıştı, birlikte hareket ettiklerinde sadece asılı kaldı. Doruk noktası onu acımasız bir güçle yırttı ve öne doğru eğilerek ağzını onun sıcak tenine gömdü. Adam boynunu büktü, çenesi başının tepesine bastırdı.

Adam sarsıldı, inledi ve kadın onun da gelmekte olduğunu anladı.

Sonunda kalçalarını onun altında sallamayı bıraktı ve Nala onun üzerine yayılarak nefes nefese kaldı. Vajinal kaslarının, içine gömülü horozunun etrafında hala seğirdiğini hissedebiliyordu.

Uzun dakikalar geçti. Ona ne söyleyeceğini bilmiyordu ve başını onun göğsünden kaldırmaya korkuyordu. Sonunda sessizliği bozdu.

"Kelepçelerimi çıkar, Nala."

Belli ki ondan bunu yapmasını istemekten vazgeçmeyecekti. Yine de sonuçlarıyla yüzleşme vakti gelmişti. Sesi tam olarak kızgın değildi ama ses tonundan mutlu olmadığı da anlaşılıyordu. "Evet dedin," diye hatırlattı ona.

"Ben yaptım."

"Bana ne yapacaksın?" Hâlâ yüzüne bakmak istemiyordu.

Onu.

"Maze'in mi yoksa ekibimden başka birinin mi bizi bulmasını istiyorsun? nasıl? Temizleme ünitesini kullanmamız ve yatak takımını değiştirmemiz gerekiyor, yoksa cinsel ilişkiye girdiğimizi tahmin edecekler."

Soğuk terim karşısında irkildi. "Artık hareket , değil mi?"

"Kelepçeleri kırmaya çalıştım ama başaramadım. Bilmeni istemedim, hala çaresiz olduğumu düşünerek onları çıkaracağını umuyordum."

"Ne kadar sürecektir?"

"Uzuvlarımı yeniden kullanmaya başladığımdan beri yaklaşık beş dakika geçti."

Adamın üzerinden biraz kalktı ve çenesini kaldırdı. Kadın onu incelerken yüz ifadesini gizledi. "İmplantlar mı?"

"Henüz değil, yoksa kimse içeri giremesin diye kapıyı mühürlerdim. Her an girebilirler."

"Bana zarar verecek misin?"

"Sana asla kötü davranmam."

Bu tam olarak duymak istediği şey değildi. "Senin tanımın nedir?"

"Bırak beni. Bunu daha da kötüleştirme."

"Mürettebatının bir Dünyalı ile seks yaptığını öğrenmesinden mi bahsediyorsun?" Dudakları acımasız bir çizgiyle birbirine yapıştı.

"Nala, bırak gideyim."

için onun göğsünü kullandı. Aleti içinde sert devam etti, Vücutları hâlâ birleşmiş gibi görünüyordu. Onları ayırarak ayağa kalktı ve yatağın üst kısmına doğru tırmandı.

Kısıtlamaları anlamak kolaydı. Bileğinin arkasındaki iki iğneli bir sistemdi. Kilidin açılması yeterince sert sıkmak çaba gerektirdi ama açıldı ve kollarından biri serbest kaldı.

Neredeyse adamın boğazına sarılmasını bekliyordu ama adam dönerek diğer kelepçeyi kendisi açtı. Adam doğrulup öne doğru eğilerek ayak bileklerine uzanırken kadın kendini yatağın köşesinde buldu.

Esnek biriydi. Bunu ona verebilirdi. Serbest kaldı ve yataktan kaydı, şortunu kalçalarından yukarı çekti, ama kız onun sıkı, yuvarlak kıkına bir an bakmadan önce değil. Güzel bir kalçaydı. Sonra döndü, ifadesi yine okunamaz haldeydi.

"Temizleme ünitesini kullanın. Ben yatak takımını değiştireceğim."

Temkinliydi. "Bu mı? Ödeşmeyecek misin?"

"İmplantlarım çalışmadan kapıyı kilitleyemem. Temizleme ünitesine gir. Acele et. Bir dahaki sefere onu kullanacağım."

Seks yaptıkları gerçeğini saklamak, o anda onun için intikam almaktan daha önemli görünüyordu.

Yataktan sürünerek kalktı ve birime doğru koştu. Adam onu durdurmaya çalışmadı. Kapıyı kapattı, gömleğini çıkardı ve duvara yaslandı. Stag ona bunu bir şekilde ödetecekti. İnancı vardı ve bundan korkuyordu.

Sekizinci Bölüm

Stag temizlik ünitesinden üniformasıyla çıktı. Kullanmadan önce yatak takımını çoktan değiştirmişti ve Nala'ya bakmayı bile reddetti. Onun yatakta oturduğunun farkındaydı. Adam pantolonunu çamaşır kanalına attığından beri başka bir kıyafet giymişti. Üzerlerinde tahrik olduğuna dair kanıtlar vardı.

Odanın karşısına geçti ve avucunu sensörün üzerine koydu. Hiçbir şey olmadı. Bu onu kızdırdı ve sinirini bozdu. Kapı kilitliydi ve onu açmak için bağlantı kuramıyordu. Ardından öfke geldi. Kendi kamarasının içinde kilitli kalmıştı. Bilgisayar onu mürettebat üyesi olarak kaydetmiyordu.

"Çıkmak mı istiyorsun?"

Sesi ona çok yakındı. Elini panelden çekti ve döndü. Kadın yatağı terk etmişti ve şimdi bir metre öteden ona bakıyordu. "Maze gelişimimi kontrol etmiyor mu? Bu onun işi."

Etrafindan dolandı ve pede dokundu. "Maze?"

Bir klik sesi duyuldu ve ardından telsiz hoparlöründen doktorun sesi geldi. "Sorun nedir, Nala?"

İçini çekti. "Hastanız ayağa kalktı ve çıkmak istiyor. Kapılar açılmıyor."

"Hemen geliyorum."

Pedi bıraktı ve onunla yüzleşti. "Herhangi bir sorunuz olduğunda ona ulaşabilmem için bunu ayarladı."

Bu onu çok . "Onunla konuşmayı planlıyorum." "Seni bana emanet ettiği için mi?"

"Evet." İnkâr etmedi.

"GörünüŖe göre ortalık karışmış. Gemide istenmeyen kişi olduğum için ayrıntıları bilmiyorum. İyi ki seni tek başına bir odaya atmamış, çünkü sen çırpınmaya başladığında ben buradaydım."

"Açıkla."

"Sen baygındın ama vücudun baygın değildi. Biriyle kavga ediyor gibiydin ve neredeyse kendini yataktan dışarı atacaktın. Yardım gelene kadar seni yerde tutmak için mücadele etmek zorunda kaldım. Bu yüzden hareketsizdin. Kafanı falan kırmış olabilirsin."

"Hayatımı kurtardığını mı söylüyorsun?" Başını iki yana salladı. "Buna inanmıyorum."

"Hayatın değil. Sadece zaten olduğundan daha fazla yaralanmanı engelledim."

"Kendimi sana borçlu hissetmemi mi sağlamaya çalışıyorsun? Bu olay hiç yaşanmadı."

"Tam bir pisliksin." Döndü, gömleğini kaldırdı ve yukarı çekti. "Bu senin dizinden. Yumruklarından kaçmayı başardım."

Cildini kaplayan kocaman çürük onu dehşete düşürdü. Yaklaşık dört inç çapında bir izdi ve kesinlikle bir dizden kaynaklanmış olabilirdi. Renk değışikliği acı verici görünüyordu ve sanki büyük bir darbe almış gibiydi.

Gömleğini bıraktı ve döndü. "Ama bekle, bunu sadece uyduruyorum. Siktir git." Hışım la adamın etrafından dolandı ve yatağa oturdu. "Aklıma not aldım. Bir dahaki sefere yere çarpmana izin vereceğim. Belki aklın başına gelir."

Kapı açıldı ve Maze içeri girdi. "Stag. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Sağlık çantayı al ve Nala'yı kontrol et. Sırtında hasar var." "Ben iyiyim. Sadece bir çürük."

Maze ona yaklaştı ve oturduğu yatağın yanında diz çöktü. "Neden bir şey söylemedin? Stag'ı stabilize ettiğimizde yaralandığından bahsetmemiştin. O zaman mı oldu?"

"Ona göre," diye başını Stag'a doğru salladı, "böyle bir şey hiç olmadı, yani hayır. Sırtıma dizimi vurmuş olmalıyım. Görünüşe göre bu konuda çok esneğim."

Bu Stag'ı daha da kızdırdı. "Onu tedavi et. Ben Kontrol'de olacağım."

Pişman olacağı bir şey söylemeden önce hızla oradan ayrıldı. Nala onu aptal yerine koyuyor, sürekli iddia ettiği gibi bir pislik gibi hissetmesini sağlıyordu.

Hareket sensörü kontrollü olduğu için asansör onun için açıldı. Saniyeler sonra Kontrol'e girdi. "Durum nedir?"

Veller komuta koltuğundan kalkarak kenara çekildi. "İyileştiginizi görmek güzel."

"Sandalyeyi al. Bir güncelleme almak için buradayım." Veller kaşlarını çattı.

"Çevrimdışıyım. Gemimize bağlanamıyorum. Bağlanabilirsin. Gövde yaması?" "Tamamlandı. Ek bir hasar yok. Neredeyse birleştirmiştin. olay meydana geldi."

Takım elbisesinin ne zaman delindiğini düşünmek istemiyordu. Travmatik bir olaydı. Hayatta kalmıştı ve önemli olan tek şey de buydu. "Başka bir sorun var mı?"

"Yok. Sadece ölü bölgeden çıkmaya çalışana kadar geri sayımı izliyoruz."

"Benim için göster."

Veller tekrar yerine oturdu ve elini sandalyedeki yastığın üzerine koydu. Stag bunu yapabilmeyi diledi. Öndeki monitör açıldı ve ne kadar

zaman kaldı.

"Başka hiçbir itici izi görmedik. Patlayan bir güneş paneli dışında başka bir bomba da yok."

"Güzel."

"Hareket edene kadar güvenli bir bölgedeyiz. Eğer menzilimizde olsalardı gövdemize doğru çekilirlerdi. Dışarıya doğru sürüklenirken etkilenmeyen güneş panellerine göz kulak olduk, ta ki görüşümüzü kaybedene kadar. Sağlam kaldılar."

"Panelleri izlemek için dış ışıkları , değil mi?"

Veller başını salladı. "Işık kaynağı yok. Emirlerinizi hatırladım. İmplantlarınız hasar gördü mü?"

"Tekrar çevrimiçi olana kadar emin olamam."

"Bu zor olmalı."

Veller'in doğrudan bakışlarıyla karşılaştı. "Öyle."

"Sanırım bir uzvunu kaybetmek gibi bir şey. Öyle mi?"

Stag'ın sabrı sona erdi. "Neden merak ediyorsun?" Veller bakışlarını başka yöne kaydırды. "Özür dilerim."

Stag kamarasına dönüp standart hale gelene kadar mürettebatın geri kalanından uzak durmak istiyordu ama bu Nala'yla vakit geçirmek anlamına gelecekti. Telsizlerin başına oturdu. "Mürettebat durumu?"

"Hellion ve Parqel rutin bakımlarını yapıyorlar. Kelis ve Yammer vardiyadan yeni çıktılar ve uyuyorlar. Maze şu anda senin odanda."

"Kontrol her zaman iki erkekte olmalıdır. Kuralları biliyorsun."

"Maze, Dünyalı tarafından çağrıldı. Artık buradasın."

Ama ben işe yaramazım. Stag bu bilgiyi paylaşmayı reddetti. "Maze'i buraya getirin."

"Onunla Şimdi iletişime geçiyorum." Durakladı. "Şu anda yolda."

Stag ellerini kuşağında kavuşturdu ve pedlerde görüntülenen karanlık alana baktı. IŞıkları izleyebilirdi. Bunun için siberetiklerine ihtiyaı yoktu.

Maze birkaç dakika içinde vardiya görevine döndü. Silah istasyonuna oturdu ve Stag'a bir bakış attı. "Sizi taramama izin verir misiniz?"

"Ben iyiyim. Ne kadar süre evrimdiŐı kalacağım?" "Sistemleriniz yakında yeniden baŐlatılacak."

"Bu neden oldu?" Kendi parçalarına eriŐemediğİ için çok öfkeliydi. Denemeye devam etti ama yanıt vermediler.

"Kalp yetmezliğİ yaŐadınız. Seni geri getirmek için gereken elektrik akımı nedeniyle parçalarının zarar görmesi riskine girmektense her Şeyi kapatmak daha iyiydi."

"Anlaşıldı."

"Nala onu taramama izin vermeyi reddetti. Yarasına bakmak için ısrar ettim."

Doktorun Nala'yı gömleksiz görmesinden hoŐlanmamıŐtı. "Sonuç mu?" Farkında olmasa bile onu incitmiŐ olmaktan nefret ediyordu. Bu kadar zayıf birine zarar vermenin onuru yoktu. O küçük ve kırılgandı.

"İyileşecek. Kollarını hareket ettirirken ya da derin nefes alırken acı çekmediğİni söyledi. Herhangi bir kemiğİn kırıldığİ Şüpheli. Sadece yumuşak doku hasarı var. Yine de onu taramak istiyorum."

"Şimdilik onu rahat bırak." Stag sadece onu düŐünmeyi bırakabilmeyi diledi. Zihninde onun başını eğmiŐ, ağızıyla meme ucunu emdiğİ bir görüntü canlandı. Daha önce hiç böyle bir Şey yaŐamamıŐtı - ya da sonrasında olanları.

Aleti tepki vermeye başladı ve sandalyede kayarak pede odaklandı. Bunun nedeni implantları olmadan savunmasız olması olmalıydı. Ona verdiği tepkilerin hiçbirini susturamıyordu. "Şu anda ilgilenmemiz gereken daha önemli şeyler var."

Duygularını ve fiziksel tepkilerini yeniden kontrol altına alana kadar Nala'dan uzak duracak ve yatağında olanları tamamen unutacaktı. Yapılacak en iyi hareket buydu. Ne de olsa neredeyse ölüyordu ve kafası karışmış bir halde uyanmıştı. Kadının kendisine ulaşmasına bu yüzden izin vermiş olmalıydı.

Hiçbir Dünyalı onu alt edemezdi. Onlar hilekârdı ve baştan çıkarmalarına kapılan erkekler saftı. Stag öyle değildi.

* * * * *

Kapı açılıp Stag içeri girdiğinde Nala uyandı. Botlarını çıkarmaya başlarken ona bir bakış bile atmadı. İşi bittiğinde onları duvara geri kayan dokunmatik çekmecelerden birine yerleştirdi. Daha sonra temizlik ünitesine girdi.

"Yani birbirimizi görmezden mi geliyoruz?" İçini çekti, tekrar uzandı ama temizlik ünitesi kapandığında ona yer açmak için duvara yaslandı. Adam konuşana kadar tekrar uykuya daldı.

"Yemek yedin mi?"

Yuvarlandı ve gözlerini açtı. Işıkları söndürmüştü ve üzerinde sadece bir şort vardı. Onun şortsuz halini hatırladı ama bunu zihninden silmeye çalıştı. "Evet. Maze bana sadece yemek getirmekle kalmadı, iyileşmemi hızlandırmak için bir iğne de yaptı."

"Sırtın nasıl?"

"İyi. Vardiyan nasıldı?"

Arkasını döndü, odayı geçti ve kolunu yukarı uzattı. O çekmeceyi biliyordu ve adam çekmeceyi açıp kemerleri çıkarırken bu onu çok kızdırmıştı.

"Asla olmaz. Hayır."

Gözlerini ona dikti. "Ne?"

"Uyuyabilesin diye beni zaptetmiyorsun. Beni rahat bırak." "Bu bir gereklilik."

"Siktir git." Ona sırtını dönerek yan yattı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sen çaresizken seni öldürebilirdim. Ama yapmadım. Sayborgların terapisti varsa, paranoyan için tedavi görmelisin. Sen bir akıl hastası, Stag."

Yatak eğildi. "Bana bileklerini ver."

Daha sıkı bir topun içine kıvrıldı. "Fırsatım varken seni yastığınla boğmalıyım."

"Nala," diye uyardı. "Bilekler. Şimdi."

Onu terslemek istedi ama adamın refleksleri çok hızlıydı. Ona elini gösterirse elini tutabilirdi. "İyi geceler. Şimdi uyumaya gidiyorum."

"Seni zorlamak zorunda bırakma beni."

Biraz daha döndü ve kollarını gömleğinin içine sokup tenine bastırdı. "Şimdi uyuyorum. Bana güvenemiyorsan başka bir yere git."

"Çocukça davranıyorsun."

"Ve sen de mantıksız bir eşek gibi davranıyorsun."

Belini kavrayıp onu sırt üstü yatırdığında onu şaşırttı ve bir kalp atışı kadar kısa bir sürede üzerine çıktı. Kalçalarının üzerine oturdu ve kalçalarını açarak onu yerinde sabitledi ama ağırlığının çoğunu ondan uzak tuttu. Kadın ona ters ters baktı

ne yaptığını fark etti. Kolları hâlâ gömleğinin altından göğsüne doğru kıvrılmıştı. Kaşlarını çatı.

"Kontrol manyağı olmayı bırak. Bırak beni."

"Bilekler." Bağları çıplak omzunun üzerine atmıştı, diğer omzu hâlâ sargılıydı.

"Hayır."

Gömleğinin alt kenarını kavradı ve biraz yukarı çekerek karnının birkaç santimlik kısmını ortaya çıkardı. Durakladı, ona baktı. "Bilekler," diye homurdandı. "Yoksa onları kendim bulmak zorunda kalacağım."

"Dur sana yardım edeyim." Fiziksel bir yarışmayı kazanacaktı. Gömleğini kaldırıp başının üzerine itti, sonra kollarını tekrar kavuşturup ellerini göğüslerinin arasında kavuşturdu. "İşte oldu."

Adam kadının göğsüne baktı. Göğüsleri kolları tarafından yukarı itilmiş, açıktaydı. Ağzının yakınında bir kas esnedi ama hareket etmedi.

"Yakala onları. Devam et."

Kıpırdamadan durdu.

"Bileklerim... açık olmak gerekirse."

Bakışlarını kaldırdı ve kelepçelere uzandı. Kadın gerildi. Kollarını yukarı kaldırmaya zorlayacak ve onu tekrar ranzanın tepesine bağlayacaktı. Ama bu ona pahalıya patlayacaktı, çünkü onun yanında üstsüz uyuyor olacaktı.

Kemerleri yatağın başına fırlattı ve eğildi, çömelirken yumrukları ağırlığını kadının omuzlarına yakın iki yanında topladı. Ona doğru eğildi ve bakışlarını ondan ayırmadı. "Ne yapıyorsun?"

"Yalnız acı çekmiyorum."

"Bu ne anlama geliyor?"

Yavaşça uzandı ve parmaklarını adamın saçlarının arasına sokarak kısa telleri okşadı. Adamın gür, harika saçları vardı. "Beni yanına mı bağlamak ?

Tamam. Ama üstsüz olmam seni rahatsız edecek. O yüzden yap." Adamın saçlarını bıraktı ve iki kolunu da yukarı kaldırarak sırtını kamburlaştırdı. Bu kışkırtıcıydı ve bunu biliyordu. "Eğer doğru hatırlıyorsam, bağlı ve çıplak olmak hayatımı kurtarmıştı. Beni o şekilde görmekten hoşlanıyor olmalısın. Pantolonu da ister misin? Al onları."

Hareket etmedi ama artık bakışlarını onun üzerinde tutmuyor, onun yerine göğüslerini izliyordu.

"Yapıp yapamayacağını görmek için beni baştan çıkarmaya çalışıyorsun."

"Çoktan yaptım," diye övündü. "Hiçbir şey olmamış gibi davranmak isteyebilirsin ama oldu. Çok da iyi hissettirdi."

Bir elini kaldırdı ve kemere uzandı. Kadın gerildi. Az önce yaptığı alay yüzünden onu kemerle boğmak isteyebilirdi ama ona gerçekten zarar vereceğini sanmıyordu. Ondan gerçekten nefret etseydi şimdiye kadar çoktan etmiş olurdu. Bunun onun için bir sorun olduğundan şüphelenmeye başlamıştı.

"Çok ileri gidiyorsun, Nala. Sanki beni kızdırmaktan zevk alıyorsun."

"Senin bu kadar soğuk olmandan iyidir." Ona doğru uzandı ve elini göğsüne koydu. "Isın, Stag. Sıcak olduğunda seni seviyorum." Başparmağını onun meme ucuna dokundurdu ve meme ucu sertleşerek anında dikleşti.

Adam onun üzerinden indi ve onu çok fazla biliyordu.

Stag parmaklarını nazikçe bileğine doladı ve kemerle sabitledi, ardından diğer ucunu üstündeki çerçeveye bağladı. Diğerini de onun için mücadele etmesine gerek kalmadan uzattı. Bir insan olduğunu söylemişti ama bir makine kadar soğuk olabiliyordu. Kadın ona ulaşmaya çalışmıştı ama adam gardını ikinci kez düşürmeyecekti. O söylemedi ama kadın anladı.

"Size siborg toplumunun bir parçasını açıklayacağım."

Adam diğer bileğini bağlarken kadın kıpırdamadan durdu. "Harika."

Yatağın kenarına oturdu ve sırtını ona döndü. "Bizim aile birimlerimiz var. Dünyalıların evliliğiyle aynı... sadece sizin türünüz kadınlarımızın çoğunu öldürdü. O kadar azı hayatta kaldı ki bu kavramı değiştirmek zorunda kaldık. Kadınlar birden fazla kocayla evlenebiliyor, bu yüzden erkeklerimizin çoğu bir ailenin parçası olma fırsatına sahip." Sonra döndü ve onu izledi. "Kadınlarımız evlerini paylaşacakları erkekler konusunda çok seçicidirler. Muhtemel erkekleri değerlendirmek için çeşitli yöntemleri vardır. Bunlardan biri iş unvanları ve statüleridir. Bir diğeri de genetik yapılarıdır. Kusurlara izin verilmez."

"Paranoyak olmak gibi mi? Karın var mı?" Bu fikirden nefret ediyordu, zaten kıskanıyordu ve hatta biraz da dehşete düşmüştü, çünkü ya adam bekâr değilse? Seks yapmışlardı. Eğer söylediği doğruysa, karısının başka kocaları da vardı, yani belki de aldatma siborglar için bir norm olarak kabul ediliyordu. Yine de bu ona doğru gelmemiştir.

"Ben bekarım. Gençken, sonuçlarının farkına varana kadar bir aile birimine katılmayı düşündüm."

"Bunlar ne olabilir?"

"Eşler kocalarının hayatlarının her yönünü kontrol ediyor. Önce kadına danışmadan ve onun onayını almadan bir karar vermelerine izin verilmez."

"Ah. Kontrol manyağı, buna hayır demiştin." Evli değildi ve asla da olmayacaktı. Bu haber onu rahatlatmıştı.

"Bazı kadınların başka şartları da vardı, eğer statü ve genetik şartları geçtiyseniz." Ayağa kalktı, yatağın ucuna doğru yürüdü ve eğildi. "Fiziksel olanlar."

Uyku pantolonunun alt kısmını kavradı ve sertçe çekti. Pantolonu bacaklarından aşağı yırttı ve kadın sersemlemiş bir halde nefesini tuttu. Doğrurken pantolonu bir kenara fırlattı ve başparmaklarını şortunun beline geçirerek pantolonu aşağı indirdi.

"Baştan çıkarma oyunu mu oynamak istiyorsun, Nala? Seni aşar." Zaten yarı sertleşmiş olan sikini serbest bıraktı ve şortunu, içinden çıkmadan önce yerçekiminin yere indirmesine izin verecek kadar aşağı itti. "Yapmaya karar verdiğim her şeyde en iyisiyim, bu yüzden bir kadının vücuduyla ilgili her şeyi inceledim." Bakışları yavaşça kadının vücudunda gezindi. "Cunnilingus. Dayanıklılık. Eğitilmeye hazır ol, küçük Dünyalı."

Ondaki değişim karşısında şaşkına dönmüştü. Yatağa tırmandı, ayak bileklerini kavradı ve ayaklarını göğsüne yerleştirmek için kaldırdı. Yatağın üzerinde bacaklarının üzerine oturmak için alçaldı, ellerini baldırlarının altından dizlerine doğru kaydırды, sonra onları birbirinden ayırdı. Öne doğru eğildi ve yüzüstü yattı. Başını tam kadının amının üzerine koydu. Onu izlemeye devam etti, dudaklarını yaladı ve gülümsedi.

Hatta onun muhteşem mavi gözlerinde gördüğü o kıvılcıma kötü niyetli bile diyebilirdi.

"Sıcak mı istiyorsun? Alacaksın. Seni ateşe vereceğim, Nala. Seni sikkem için bana yalvaracaksın ve ben de sikeceğim. Neden biliyor musun?"

Daha önce hiç kimse onunla bu şekilde konuşmamıştı ve yapmakla tehdit ettiği şeyler kulağa cennet gibi geliyordu. Sebeplerinin ne olduğu umurunda değildi. "Hıyarlık etme."

Gözleri kısıldı; bu yanıtın onu kızdırdığından oldukça emindi. "O zaman söze gerek yok. Sadece öğren."

Kalçalarını daha da ayırdı, güçlü elleri amını istediğı gibi ayarlamak için onları kavradı, sonra başını eğdi.

Adamın onunla dalga geçeceğini düşünmüştü ama yanılmıştı. Klitorisini yaladı, onunla alay etti ve sonra ağzını neredeyse ırkilmesine neden olacak bir sertlikle o sinir demetinin etrafına sıkıştırdı.

Sahip olduğu tek erkek arkadaşı ona indiğinde çok nazikti, ama Stag dilini klitorisine doğru emmeye ve kırbaçlamaya başladığında kelimenin anlamını bilmiyor gibi görünüyordu.

Bileklerini büktü, kemerleri kavradı ve gözlerini sıkarak kapattı. Zevk ve coşku neredeyse acı verene kadar içinden yayıldı. Sert ve hızlı bir şekilde boşalacaktı. İnilti içinden yırtıldı ve vücudu sertleşti, her kası onu boşaltma beklentisiyle kilitlendi. Hayal kırıklığına uğratmadı ve onu uçurumun kenarına gönderdi. Kalçaları sarsılırken haykırdı, doruk noktası acımasızdı.

Adam durmadı. Ciğerlerine hava girmesi için mücadele etti ve aşırı hassas olduğu için adamın ağzından kurtulmak için çılgınca çabaladı ama adam ona kilitlendi, yalamaya ve emmeye devam etti.

Yatakta çırpınırken ağzından kelimeler döküldü ama adam onu kolayca zapt etti. Acı ve zevk bir aradaydı. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadı, düşünemedi ve içinden başka bir coşku patlaması geçtiğinde şok oldu.

Sonra klitorisini gevşetti ve vücudu ter içinde kalan kadın nefes nefese kaldı.

"Daha yeni başlıyorum, Nala." Sesi daha derinden geliyordu. Adam kadının kalçalarından birini serbest bıraktı ve adam parmaklarını kadının amının kenarında gezdirirken kadın inledi. "Çok ıslak. Bunun için çok hazırsın."

Adam iki parmağını içeri sokup onu parmaklarıyla sikmeye başladığında haykırdı. Parmaklarını biraz kıvırdı ve hızını artırdı. Bacaklarını kapatmaya çalıştı çünkü çok yoğun, çok iyi hissettiriyordu, ama omzunu serbest bacağına doğru iterek yatağı sabitledi ve ağzını indirerek klitorisini dudaklarıyla hapsetti. Dilini tekrar serbest bıraktı.

Cyborg onu öldürecekti. Üçüncü kez boşaldı ve çığlık atacaktı ama ne gücü ne de isteğı vardı. İnlemeleri boğazını biraz hissetmesine neden olmuştu. Kadın dışarı çıkarken adam ağzını çekti.

doruğa ulaştı, vajinal kasları parmaklarının etrafını sıkıyordu. Onları yavaşça hareket ettirerek orgazmı uzattı.

Sonunda parmaklarını geri çekti ve eliyle onun kalçasını serbest bırakarak omzunu diğerinin üzerinden kaldırdı.

Nala nefes nefese gözlerini açtı ve bacağına üzerinden tırmanıp yanına uzanırken ona baktı.

"Şimdi seni becereceğim."

Kalçasından tuttu ve onu duvara bakacak şekilde yan çevirdi. Çok güçlüydü. Bunu ona verebilirdi. O ise kendini sıkılmış ıslak bir erişte gibi . Onu belinden kavradı, sırtına bastırdı ve sonra elini karnının üzerinden kalçasına, oradan da uyluğunun üst kısmına doğru kaydırıldı. Elini daha uzağa kaydırıldı, bacağına kavradı ve kaldırdı. Aşağı doğru kaydırıldı, bacağına biraz daha yukarı kaldırırken karnının alt kısmını kичının kıvrımlarına yasladı.

"Başını kaldır."

Çaba sarf etti ama başardı. Diğer kolunu yanağının altına kaydırıldı, pazuları onun yastığı oldu. Kaşık tarzında birbirlerine yapışmışlardı. Dizlerini kıvrarak alttaki bacağına yatağın üzerinde öne doğru itti. Onları bir kez daha ayarladığında sert şaftı kızın amına sıkıştı. Bacağına tutan elini dizinin hemen altından aşağıya doğru sarkıttı ve kalçasının üzerinden geçirdi. Bıraktı, kalçasının üzerinden uzandı ve sikini kavradı.

Başını amına doğru kaydırıldı ve içine girerken inledi, derinlere oturana kadar vücudunu onunkinin etrafında daha da sıkı kıvrıldı.

Başının altındaki kolu hafifçe bükerek onu göğsüne daha da yaklaştırdı. "Küçük olman şu anda bir avantaj. Kollarımın arasında sıkışıp kaldın."

Aslında hoşuna gitmişti. Adam onu sımsıkı sarmıştı ve çok sıcaktı. Kendinden geçip öylece uyumak istiyordu. Hatta esnedi bile, tamamen bitkin düşmüştü.

Adamın ağzı kızın kulağına yaklaştı ve kıkırdadı. "Bu kadar kolay mı yıprandın? Bir sayborgla yatıyorsun, Nala."

Adam sırtını dikleştirdi. Karnının kıkırına daha sıkı bastırıldığını hissedebiliyordu. Aynı zamanda onu içinden biraz geri çekti, horozu hareket etti. Kalçalarını iterek tekrar kadının derinliklerine girdi. Kadın inledi ve kollarını başının üzerinde tutan bağları çekiştirdi. Kollarından biri adamın kolunun altına sıkışmıştı, bu yüzden onu hareket ettiremiyordu. Kemerlerin bu sefer fazla esneme payı yoktu.

"Oral seks konusunu ele aldık ama henüz dayanıklılık konusuna gelmedik. Bunu sana saatlerce yapabilirim."

Hareket etti, yavaşça onu becerdi. Bu inanılmaz bir histi. Nala inledi ve Stag onun karnını , elini aşağıya indirdi, parmakları klitorisine bastırdı. Kalçalarının her kayışında ona yakından masaj yapıyordu.

"Orama dokunma," diye yalvardı. "Çok hassas."

"Henüz kelimenin anlamını bilmiyorsun." Yüzünü kızın boğazına dayadı ve omzuna öpücükler kondurmaya başladı. Daha derine, daha hızlı soktu ve klitorisine daha fazla baskı uyguladı.

Nala daha fazla kelime üretemeyerek haykırdı.

Stag onu öldürecekti. Sadece hayal ettiği şekilde değil. Onu ölene kadar becerecekti ve muhtemelen orgazmdan kaynaklanan bir kalp krizi geçirmesine neden olacaktı.

* * * * *

Stag, menisi Nala'nın amına boşalırken çıkardığı sesleri bastırmak için Nala'nın omzunu kullandı. Tüm vücudu boşalmanın gücüyle titriyordu. Kadını hissetmemek için birkaç kez implantlarını kullanmak zorunda kalmıştı.

Kadın adamın aletini çok iyi kılıfına sokmuştu ve aksi takdirde adam çok hızlı boşalacaktı.

Onu kucağına aldığından beri üç kez daha serbest bırakmıştı. Üçüncü seferde artık dayanamayacağını anlamıştı. Vücudu çok fazla titriyordu. O noktada kontrolü bıraktı ve ikisini de akşam için bitirdi.

"Seni tekrar boşaltmamı ister misin, Nala?"

"Yapamam," diye zayıfça mırıldandı.

Gülümsedi. "Bu senin için yeterince sıcak mıydı?"

Cevap vermedi ve adam onun çoktan uykuya daldığını fark etti. Yavaşça aşağı uzandı, kendi bacağına üzerinde tuttuğu bacağı düzeltti ve diğerinin üzerine koydu. Aletini onun vücudundan çekti ve bir eliyle bileklerini çözerek yukarı uzandı. Saatlerce uyanmadan uyuyabilirdi. Adam onu yormuştu.

Bilgisayara bağlandı ve sıcaklığı tekrar ayarladı. Onlar seks yaparken odayı soğutmuştu ama şimdi kız üşümesin diye sıcaklığı yükseltti.

Başını kolundan çekmesi gerekiyordu ama bunu yapmakta tereddüt etti. Vücudunu yastığını yakalayıp yaklaştıracak ve başının altına sokacak kadar kaydırdı. Diğer kolunu dikkatle Nala'ya dolayarak onu kendine yaklaştırdı. Nala'nın sıkışmış kolunu aşağı çekebilmek için bir ayar daha yapması gerekti.

Onu kendisine yaslanmış halde tutmaya devam etmesi mantıklı olurdu. Eğer kollarından kurtulmaya çalışırsa uyanacak ve onu herhangi bir tehlikeye karşı uyaracaktı. Gözlerini ona dikti. Bir Dünyalı olarak ona zarar verebilecek kadar büyük ya da güçlü değildi. Bir silah olmadan olmazdı.

Uykusunda kolunu indirip göğsüne yaklaştırdı ama parmakları onun bileğinin etrafında kıvrıldı. Ağırlıkları hoş bir his veriyordu. Ona bu kadar yakın olmak, tenlerini birbirine bastırmakla ilgili her şey hoştu. Vardiyasının bittiğini ve her gün yaptıkları şeyi tekrarlamak için kamarasına geldiğini hayal etti.

Nala'nın onu tamamen bozduğu bilgisi de geldi. Dünyalılara güvenilmezdi ama onu yanında tutmayı çoktan düşünmüştü. Yuvarlanıp gitmek istedi... ama bunu yapamadı. Onu biraz daha tutmak istedi.

Bu son kez olacaktı. Sabah olduğunda, ona karşı hissettiği çekimi durdurmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. O Stag'dı. Ölüm arzusuyla yanıp tutuşan aptal bir cyborg değil.

Nala ihtiyacı olmayan bir dikkat dağıtıcıydı. Mürettebat risk altındaydı. Markus Modelleri Dünya ile çatışma yaratmak istiyordu. O ve mürettebatı rutin olarak en tehlikeli görevlere gönderiliyordu. Bu yüzden mekiğine sadece aileleri olmayan bekâr erkekleri kabul ediyordu. Vernik'ten transfer edilmesi gerekiyordu.

Karar verilmişti. Onları ölü bölgeden çıkaracak, sonra da doğruca Garden'a uçacaktı. Gözden uzakta olacaktı ve artık bir cazibe merkezi olmayacaktı.

Dokuzuncu Bölüm

Stag, Nala'nın temizlik ünitesinden çıkıp yatağa oturduktan sonra nasıl hareket ettiğini fark etti. "Hassas mı?"

Başını kaldırıp baktığında sorusuna şaşırılmış görünüyordu. "Benimle konuşmadığını sanıyordum. Duş aldın, giyindin ve bana da aynısını yapmamı işaret ettin."

"Cevap ver
bana."

"Birazcık."

Ona çok sert davranmış olabilir. "Doktora ihtiyacın var mı? Yaralandın mı?"

" olmuştun. Sanırım dün gece birkaç kasım çekildi. Seks yapmaya pek alışık değilim, özellikle de tek seferde bu kadar çok seks yapmaya. Ama ben iyiyim."

"Kanama var mı?" Bu düşünce onu rahatsız etti. O bir Dünyalı'ydı. Hem de küçük bir Dünyalı. Onun zayıflıklarının daha fazla farkında olmalıydı.

"Hayır."

"Kontrol ettin mi?"

"Ben iyiyim, Stag. Dur yoksa beni önemsediyini düşüneceğim. Bunu istemezsin."

"Size yemek getirtirim. Vardiyaya gitmem gerekiyor. Bugün ölü bölgeden ayrılıyoruz."

Ayağa kalktı. "Gerçekten dışarı çıkma şansımız nedir?" "İyi."

"Gerçek bu mu?"

"Ben yalan söylemem."

Sanki ona inanmamış gibi kaşlarını kaldırdı.

"Sayborglarla dolu bir gemidesiniz. Hesaplamalarımıza dikkat ediyoruz."

"Burada kaybolan diğer tüm insanlardan daha zeki olduğunu , değil mi?"

"Evet."

"Bunu alacağım. Beni arayıp nasıl gittiğini haber verir misin?"

"Vardiyam bittiğinde döneceğim." Kapıya doğru döndü. Kapı açıldı ama Nala iki eliyle bileğini kavradı. Adam durdu ve dönüp ona baktı. "Ne?"

"Seninle gelebilir miyim?" "Hayır."

"Çalışma saatleriniz her zaman farklı. Gerçekten uzun bir süre yok olabilirsiniz. Odanın etrafında dolaşıp endişelenmek istemiyorum. Lütfen?"

"Hayır."

"Bir kalbin var. Aslında, bir tane olduğunu biliyorum. Atışını duydum. Burada yapacak bir şey yok. Kitapların yok, eğlence sistemin yok, hiçbir şey yok. Bana karşı zalim olmak istemediğini söylüyorsun, o yüzden seninle gelmeme izin ver. En iyi şekilde davranacağım. Burada volta atarken endişelenip delireceğim."

Kapıdan uzaklaşarak ona doğru itti ve kapı onları içeriye kapattı. "Her halükarda benim odama hapsedilmişken neden ölü bölgeden çıkıp çıkamayacağımız konusunda endişeleniyorsun ki?"

"Burada çıldıracağım. Hiç hapsedilme hastalığı diye bir şey duydun mu? Pride'daki kamaramda çok zaman geçirdim ama zamanımı meşgul edecek şeyler vardı. Kimsenin uyumaktan fazlasını yaptığımızı bilmesini istemediğini biliyorum."

yatağında birlikte. Bu mı? Maze'e söyleyebilirdim ama . Ve söylemeyeceğim. Sırrın güvende. Lütfen seninle gelmeme izin ver."

"Ne amaçla?"

"Tavanınızda üç yüz yirmi altı kiremit var. Biliyorum. Onları birden fazla kez saydım. Açıkça tanımlanmamış kaç tane çekmece bulunduğunu size söyleyebilirim. Duvarların ulaşabildiğim her yerine dokundum. Eşyalarını karıştırmak için değil, çünkü çoğu kilitli, ama yapacak başka bir şeyim olmadığı için. Deliriyorum, Stag. Lütfen. Sadece bu odadan çıkmak istiyorum. Bir gün daha burada kalmaktansa boyanın kurumasını izlemeyi tercih ederim. En azından rengi saatler sonra ufak değişikliklere uğruyor."

"Seni Kontrol'e götürürsem dikkatimi dağıtmana izin veremem.

Ben."

"Tek kelime etmeyeceğim. Sessiz olacağım. Beni bir köşeye itin ve oturayım

yere." Bir eliyle bileğini serbest bıraktı ve göğsünün üzerine koydu. "Sen ne dersen onu yapacağım. Tartışmak yok. Bana bir emir vereceksin ve ben de yapacağım. Tamamdır."

Gözlerinin içine baktı ve aklına anında cinsel bir istek geldi. Dudakları aralandı ama söylemeyi reddetti.

"Bana zıpla dersin zıplarım. Kafamın üzerinde durmamı ister misin? Yaparım.

Lütfen beni burada bırakma."

Aletine kan hücum etti ve arzu ateşlendi. Bu hayatta bir kez eline geçecek bir fırsattı ve karşı koyamazdı. "Dizlerinin üzerine çöküp pantolonumu açar mısın?"

Onu şaşırtmıştı. Gözleri büyüdü ama sonra yanakları biraz pembeleşti. "Bugün seninle gelmeme izin verirsen sana sakso çekerim. Dün gece için sana borçluyum. Oral seks konusunda senin kadar uzman değilim ama temel bilgileri biliyorum."

Stag bunun yerine duygularını anında öldürdü ve bir dolu geldiğinde implantlarıyla fiziksel uyarılmasını kapattı. Mürettebatından birinin kibarca ona ulaşmaya çalıştığını bildiren bir vızıltıydı bu. Bakışlarını ondan ayırdı ve uzanıp elini pedin üzerine bastırarak telsizleri açtı.

Kelis konuştu. "Çözümümüzü bulduk ve değerlendirmeniz için hazırız. o."

"Hemen ." Avucunu pedden kaldırarak iletişimi kesti ve Sonra tekrar Nala'ya baktı. "Koşullarla gidebilirsin. Onları duymaya hazır mısın?"

"Tüm dikkatim sende."

"Konuşmayın ya da hareket . Mürettebatımın dikkatini dağıtır." "Tamamdır."

Bakışları kızın ağzına kaydı. Yumuşak, tatlı bir ağzı vardı. Ona oral seks yaptığında nasıl hissedeceğini keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Onu yanında Kontrol'e götürmek kötü bir karardı ama ödemeyi kaçırmayacaktı. Cyborg kadınlar oral seks yapmazlardı ve istasyonlardaki seks robotları da hoş hissettiriyordu ama bilinçli değillerdi. Onları kullanırken algıladığı hareket kalıplarıyla programlanmışlardı. Nala eşsiz bir deneyim olacaktı.

Bu şekilde düşünmek, onun sadece kendisine tekrar dokunmasını istediği gerçeğinin aksine daha kolaydı.

"Söylediğim her şeyi tartışmadan ve tereddüt etmeden yapacaksın." "Yemin ederim."

Elini onun göğsünün üzerine koydu ve orada hapsetti. "Daha sonra vardiyadan çıktığımızda, oral seks yapma becerini değerlendireceğim."

Yanaklarına yine pembelik yayıldı ama başını sallamakta tereddüt etmedi.
"Söz veriyorum."

"Mürettebat cinsel ilişkiye girdiğimizi bilmemeli. Onlarla konuşma."

"Anlıyorum. Bu seni utandırıyor mu?"

Kadının ağzının neredeyse kaşlarını çatacak şekilde gerildiğini fark etmemişti. "Ben onların komutanıyım. Mürettebatım arasında anlaşmazlık çıkmasını önlemek benim işim." "Sayborglarla seks yaptığımız için bize kızacaklarını mı sanıyorsun?"

Dünya'dan gelen birine güvenmiyor musun? Belki de sizin bir tür hain olduğunuzu düşünüyorlardı?"

"Vücuduna eşit erişim isteyebilirler." Kızın rengi soldu ve vücudu kaskatı kesildi.

Onun korkusunu tanımladığı için kendini suçlu hissetti. Bu senaryo mümkündü ama çoğunlukla onların yorumlarıyla uğraşmak istemiyordu. Mürettebatı düşüncelerini ifade etme eğilimindeydi. "Bilmemeleri en iyisi."

"Tek kelime etmeyeceğim."

"Hadi gidelim. Yanımda kal ve dediğimi yap. Sözümden dönersen seni derhal kamarama geri götürürüm. Anlaşıldı mı?"

"Evet. Teşekkür ."

Kadının elini bıraktı ve diğer elini bileğinden silkti. "Dokunmak yok."

Geri çekildi. "Sana çok ters ters bakacağım. Nasıl yani?"

Kadının şaka mı yapmaya çalıştığından yoksa onu gerçekten kızdırdığından emin değildi. "Sorun değil. Hadi gidelim." Kapıyı açtı ve onu asansöre kadar takip etmesine izin verdi. Vernik'in ne tür bir mekik sınıfı olduğuna dair daha iyi bir fikir edinecekti ama güvenlik açısından bir risk teşkil etmiyordu. Sayborglar hakkında öğrendiği her şeyi yetkililere rapor edebileceği bir Dünyalı istasyonuna değil, Garden'a götürülecekti.

Hızlı bir mola verdiler ve adam ona biraz enerji barı ve su aldı. Bunları içtikten sonra onu Kontrol'e götürdü ve köşedeki bir koltuğu işaret etti. "Şuraya otur."

Döndü, ona doğru yürüdü ve oturdu. Kelis, Parqel ve Hellion'un onun varlığı karşısında şaşırmış göründüklerini fark etti. Stag kendi koltuğuna oturdu ve elini defterin üzerine koyarak onun için bir araya getirdikleri bilgileri okudu, hesaplamalarını iki kez kontrol etti.

"Merhaba, Nala." Hellion sessizliği bozdu. "Bugün çok güzel görünüyorsun." "Sessizlik," diye emretti Stag. "O burada değil. Onu görmezden gelin."

Hellion ona kaşlarını çatı. "Ama öyle."

Ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Burada benim odamdan daha güvende olacağına karar verdim. Eğer büyük bir hasar alırsak bu bölge daha korunaklı. Şimdi önünüze dönün ve dikkatinizi görev yerinize verin. Bugün dikkatinizi dağıtacak bir gün değil. Anlaşıldı mı?"

Hellion sandalyesinde dönerek başını salladı. "Elbette. Sakın . Biliyorum. Duygularımı kapat."

Stag iç çekti. "Elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız." Ana ekranda geri sayım gösterisini başlattı. "Hepimiz evimizi tekrar görmek istiyoruz. Aldığımız her görevde bir numaralı önceliğimizi unutmayın."

"Katılıyorum," dedi Kelis.

"Halkımızı koruyun," diye homurdandı Hellion. "Bu durumda o deri droidlerine karşı."

Parqel daha yumuşak konuştu. "Her zaman ölmeyi beklerdim ama bu şekilde, ölü uzayda sıkışıp kalmayı değil. Buradan çıkacağız. Savaş sırasında öldürüleceğime yemin etmiştim."

"Dileğin gerçekleşebilir," diye hatırlattı Stag ona. Elini tekrar pedin üzerine koyarak mürettebatının geri kalanını Kontrol'e çağırdı. , bekliyorlardı

sipariş.

Yammer ve Veller'in omuzlarında ikişer büyük çanta vardı ve odanın arka tarafında, kapıların yanında pozisyon aldılar. Acil durum panellerine dokundular ve kendilerini perdelere yaslayarak ayakta durdular. Stag Nala'nın yüzündeki şaşkınlığı fark etti.

"Senin için burada değiller," diye bilgilendirdi onu. "Ölü bölgeden ayrılacağız. Yeteneklerimize güveniyorum." Bunu tüm mürettebatına söyledi. "Markus Modelleri çıktığımız anda dışarıda bizi bekliyor olabilir. Gemimizdeki her silah, eğer gemiye çıkarsak kullanmamız için burada."

Kapılar açıldı ve Maze elinde iki büyük kitle içeri girdi. Stag'a başıyla selam verip sandalyelerden birine oturdu ve ağır hasar aldıklarında ya da yerçekimini kaybettiklerinde hareket etmemeleri için tıbbi ekipmanlarını konsoluna sabitledi.

Stag ön ekrana baktı. "Kemerlerinizi sıkıca bağlayın." Maze'in direktifine uyduğunu, iki silahı kalçasına bağladığını fark etti. Sıhhiyecinin bakışlarını üzerinde tuttu. "Emirleri biliyorsun."

Maze başını olumlu anlamda salladı, suratı asıktı.

"Beni iki kez vurmayın," diye mırıldandı Hellion. "Yakalanmamak için bizi öldürmek zorunda kalırsan ilkinin saydır."

"Söz veriyorum," diye yemin etti Maze.

Stag o anda sıhhiyecinin pozisyonunu kıskanmıyordu. Hayat kurtarması gerekiyordu, yakalanacaklarsa onları alması emredilmemeliydi. "Garden'ı ne pahasına olursa olsun korumalıyız."

Nala sertçe yutkundu ve onu koltuğa bağlayan kemerleri sıktı. Konuşmayı takip etmişti ve keşke etmeseydi. Sayborglar onun kaçmasını engellemek için kapıların yanında değildi. Onlar

Mürettebatını öldüren deri droidleri Stag'ın gemisine yanaşmayı başırırsa Kontrol'ü korumak için oradaydı. Ve Maze'e başka seçeneği kalmazsa hepsini öldürmesi emredilmişti.

Bir kaptan olarak bunu anlıyordu. Korsanlar tarafından gemiye çıktıklarında ve tüm umutları tükendiğinde mürettebatına da aynı emri vermişti. Nala mürettebatından birinin elinde hızlı bir ölümün, tecavüze uğrayıp bir mutant doğurmak için esir tutulmaktan daha merhametli olacağına karar vermişti. Tüm raporlar, esir alınan kadınların çoğunun doğum sırasında öldüğünü, ancak bazılarının radyasyon zehirlenmesinden acı çekerek aylarca öldüğünü belirtiyordu.

Stag'ın bu emri verme nedeni farklıydı. Cyborglar gezegenlerinin konumunu tehlikeye atacak bilgilere sahipti. Bunun asla gerçekleşmemesini sağlamak Stag'ın göreviydi.

Küçük odanın önündeki ana ekranda bir geri sayım gösteriliyordu, gerçi onların Kumandası kendi gemisindekinden daha büyüktü. Sessiz olacağına dair verdiği sözü tutarak zamanın geçişini izledi. Sayborglar kısık konuşuyor, sistemleri kontrol ediyor ve yapacakları şey için hazırlanıyorlardı.

Sayborglar onun mürettebatından çok farklıydı. Adamları gergin bir şekilde konuşur, gerginliği azaltmak için müstehcen şakalar yapar ve bir saldırının yakın olduğuna inanırlarsa bol bol küfür ederlerdi.

Bir yanı huşu ile doluydu. Stag'ın sakin tavrı mürettebatının havasını belirliyordu. O harika bir kaptandı. Ona duyduğu saygı giderek artıyordu.

"Hazırlanın," dedi Stag sonunda. "Orada bizi neyin beklediğini bilmiyoruz ama her birinize güveniyorum. Kontrolünüz altındaki sistemlerin farkında olun. Bizi hacklemeye çalışacaklar ve gerekli olmayan sistemleri hedef almak gibi bir alışkanlıkları var. Hazır mısınız?"

Odadaki hava değişmişti ve Nala bunu hissedebiliyordu. Bu korku değil, daha çok bir kararlılıktı. Her cyborg birbirini ve gemiyi savunmak için ölmeye hazırđı. Maze sadece o etten robotlar tarafından istila edilirlse canlarını alacaktı.

Onu da vurması için emir alıp almadığını merak ederek omurgasından aşağı bir ürperti geçti.

Öyle umuyordu. Bu şeyler muhtemelen onu ikinci kez yem olarak kullanmak için bir yatağa bağlamayacaktı. Stag ona adamlarından birini henüz hayattayken parçalara ayırarak öldürdüklerini söylemişti. Buna kıyasla vurulmak kulağa hoş geliyordu.

Motorlar devreye girip titreşimler güçlendikçe kemerlerini sıktı.

"Sıfırda." Stag durakladı. "Biraz sarsıntıya hazırlıklı olun. Dengeleyicilerimiz hafıf bir gecikme yaşayacak."

Hellion konuştu. "Bunun için tasarlanmadılar."

"Hayır, değillerdi," diye kabul etti Stag. "Vernik yine de sağlamdır. Onu mükemmel durumda tutuyoruz." Durakladı. "İşaretle. . İki. Bir."

Bir sonraki anda Nala koltuğuna doğru geriye savruldu. Altındaki zemin ve sandalye sarsıldı ve ne yaptıklarını anladı. Stag motorlara g vermiş ve durma noktasından tam yanmaya geçmişlerdi. Bu manevra Pride'da imknsız olurdu. Eski nakliye aracı bk hasar görürdü.

Dengeleyiciler devreye girdi ve her şeyin sallanması durdu, ileriye doğru hareketi hissetmemesi için yeterince düzeltildi.

Kelis, "Bir güneş paneli kırıldı ama önemli değil," dedi. "Başka hasar kaydı yok."

"İzlemeye devam edin," diye emretti Stag. Tekrar geri saymaya başladı
Dok

uz. Nala bundan sonra ne yapacaklarını merak ediyordu. Sessiz kaldı
Yine de hayatlarının Pitch'ten çıkmaya bağlı olduğunu biliyorlardı. İçeride
kalıp bir yere yaşanamazlarsa eninde sonunda yiyecekleri, suları tükenecek ya
da geminin sistemleri bozulmaya başlayacaktı.

Stag ona ulaştığında sıfır demek yerine "Hazır ol," diye uyardı.

Kayışlar ona sertçe saplandı, Stag iticileri tersine çevirirken vücudu öne
doğru savruldu. Monitörden rotalarının değiştiğini, Stag'ın gemiyi
döndürdüğünü izledi. Gemi sallanmaya ve sarsılmaya başladı, dengeleyiciler
ve yerçekimi hızlardaki şiddetli değişimleri telafi etmekte zorlanıyordu. İkisi
de tamamen sönmedi ama yuvarlanmayı hissedebiliyordu. Midesi
bulanıyordu.

Elinin büyüklüğündeki gevşek bir eşya önce zeminde, sonra da duvarda
kaymaya başladı ve bunun hayal ürünü olmadığını anladı. Tüm gemi yana
doğru dönüyordu.

"Şimdi," diye homurdandı Stag.

Tekrar koltuğuna doğru savruldu ve bir nesne yerde kayarak ayaklarına
doğru geldi. Bunun bir tür ped eklentisi, metal bir klipsleme cihazı olduğunu
teşhis etti. Ayaklarını kaldırdı ve ayak parmaklarına çarpmayı kaçırdı.

Cyborglar çıldırmıştı. Hızla havalandılar, tamamen durdular ve şimdi
tekrar yanmaya başladılar.

Gözlerini kapattı, ayaklarını destekledi ve kemerlerine tutundu. Koltuğa
itilen bedeninin baskısı hafifledi ve tekrar neler olup bittiğini izlemeye cesaret
etti.

"Sekiz saniye," dedi Kelis. Geri saymaya başladı.

Geri sayımı durdurduğunda hiçbir şey olmadı ve Stag gerçekten de küfretti.

"Ne?" Bu onun ağzından çıktı.

Ona cevap vermedi. Hellion verdi. "Ölü bölgenin dışında olmalıydık ama değiliz."

Bu bir kabustu. Pitch'te kapana kısılmışlardı.

". " Stag'ın sesi çok sakindi. "Hız korunuyor." Ekranı siyahlık kapladı ama sonra bir ışık gördü.

"İşte orada!" Heyecandan Stag'a verdiği sözü unutarak işaret etti. "Onu görüyoruz." Başını çevirdi ve ona pis bir bakış fırlattı. "Sessiz ol, Nala."

Dudaklarını mühürledi. Gemi iticileri tersine çevirirken kayışlar ona battı. Dengeleyicilerin bu kadar senkronize olmaması için Stag'ın her şeyi sert önlemlerle yapıyor olması gerekiyordu. Nala ona nedenini sormak istiyordu. Kaptan yanı onun yöntemlerini protesto ediyordu. Hızlarını kademeli olarak yavaşlatabilir, böylece gemi üzerinde daha az baskı yaratabilirdi.

Uzakta daha fazla ışık belirdi. Yıldızları görüyorlardı.

Cyborg mürettebatı gerçekten başarmıştı. Pitchten çıkış yolunu bulmuşlardı.

Bildiği kadarıyla buraya ilk kez giren biri kaçmıştı.

"Algılayıcılar sınırlı." Kelis'in sesi gergindi. "Hiçbir şey algılamıyorum ama bu mesafede güvenilir değiller."

"Bizi yavaşça dışarı çıkarıyorum ve biraz oksijen salıyorum." Stag sesini neredeyse bir fısıltıya indirdi. "Sensörlerinde görünmek istemiyoruz."

Hayal kırıklığı patladı. Bu hiç mantıklı değildi! Ordunun bazılarının yaptığı süslü gemiler hariç, her gemi sensörler tarafından algılanabilirdi.

Düşüncelerini daha fazla tutamadı.

"Sen neden ? Oksijen mi boşaltıyorsun? Neden?" Stag bu kez koltuğunda dönmedi. Onu görmezden geldi.

Veller çıkış kapılarının yanında ona en yakın olan kişiydi. Boğazını temizledi ve fısıldadı, "Genesis Four mekikleri uçmak için tamamen sensörlere bağımlıdır. Tasarımlarını ve zayıflıklarını bilen birileri var. Yavaş hareket edersek onlar için bir enkaz yığını ya da bir asteroit olarak algılanırız. Oksijeni havalandırmak gemimizin etrafında algılayıcıların algıladıkları şekilleri okumaya çalışırken kafalarını karıştıran bir kütle yaratır."

Anlamıştı ve bu harikaydı. "Teşekkürler."

Başını eğdi. Bir sonraki endişesi, dışarıya ne kadar oksijen vermeleri gerektiği ve yaşam desteğinin hepsine yetip yetmeyeceğiydi. Yine de sormadı. Yakalanmaktan ve saldırıdan kaçınmak şu anda her şeyden önemliydi. Mürettebatını kurtarabileceğini bilseydi muhtemelen o da aynı seçimi yapardı. Tüm insan gemileri acil durum oksijen tankları bulundururdu ve sayborg gemilerinin de bulundurduğunu umuyordu. Bir istasyona ulaşana kadar günlerce bir solunum cihazına bağlı kalmak zor olabilirdi ama boğulmaktan iyidir.

Yıldızlar şimdi ekranı dolduruyordu. Pitch'in tamamen dışındaydılar. Kelis bir lanet tısladı. "En azından bir mekik menzilde kaldı."

"Nerede? Sensörlerimizden bir şey okuyamıyorum." Stag'ın sesi gerginlikle doluydu.

"Sadece izleyicilerden biri takılı olduğu için görebiliyorum. Neredeyse bu sistemin dışında ama orada. İkinci mekikte bir şey yok."

"Onlardan birini etiketledik." Hellion aniden elini kaldırdı ve yumruk yaptı. "Evet!"

Nala ağzını açtı ama sonra kapattı. Ne izleyicisi?

"Fark etmemiş olmalılar. Güzel. Ana ekranda gösterin." Stag sandalyesinde biraz öne eğildi. "Muhtemelen birlikte seyahat ediyorlardır."

Ekranın en sağında bir blip yanıp söndü.

"Umarız," diye mırıldandı Hellion.

"Sessizlik," dedi Stag. "Onlar menzil dışına çıkana kadar bu hızı koruyacağız, sonra da buradan gideceğiz."

"Ev," diye mırıldandı Kelis. "Onu görmekten mutlu olacağım."

Nala bazı cyborgların gülümsediğini gördü. Onlar yaşadıkları yere döndükleri için heyecanlı olabilirlerdi ama o değildi. En azından bu gemide Stag'la birlikte olacağını biliyordu. İstasyonlarına yanaştıklarında ya da bir gezegene indiklerinde ona ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes alıp üfledi. Hayat ona her seferinde bir sorunun üstesinden gelmeyi öğretmişti. O güçlüydü. Onu bekleyen her neyse, onunla başa çıkacaktı. O bir savaşçıydı.

Onuncu Bölüm

Stag, Nala'nın paylaştıkları yatağa oturmasını izledi. Son birkaç saat gergin geçmişti. Takip edebildikleri Markus Model mekik sensör menzilinin dışına çıkmıştı ve şimdi Vernik Garden'a doğru ilerliyordu. Veller bir şey olursa onu uyandıracaktı. Erkek, dümeni devralacak başarılı bir yedekti. Onun yeteneklerine güveniyordu.

"Sen konuştun."

Kaşlarını kaldırdı. "Özür dilerim."

"Yapmayacağına söz vermiştin."

"Ben insanım. Dava et beni. Meraktan ölüyordum. Neden tam yanıklar ve sert duruşlar?"

"Kendimce sebeplerim vardı."

"Paylaşabilir misiniz? Lütfen? Bu kelimeyi sevdiğini hatırlıyorum..."

Eğildi ve botlarını çıkardı. "Markus Modelleri bombaları ölü bölgenin içine dağıttı."

Yüz hatlarında şok ifadesi belirdi. "Pitch'i mi kazmışlar? Kahretsin!"

"Kullandıkları tipler gemi gövdelerine çekilir. Bize yapışmalarını istemedim."

"Onlardan kaçmak istedin, böylece kilitlenmeleri daha zor olacaktı." Çekmeceden alıp durduğu çorapları çıkardı ve ayaklarını açtı. "Kahretsin, çok zekisin."

"Ben bir cyborg'um."

"Senin deli olduğunu düşünmüştüm. Pride'la böyle bir şey yapsaydım gemimin bir kısmını havaya uçururdum. Yine de yaşlıydı. Çingırdadı

ve en son onunla yarışmak zorunda kaldığımda neredeyse parçalanıyordu. Ölü bir kalkıştan sonra tam gaz gitmeye asla cesaret edemezdim. Onu tek parça halinde tutmak için hızını yavaşça arttırmak zorunda kaldım."

"Yük geminizin kaldırabileceği bir şey değilse neden o hıza çıktınız?"

"Korsanlar. Onlar varlığımın baş belasıydı. Onlardan her zaman kaçabilirdik ama yemin ederim son bir yılda daha da akıllandılar. Eskiden tek bir gemiye rastlardık ve sensörlerimizin onları uzun menzilde tespit etmesine yetecek kadar radyasyon yayardı. Rotamızı ayarlar ve hızımızı biraz arttırırdık, böylece bizi yakalama şansları olmazdı. Dört ay önce altı gemileri birlikte çalışıyordu ya da birbirlerine çok yakın mesafedeydiler. Bu da net bir etki yarattı. Pride'ı daha önce hiç yapmadığım kadar zorlamak zorunda kaldık. Bu sefer bize ateş edecek kadar yaklaştılar. Iskaladılar ama işler ."

Botlarını çekmeceye koydu ve döndü. "Kıllı mı?"

"Korkutucu. Ucuz ." Omuz silkti. "Bu terimi daha önce hiç duymadın, ha? Neredeyse bizi yakalıyorlardı. O zaman gerçekten endişelenmiştim." "Taşıdığınız seks robotlarını mı istediler?"

"Bilmelerine imkan yok. Bu bir sırdı. Sırtımda bir hedef olmasını istemedim. Ne taşıdığımızı bilselerdi pek çok hırsız bizi arardı. O botlar karaborsada çok para eder. Korsanlar yiyecek malzemesi taşıyacak kadar büyük olan her şeyi hedef alırlar ve Pride muhtemelen turnayı gözünden vurmuş gibi görünüyordu. Bize gerçekten yiyecek çalmak için bindiklerinde ne kadar şaşıracaklarını bir düşünün." Sırıttı.

"İşiniz tehlikeliydi."

"Uzayda çalıştığınız bugünlerde hangi iş değil ki?"

Onun sözlerindeki gerçeği inkâr edemezdi. "Çoğu kadın bu kadar uzağa gitmeye cesaret edemez. Burası kanunsuz sayılır. Dünya Hükümeti savaş kruvazörlerini nadiren Baylor Sistemi'nin ötesine gönderir."

"O noktadan sonra onları yeniden ikmal etmek çok maliyetli. Biliyorum. O büyüklükte bir mürettebatın tükettiği gıda maddeleri için yük gemimin Dünya'ya gidip gelmesi üç sefer sürerdi. Harcanan zamanı bir düşünün. Bu kadar uzakta düzenli olarak devriye geziyorlarsa, bir savaş kruvazörünü stoklu tutmak için birkaç ayda bir su, yiyecek, yedek parça ve diğer temel malzemeleri kendilerine taşıyan bir nakliye filosuna ihtiyaçları olurdu. İhtiyaç duyacakları yakıtı da bir düşünün. Bu gemilerden bazıları beş ila sekiz yüz mürettebat taşıyor."

Odayı geçti ve onun yanına oturdu. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Malzemeleri bilmek ve onları sevk etmek benim işim." Gülümsedi. "Bu kadar uzağa giden savaş kruvazörleri bir şeyleri havaya uçurmak ve sonra Dünya'ya geri dönmek için buradalar. Zaten yeniden ikmal edilmelerine gerek kalmadan bu kadar uzun bir yolculuğa yetecek kadar stokları var."

"Bir şeyi havaya uçurmak mı?"

"Chandler İstasyonu gibi."

Bunu duymamıştı. Yüz ifadesi bunu gösteriyor olmalıydı.

"Sadece dört haftalığına açıktı. Spacian sektörüne uçan bir istasyondur. Korsanlardan bir servet kazanabileceğini düşünen birileri finanse etti. Etrafta dolaşan söylentiler bu yöndeydi. Karaborsa ticareti ve gemi tamiri için tam donanımlı bir tesis. Her türlü gemi tamiri. Krediyi ödeyebilen herkes, geminin onaylı olup olmaması da umurlarında değildi. Bazı kaptanlar heyecanlıydı çünkü tamir bölmeleri olan en yakın istasyon Arris'teydi." Ürperdi. "Diyelim ki bundan kaçındık. Şiddet konusunda kötü bir ünü var. Korsanların yanaşmasına izin verebilirler, ancak onlara hiçbir onarım teklif edilmez, bu yüzden EG onları yalnız bıraktı. Chandler İstasyonu'nda

diğer yandan, EG'ye en başından beri siktir git dedi. Daha sektöre girmeden önce reklamlarını yapıyorlardı."

"Yani Dünya Hükümeti...?"

Başını salladı. "Bir savaş kruvazörü gönderdiler ve onu havaya uçurdular. Artık Chandler İstasyonu yok. Savaşıklarını duydum, hatta onları savunmak için bazı korsan gemileri bile almışlar ama hiç şansları yokmuş. Sadece birkaç gemi oradan sağ salim çıkabilmiş. Babam kaptanlardan biriyle konuşmuş, başka bir nakliyeciymiş ve onu öldürdüklerine yemin etmiş ama gitmesine izin vermişler. Kayıtlı olduğu için bu yüzden kurtulduğunu tahmin etmiş. Babam bunun daha çok EG'nin bu tür bir pisliği kabul etmediklerini ve onlara bulaşılmaması gerektiğini yaymak istemesinden kaynaklandığını düşündü."

"Kayıtlı olmanın ne önemi var?"

"Tüm kârımızın belli bir yüzdesini EG'ye ödemek zorundayız. Ben onlara kayıtlıydım. Benden yüzde yirmi aldılar. İstasyonlar büyüklüklerine ve gelirlerine bağlı olarak yüzde otuz ya da daha fazla ödüyorlar. Onaylanmış bir işletme olmak ile yasaları çiğneyen bir suçlu olarak görülmek arasındaki fark bu. Anladın mı?"

"Seviyorum." Dünya Hükümeti'nden hiç hoşlanmıyordu.

"Her halükarda sizi kazıklıyorlar ama en azından onlara ödeme yapmak bizi işten atılmaktan ya da hapse atılmaktan koruyor. Dünya'da işletmelerden çok daha fazlasını alıyorlar. Büyükbabamın kazancının yarısı elinden alındı."

"O ne yaptı?"

"İthalat işi. Şu lüks gemiler için mobilya satıyordu. EG öldükten iki gün sonra onun işini benden çaldı." Sesi öfkesini yansıtıyordu. "Sözleşmeleri devraldılar, mallarımızı depoladığımız depoların etrafına muhafızlar yerleştirdiler ve tüm çalışanlarımıza burayı terk etmelerini yoksa vurulacaklarını söylediler."

"Bunu yapabilirler mi?"

"EG asla sormaz. İtaat et ya da öl. Bu böyledir. Kredi hesaplarını boşaltmaya ve evine de el koymaya karar vermeden önce oradan kaçtım. Evi sattım, hesapları boşalttım ve Pride'ı satın aldım."

"Dünya'yı özlüyor musun?"

Bunu düşünüyor gibiydi. "Bir gezegende yaşamak ve temiz hava solumak? Elbette. Ama bu Dünya Hükümeti ile yaşamaya değmez. Birkaç koloni gezegenine erzak bıraktım, sadece üç tane, ama onlar da ideal değildi. Anlıyor musunuz?"

". Açıkla."

"Bram çok sıcak. Şehir çoğunlukla yeraltında. Geceleri güneş yüzeyi kavurmadığında yukarı çıkabiliyorsunuz ama gerçekten çorak. Hava da tuhaftı, çok kuru ve ağırdı. Scorch'ta da durum aynı. Ona uygun bir isim vermişler. Yüzey güneşe maruz kaldığında gölgede yüz elli derece ama yeraltında çok fazla su var. Tonlarca mağara sistemi var. Güzel ama kim su mağaralarında yaşamak ister ki? Hiç gittiniz mi?"

"Hayır."

"Suyun üzerine inşa etmişler çünkü yüzey kuru olsa da çok sıcak. Yerin altında her yerde nehirler var. Suyla kaplı olmayan çok az erişilebilir yeraltı yüzeyi var. Her şeyi tekne tarzında inşa etmişler."

"Kulağa büyüleyici geliyor."

"Ziyaret etmek harikaydı ama orada yaşamak istemezdim."

"Peki ya üçüncüsü?" Meraklıydı, konuşurken yüz ifadelerini izlemekten keyif alıyordu. Duygularını saklamaya çalışmıyordu.

"Klaus çok soğuk." Sanki anısı onu üşütmüş gibi kollarına sarıldı. "Yıl boyunca kar yağar. Adını Noel Baba'dan aldığına dair şaka yaparlarmış ama ağaçlardan dolayı K harfi kullanırlarmış. Oraya ilk yerleştiklerinde, ne olduğunu anlayana kadar yaklaşık elli kişiyi kaybetmişler. Katil ağaçlar. Hayır, teşekkürler."

Bu onu şaşırttı. "Kolonciler ağaçlar yüzünden nasıl öldü? Zehirli miydiler?"

"Ağaçlar canlı. Yakalayabildikleri her şeyi yiyorlar. İnsanlar da dahil. Şaka yaptıklarını, turistlerle dalga geçtiklerini ama malzeme götürdüğüm adam bana ağaçlardan birinin yerel vahşi yaşamdan bazılarını kaptığı bir video gösterdi. Lanet şey bir dal fırlattı, yüzeyde dolaşan yüz kiloluk koyun görünümlü canavarlardan birini yakaladı ve gövde açıldı. Zavallı şeyi içine itti. Akşam yemeği servis edildi. Yere kök salmışlar ama kolları hareket edebiliyor ve gövdeleri bükülebiliyor. Güvende olmak için onlardan en az üç yüz metre uzakta durmamı söyledi."

"Duyarlılar mı?"

"Kimin umurunda? İnsanları yedikleri kısmı kaçırdın mı?"

"İletişim kurup kuramadıklarını merak ediyordum. Kolonicileri gezegenlerine gelen işgalciler olarak görüyor olabilirler. Ağaçlar bunu cinayet olarak görmek yerine kendilerini savunmak için harekete geçebilir."

Sırıttı. "Çok tatlısın. Şu haline bak, zavallı ağaçları düşünüyorsun." "Bu geçerli bir nokta."

"Öyle." Gülümsemesi devam etti. "Peki ya hissedebiliyorlarsa? Gidip bir ağaca sarılır ve arkadaş olur muydun?"

Gözlerini kısmış, onu inceliyordu. "Benimle alay mı ediyorsun?"

"Hayır, ama eğleniyorum. Katil ağaçları duyuyorsunuz ve nedenlerini düşünüyorsunuz. İnsanları neden yedikleri umurumda değildi. Sadece beni korkutuyordu."

ve oradan yeterince hızlı uçamadım. Gitmek için ne korkunç bir yol. Hayır, teşekkürler."

"Yerleştığımız gezegende yaşam formlarımız var ve onlarla barış içinde yaşıyoruz."

"Bunlar katil ağaçlar mı?" Ayıldı, gözlerinden korku okunuyordu.

"Hayır. Onlar zekaya sahip amfibi-insanımsı yaşam formları. Şehrimizi okyanuslarından uzakta, karada, pek fazla girişimde bulunmadıkları bir yerde inşa ettik. Varlığımızla onları tehdit altında ya da istila edilmiş hissettirmemek bizim için çok önemliydi."

Nala, Stag'ın uzaylılar hakkında konuşma şeklini sevmiştir. "Onları önemsiyorsun."

"Elbette. Yüzeye ilk indiğimizde korktuklarından ve bizi fark ettiklerinden eminim. Saldırganlık göstermemek ve iletişim kurmak için elimizden geleni yaptık ama bizden kaçtılar. Sahile yakın bir yerde kamp kurduk, bizi izlemelerine ve öğrenmelerine izin verdik, sonunda yaklaşacaklarını umuyorduk. Haftalar geçtikçe yaklaşmadılar. Bu süreyi nereye gitmekten kaçındıklarını öğrenmek için kullandık, yer altındaki hiçbir şeyin tehlike oluşturmadığından emin olmak için karasal taramalar yaptık ve şehrimize yerleşmek için bu konumu seçtik."

"Güzeldi." Gerçekten de öyleydi. "Teknoloji açısından ne durumdalar?" Başını salladı. "Hiç yok gibi görünüyor."

Bu onu şaşkına çevirdi. "Hiç mi?"

"Uzaktan uçan dronlarla bazı taramalar yaptık ama onları korkutmamak için çok istilacı olmak istemedik. Su altında ve sahillere yakın mağaralarda küçük şehirler inşa etmişler. Etkileyici tasarımlardır, ancak çok gelişmiş olduklarına dair hiçbir belirti almadık. Onlar

aydınlatma olsa da. Doğal bir kaynaktan geliyor olabilir. Yaşadıkları sığ bölgelerde okyanus tabanının altında bazı lav tüpleri tespit ettik."

"Yani onları öylece bıraktın mı?"

"Şaşırmış gibisin." Ses tonu keskin hal aldı.

Ona dokunma isteğiyle savaştı ama buna cesaret edemedi. "Benimle kavga etme. Bunu yapmaya meyillisin. Sadece gezegenlere yerleşen çoğu insan yerel sakinlere karşı pek nazik değildir."

"Yani bunu Dünyalılar mı yapıyor?"

Bu unvanı tükürdü ve bunun bir hakaret olduğunu açıkça belirtti. Konuyu doğrudan ele almaya karar verdi. "Yeter artık. Ben senin düşmanın değilim, Stag. EG bana da kazık attı. Hayır, onlar tarafından köleleştirilmedim ya da yaratılmadım. Büyükbabamın şirketini çaldıklarını söylediğimde beni duydun mu? Orayı işletmek benim geleceğim olacaktı. Bunu elimden aldılar. Acı ve kızgın olabilirdim ama bunun yerine macera aramayı seçtim. Bir yük gemisi aldım ve uzaya uçtum."

Adam sadece onu izliyordu. Uzun ve koyu kirpiklerinin gözlerinin mavisini nasıl nefes kesici gösterdiğini fark etmekten nefret ediyordu. Ondan biraz fazla hoşlanıyordu ve aslında onun huysuz kişiliğini biraz çekici buluyordu. Stag'ın yanında nerede duracağını her zaman biliyordu.

Bir önceki akşam ve onun odasından ayrılmadan önce yaptıkları konuşma gözlerinin önünden geçti.

Stag sessizliği bozdu. "Dünya Hükümeti'nden nefret etmelisiniz. Gezegeninizi terk etmenizden onlar sorumlu ve geminize saldıran Markus Modellerini de onlar yarattı."

"Vay be. Hiç iyi tarafından bakmak diye bir şey duydun mu? Babamla altı yıldan biraz fazla zaman geçirdim. O zamanı hiçbir şeye değişmezdim. Dünya'da kalsaydım asla emekli olmaz ya da ordudan ayrılmazdı. Orayı ziyaret etmekten bile nefret ederdi."

"Şimdi o öldü ve elinizde hiçbir şey kalmadı."

Bu acıttı. Başını çevirip kucağına baktı. "Bunu belirttiğin için teşekkürler."

"Nala," diye homurdandı. "Özür dilerim." Uzandı ve elini Nala'nın sırtının küçük kısmına koydu. "Konseyimiz sana iyi davranacak. Sizin hükümetinize hiç benzemiyorlar."

Başını öne eğdi. "Evet, tabii. Elbette. Eğer cinsel köleliğe zorlanmak ve bir adama verilmek 'iyi davranılmak' anlamına geliyorsa. Kulağa eğlenceli geliyor. İğneleme yaptım bu arada. Ve en azından artık bir gezegen olduğunu biliyorum. Beni nereye götürdüğünden emin değildim."

"Bahçe çok güzel ve hava yıl boyunca elverişli. Ağaçlar size saldırmaz. Verdiğimiz isim doğru bir tanımlama."

Ona baktı. "Beni oraya bıraktıktan sonra seni bir daha görebilecek miyim?"

"Şehir o kadar büyük değil. Gezegenin yüzeyine tekrar karşılaşacağımıza ."

"Zamanının çoğunu uzayda mı geçiriyorsun?"

"Evet. Bu mekik benim. Tüm tehlikeli görevler için gönüllü oluyorum."

"Adrenalin bağımlısı mı?"

"Hayır. Ben heyecan ve tehlike aramıyorum hayatımı güzelleştirmek için deneyimler."

"O zaman neden yapıyorsun?"

"Biri yapmak zorunda."

"Kahraman kompleksin var, değil mi?"

"Hayır."

"Ölüm arzusu mu?"

Cevap vermeden önce biraz tereddüt etti. "Ne bir aile birimindeyim ne de diğer siborglarla çok yakın bir ilişkim var. Harcanabilirim."

Göğsünün ağrmasına neden oldu. Buna gerçekten inanıyordu. Onun gözlerindeki samimiyeti görebiliyordu. Stag'ı seven biri olmuş muydu hiç? Bundan şüpheliydi.

"Seni üzeceğim, bu yüzden kendini öldürtme."

Elini çekti. "Bunlar kibar sözler ama bunları başkasına sakla."

"Şimdi de kalbimi kırıyorsun." Yatağın üzerinde dönerek ona yaklaştı. "Çok samimi olduk. Senden nefret etmiyorum, Stag. Elbette, bazen seni boğmak istiyorum. Sana yaklaşmak zor ama sen iyi bir adamsın. Seni öldürmezdim." Sırıttı. "Beni gerçekten kızdırırsan sadece biraz ama seni gerçekten incitmeden dururum."

"Cinsel yakınlık hiçbir şey ifade etmez."

Sözleri yine canımı yaktı. "Ah. Ben sen değilim. Benim için bir anlamı vardı. Bedenimle duygularımı birbirinden ayıramıyorum. Özür dilerim. Ölürsen ağlarım. Bunu kabullen."

Bu onu ya sinirlendiriyor ya da rahatsız ediyor gibiydi. "Git uyu."

Kaşlarını çattı. "Beni istediğini sanıyordum-"

"Hayır," diye sözünü kesti. "Bu iş şimdi bitiyor."

Onun yakışıklı yüzünü ve kendisine bakışını inceledi. "Sen Benim için bir şeyler hissetmeye , değil mi? Korkuyor musun?" Ters ters baktı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum."

"Beni korkutmuyorsun, Earther."

"Doğru. Ve bana öyle demeyi kes. Bence bir ömür geçirdiniz, ne uzun olursa olsun, herkesi uzak tuttunuz. Birbirinizi sevmediğinizi itiraf ettiniz.

Birçok arkadaşınız var ve tüm zamanınızı bu gemide geçiriyorsunuz. Kimsenin seninle çok fazla ilgilenmesini istemiyorsun çünkü o zaman sen de bir şeyler hissedebilirsin. Beni üzüyorsun, Stag."

"Uyu hadi."

"Beni tekrar bağlamayı mı planlıyorsun?"

"Sen bir tehdit değilsin. Sadece duvarın yanında dur ve bana dokunma."

Reddedilme acıtmıştı. Duygusal ya da fiziksel olarak ona bir daha yaklaşmasına izin vermeyeceği gerçeği de öyle. Bir yanı ondan nefret edebilmeyi diliyordu ama bu mümkün olsaydı göğsünde o sızı olmazdı. Stag huysuz ve mesafeli olabilirdi ama onda kalbini ona karşı yumuşatan özellikler görmüştü.

"Tamam."

"Artık seninle konuşmak istemiyorum." Ayağa kalktı. "Bir şeyi kontrol etmem gerekiyor."

Onun gidişini izledi. Bu daha çok kaçmak gibiydi.

Küfretti, yere uzandı ve duvara yaslandı.

Gözleri yaşlarla doldu ve akmalarına izin verdi.

Belki de sadece hayatındaki diğer her şeyi kaybettiği için ona karşı bir şeyler izin vermişti.

On Birinci Bölüm

Stag ellerindeki sızdırmazlık jelini sildi ve Kelis'e baktı. "Eee?"

Sayborg sensörleri kontrol etti ve başını salladı. "Basınç dayanıyor gibi görünüyor. Motorlar çalıştıktan sonra kesin olarak öğreneceğiz."

"Acaba başka ne ters gidebilir?" Hellion elektronik portlardan birini kapattı ve iç çekti. "Bu şimdiye kadar çıktığımız en kötü görev olmalı."

"Ben o kadar ileri gitmezdim." Kelis elindeki deftere odaklanmaya devam etti. "Akıntıya kapılmış halde bulduğumuz koloni gemisini hatırlıyor musun? Onunla ilgili hâlâ kâbuslar görüyorum."

Stag yüzünü buruşturdu. "Unutmaya çalışıyorum."

"Biz neden bahsediyoruz?" Maze makine dairesine girdi.

Hellion, "Kolonicilerin delirip birbirlerini katlettiği gemi," diye cevap verdi. "Günlerce cesetleri temizlemek zorunda kaldık, böylece onları kurtarmaları için Garden'a geri taşıyabilecektik."

"Bu konuyu bir daha asla açmamaya karar verdiğimizizi sanıyordum." Maze her adama su ve enerji barı dağıttı. "İçin ve yiyin. Altı saattir hiç ara vermeden buradasınız. Size o gemiyi hatırlatan ne oldu?"

"Hellion bunun en kötü görevimiz olması gerektiğine inanıyor." Kelis defteri bir kenara bıraktı ve enerji barını açarak bir ısıruk aldı. "Ben katılmıyorum. Pride'ı havaya uçurmayı başardık, çürüyen cesetleri kazımak ya da o şeyi Garden'a geri taşımak zorunda kalmadık. Ölü bölgeden kaçabildik. Bu sel karmaşası ceset çıkarmak kadar kötü değildi ve kokuşmuş bir kokudan kaçınmak için kıyafet giymeyi gerektirmiyordu."

Stag barı yerken ve suyunu içerken Nala'yı düşündü. Pride'ı çok sevmişti. Havaya uurulmak yerine yk gemisinin Garden'daki inşaat malzemeleri için kurtarılması konusunda ne düşüneceğini merak ediyordu. Bunu öğrenmek zorunda kalmadığı için mutluydu. Mürettebatı ve babası gemide lmşti. Gezegene ulaştığında bunu hiçbir şekilde hatırlamaması muhtemelen en iyisiydi.

"Umalım da başka bir sorun çıkmasın." Hellion, değiştirmek zorunda kaldığı tüm hasarlı kabloları içeren çantanın üzerine oturdu.

"Misafirimizi besledin mi?" Stag, Maze'e hitap etti.

"Elbette yedirdim. Ondan kaçtığını iddia etti."

"Zamanımın çoğunu burada bu çözmekle geçirdim." Nefret ediyordu Erkeklerin hepsi ona sorgulayan bakışlar atarken, yaptıklarını savunma ihtiyaı hissetti. "Hat koptu ve bu bölümü su bastı. Tüm onarımlar için bizzat hazır olmak istedim."

Hellion, "Her kablonun, devrenin ve filtrenin yenileriyle değiştirilmesi gerekiyordu," diye homurdandı. "Tüm panellerde hasar buldum. Ayrıca contaları da değiştirdim ki bir daha böyle bir şey olursa sızdırmasınlar. Stag ve ben neredeyse burada yaşamak zorunda kaldık."

"Kesinlikle," dedi Stag, erkeğin kendi tarafını tutmasına minnettar olduğunu hissederek. "Pompalar bölümü boşaltmakta yavaş kaldığı için motor sıvısı erozyona neden oldu. Onları da tamir ettim."

"Sana daha fazla yardım edebileceğimi söylemiştim."

Stag, Kelis'e olan kızgınlığını gizledi. "Yeteneklerini bizi arayan Markus Modellerine dair herhangi bir işaret olup olmadığını kontrol etmek için kullansan daha iyi olurdu."

"Mekik tamiri onun uzmanlık alanı olmadığı için Maze sensörleri izleyebilirdi. Sensörlerinin bizi yanlış algılaması için yeterince yavaş hareket ediyoruz."

"Belki de sensörlerini ayarlamışlardır. Bu riski göze alamayız. O bombaları yerleştirdikten sonra ölü uzaydan kaçarsak en azından ağır hasar aldığımızı varsaymaları mantıklı. Yavaş hareket ederiz ya da tamirat yapmak için sığınacak bir yer bulmak zorunda kalırız. Gerekirse savaş taktikleri konusunda yetenekli birinin Kontrol'den sorumlu olmasını istiyorum." Stag sıhhiyeciye baktı. "Ayrıca korsan bölgesindeyiz. Kadınları esir aldıkları bilindiğinden onlara ateş etmekte tereddüt edebilirsiniz. Gemilerindeki masumlar için üzülsünüz. Alınma ama ben olsam seni o pozisyona sokmazdım."

"Alınmadı." Maze gülümsedi. "Senin yerini asla almak istemiyorum, Stag. O zor kararları vermek istemiyorum."

Bir bip sesi duyuldu ve Stag telsizleri açtı. "Durum nedir?"

Veller, "Rapor edilecek bir şey yok ama her iki saatte bir güncelleme istediniz," dedi. "Bu sistemde herhangi bir trafik algılamıyoruz."

"Mükemmel bir zamanlamanız var. Onarımlar tamamlandı. İkinci motoru çalıştırın, ama yavaşça. Aradaki farkı iticilerle telafi edin." Stag odadaki adamlara kapıya doğru ilerlemelerini ve mühürlerden herhangi birinin patlaması ihtimaline karşı güvenli bir noktaya geçmelerini işaret etti. "İletişim halindeyken onları şimdi de test edebiliriz."

Yüksek sesli bir uğultu başladı ve Stag birkaç dakika içinde hiçbir sorun çıkmayınca rahatladı. Gülümsedi. "Hadi eve gidelim Veller. Sana doğru geliyorum."

Adamlarına başıyla selam verdi ve konuşmayı bitirip hızla oradan ayrıldı. Nala'dan kaçtığını biliyordu ve mürettebatının bu konuda ona saçmalamasına gerek yoktu. Onunla yaptığı son konuşmanın ne kadar tedirgin edici olduğunu anlayamazlardı.

Hemen mürettebat odalarından birinde durdu ve temizlik ünitesini kullandı, ardından Hellion'un deposundan bir kıyafet ödünç aldı.

Beş dakika sonra Kontrol'e ulaştı. Veller ayağa kalktı ve koltuğundan kalktı. Stag sandalyesine çöktü ve avucunu pedin üzerine yerleştirdi. Önündeki ekran açık alanı gösteriyordu.

Sonra sensörler neredeyse anında altı gemi tespit etti.

Stag bir şeyleri yumruklamak istedi. "Bunların hepsi hangi cehennemden geldi?"

"Kahretsin!" Veller hızla hareket ederek silah istasyonunu ele geçirdi. "Korsanlar."

"Ben de radyasyon izlerini okuyorum." Stag gemi genelinde mürettebatına telsiz açtı. "Hemen Kontrol'e gidin."

"Bu kadar çok olmamalı." Veller sersemlemiş gibiydi. "Nereden bu kadar hızlı geldiler? Ölü gezegenlerin arkasında mı saklanıyorlardı?"

"Öyle görünüyor." Stag diğer gemileri ve konumlarını değerlendirdi ve diğer gemiler kendi yönlerine doğru ilerlemeye başlayınca Vernik'i yüksek alarm durumuna geçirdi. Odanın arka tarafında kırmızı ışıklar yanıp söndü. "Bir geminin gelmesini beklediler ve şimdi çatışmaya giriyorlar. Görünüşe göre bir savaşın içindeyiz."

Veller ona, "Mümkünse çatışmadan kaçınmamız emredildi," diye hatırlattı. "Onlardan kaçmaya çalışmalıyız."

"Contalar hâlâ sertleşiyor. Yeni sıvı hattına o kadar basınç uygularsak ikinci motoru kaybedebiliriz. Ana iticinin gücünü kaybetme riskini göze alamayız." Stag rotasını değiştirdi. "Bu yönde sadece iki gemi var. Menzile girer girmez onları hedef alın. Tam yanma güvenli olana kadar grubun önünde kalmamız gerekiyor." Zihinsel olarak bunun ne kadar zaman alacağını hesapladı. "Beş saat boyunca onların silah menzilinden uzak durmalıyız."

Veller bir şeyler homurdandı ama duyulacak kadar yüksek değildi. "Neydi o?"

Veller onunla yüzleşmek için döndü. "İkinci motor düşerse hâlâ onları geride bırakabiliriz."

"Yapabiliriz," diye kabul etti Stag. "Ama birinci motoru kaybedersek, tamamen dururuz ve iki silah da dahil olmak üzere tüm gücü kaybederiz. Bu riski almak istemiyorum."

"Bunun olacağını tahmin etmiyorum."

"İkinci motorun beş gün önce düşeceğini öngörebildiniz mi? Stres kırıklarının ölü bölge dışındaki manevralarımızdan kaynaklandığına eminim. Tarama yaptık ama sızıntılar olana kadar görünmediler. Aynı şey birinci motorda da olabilir."

Veller'in ağzı sıkı bir çizgi halinde sıkıştı ve istasyonu yüzleştirdi. "Anlaşıldı."

Stag ona çıkıştığı için pişman olmuştu. Hepsi stres altındaydı, Bahçe'ye dönmek istiyorlardı ve onarımlar yüzünden yavaşlamak mürettebatını her zaman sinirlendirirdi. Ses tonunu daha sakin, daha tarafsız bir hale getirdi.

"Görevimin bir parçası da her şeyi hesaba katmak. Sayıca çok azız ve şu an gereksiz riskler almanın zamanı değil. İhtiyatlı olmak en iyisi. İki gemiye zarar vereceğiz, bizi takip eden dört geminin önünde kalacağız ve sabit sıvı hattının içinden geçen basıncı taşıyabileceğinden emin olduğumuzda onları geride bırakacağız."

Veller ona baktı ve başını salladı. "Haklısın."

Kontrol'ün kapıları açıldı ve Hellion, Kelis ve Maze içeri girdi. Önce Maze konuştu. "Parqel ve Yammer uyuyor. Onları uyandırıyor muyuz?"

"Hayır." Stag rotasını tekrar değiştirdi. "İstasyonları alın. Maze, burada sana ihtiyaç yok. Makine dairesine dönüp yeni mühürleri izlemeni istiyorum. Sızdırmaya başlarsa bizi uyar."

"Anlaşıldı." Maze arkasını döndü ve gitti.

Kelis homurdandı. "Korsanlar organize görünüyor."

"Öyle," diye onayladı Hellion. "Sanki birbirleriyle iletişim kuruyorlar ve bir ekip olarak çalışıyorlar."

Sensörlerde bir bip daha görüldü. Stag elini yumruk yaptı. "Şu anda yedi kişiler. Bizi kuşatmaya çalışıyorlar."

"Star'a haber vermeliyiz." Veller ona baktı. "Onları bizden uzaklaştırmak için bir yem olabilir. Korsanlar bu kadar büyük bir gemiyle çatışmaya girmeye bayılırlar."

"Dört gün önce Flint'le konuştum. Ovis Sistemi'ndeki uyarı sensörlerimizden biri bozulmuş. Orada ne olduğunu kontrol etmeye gittiler."

"Bu da onları bizden çok uzaklaştırıyor."

"Bariz olanı gösterdiğin için teşekkürler, Hellion." Stag kaşlarını çatı. "Yine de önümüzdeki iki gemiyi saf dışı bırakıp bir yol açacağız. Bizi takip edebilirler. Onların önünde kalabilecek kadar hızlıyız. Aksi takdirde, dönüp onları teker teker indireceğiz. Hedef almada daha iyiyiz."

"Gemide önemli bir kargomuz var ve bazı hasarlar aldık. Bir savaş bizim yararımıza olmaz."

Stag Veller'e ters ters baktı ve onun sürekli fikir beyan etmesinden rahatsız oldu. "Yetki bende. Ya çeneni kapa ya da Kontrol'ü terk et. Seninle tartışmayı reddediyorum."

Veller afallamış görünüyordu.

Stag kaptan olarak sorgulanmaktan nefret ediyordu ama bu mürettebatını terslemek için bir bahane olamazdı. Boğazını temizledi. "hedef alacağız ve arkamızda geniş bir enkaz alanı bırakacağız. Biz hızımızı arttırıp sensör menziline çıkarken ve rotamızı değiştirirken bu diğer korsanları yavaşlatacaktır." Bakışlarını pad'ine indirdi. "Sonra eve döneceğiz. Bizi kaybedecekler ve yerimizi başkalarına bildiremeyecekler." Bu olurdu

Yani Nala'yı Garden'daki konseye teslim etmeden önce birkaç günü daha vardı.

"Katılıyorum ama bence ateş etmeden onları hızla geçmeye çalışmalıyız. Onlar bizden daha yavaş." Veller öne doğru baktı. "Bizi hedef alma konusunda genellikle kötüler."

"Şansları yaver giderse diye bunu şansa bırakmak istemiyorum. Bize ateş açacak kadar yaklaşımadan önce üzerimize gelen iki gemiyi hedef alacağız. Önerilerini sakla Veller. Yeter."

Stag öfkелendi. Veller'in karşılaştıkları sorunlara başka çözümler getirmenin kendi görevi olduğuna inandığını anlıyordu ama şu anda bunu yapacak havada değildi. Son beş gündür pek uyumamıştı, aklı sık sık Nala'daydı.

* * * * *

Nala hafif bir gümbürtü duyunca yatakta doğruldu. Birkaç saniye sonra bir tane daha geldi. Yataktan kalktı, kapının yanındaki panele doğru yürüdü ve elini üzerine bastırdı. "Maze? Bu bağlantı hâlâ aktif mi?"

Doktor cevap vermeden önce saniyeler geçti. "Onu hiç iptal etmedim. Bir sorun mu var Nala?"

"Az önce duyduğum ses de neydi?"

"Silah ateşi."

"Saldırıya mı uğruyoruz?" Dehşet hızlı ve sert bir şekilde vurdu. "Deri droidleri mi?" "Korsanlar."

İrkildi. "Kahretsin."

"Merak etmeyin." Sesi yeterince sakin geliyordu. "Yıllar boyunca pek çok korsanla uğraşmak zorunda kaldık. Hiç kayıp vermedik."

"Neden sadece onlardan kaçmıyoruz? Pride'da hep böyle yapardık."

"Motor iki onarımını tamamladık ancak contalar yeni."

Bunun ne anlama geldiğini anlamıştı. "Tam olarak yakamayız. Tam olarak yerleşene kadar basınç onları patlatabilir."

"Evet. Şu anda ikinci makine dairesinde onları izliyorum."

"Herhangi bir sızıntı var mı?"

"Henüz yok."

"Stag nerede? Dümende mi?"

"Tabii ki."

Bunun aptalca bir soru olduğunu bilerek başını salladı ama onu uzun zamandır birkaç dakikadan fazla görmemişti. Yeni bir üniforma almak için gelir, sonra giderdi. Günlerin nasıl geçtiğini anlamıyordu. "İyi olacak mıyız? Yani, tehlikede miyiz?"

"Korsanlardan mı? Hayır. Daha çok can sıkıcı bir durum."

Bir gümbürtü duyuldu ve başını kaldırıp küçük kamaranın etrafına baktı. "Yine mi ateş ettik?"

"Evet. Kontrol'ü izliyorum. Bir korsan gemisi tamamen devre dışı bırakıldı, diğeri ise hasar gördü. Geçerken tekrar ateş edeceğiz."

"Pas mı?"

"Stag'ın planı yolumuzdaki iki kişiye ateş etmek ve geri kalanların güvenli bir şekilde tamamen yanana kadar bizi takip etmesine izin vermek. Bu yaklaşık beş saat içinde olacak. Rahatla, Nala. Stres senin için kötüdür ve bu durumu kontrol altına aldık."

Bir gümbürtü daha duyuldu. "daha kaç gemi var?" Durakladı. "Şu anda altı, devre dışı bıraktığımız ikisi hariç."

Sekiz korsan gemisi mi? Maze'in ona söylediklerine rağmen korku hissetti. "Bizi kuşatmaya mı çalışıyorlar?"

"Bu terime aşına değilim."

"Beni Stag'a bağlayabilir misin? Onunla konuşmam gerek."

Tereddüt etti.

"Lanet olsun, Maze!" Öfkesi alevlendi. "Korsanlar tarafından saldırıya uğrayan diğer gemilerden düzenli olarak raporlar alıyorum. Toplu saldırılar son zamanlarda yaptıkları bir şey. Büyük ihtimalle, gerçekleşmek üzere olan şey de bu. Eğer durum buysa, çok daha fazlası ortaya çıkacaktır. Hatta gemilerini birbirine bağlarlar, böylece sensörlerde tek bir büyük gemi olarak görünürler, sonra yanaşıp ayrılırlar. Bizi ağa düşürmeye çalışacaklar ve etrafımız sarılınca ateş açacaklar. Anladın mı? Beni Stag'a bağla."

"Bir keresinde bir gemimiz bu davranışa tanık olmuştu. Korsanlar bir uçak gemisine saldırmıştı. Bunun tekil bir olay olduğu düşünülüyordu."

"Eskiden öyleydi ama artık değil. Beni Stag'a bağlayın."

"Paylaştığınız bilgileri ona vereceğim."

"Onunla konuşmak istiyorum. Ne yapacağımı biliyorum."

"Fikrinizi almak isterse sizinle irtibata geçecektir. Maze tamam."

"Bağlantıyı kesmeyin!" diye bağırdı. Saniyeler geçiyor. "Maze?"

Elini panelden çekerek küfretti. Adam onun kesmişti. "Lanet olası cyborglar! Kendilerini çok akıllı sanıyorlar." Yerde volta atıyor, Stag'ın onunla iletişime geçeceğini umuyordu. Dakikalar geçti ve gelmeyeceğini anladı. Kapıya doğru yürüdü ve avucunu panelin üzerine koydu. "Maze? Cevap ver."

"Meşgulüm, Nala."

Onu engellemediği için rahatladığını hissetti. "Beni dinle. Stag'a yeni mühürleri patlatma riskini göze alması gerektiğini söyle. Son birkaç ay içinde sürü halinde saldırıya uğrayan en az on yük gemisi . Ortaya çıkan yirmiden fazla korsan gemisinden bahsediyoruz. Beni duyuyor musunuz? Konumumuzu çevredeki tüm korsanlara iletiyorlar ve her taraftan üzerimize gelecekler! Onların sensörlerinden çıkmalıyız.

ve mümkün olduğunca hızlı rota değiştirmeliyiz. Bu piçler şimdi birlikte çalışıyorlar."

"Mesajı ileticeğim. Labirent tamam."

Adam yine sözünü kesince öfkelendi.

Nala, Stag'ın tavsiyesini dinleyeceğini umarak adımlamaya devam etti. Aksi takdirde başları belaya girebilirdi.

Stag Maze'le konuşmasını bitirdi ve acımasızca sensörleri okudu. Uzun menzilde iki bip daha belirdi. Saniyeler sonra başka bir gemi kaydedildi. Görünüşe göre Nala neden bahsettiğini biliyordu. Sandalyesinde geriye yaslandı. "Tam yanmaya hazırlanın."

Veller oturduğu yerde döndü ve ağzı açıldı.

"Tek kelime etmeyin. Yeni bilgiler gün ışığına çıktı. Bu sektörden hemen çıkmamız gerekiyor. Sıkışmış durumdayız ve daha fazla korsan bize doğru geliyor. Geniş çaplı bir saldırı planlıyorlar." Etraflarındaki sektörlerin haritalarını açtı ve kaybolacak bir yer aramaya başladı. Bir asteroit kuşağı dikkatini çekti. Rotasını onun yanındaki sektöre ayarladı ve Maze'e telsiz açtı. "Şu mühürleri yakından izle." İletişimi kesti ve Yammer'ın kamerasını geçersiz kıldı, erkeğe yataktan kalkmasını ve herhangi bir sorun olup olmadığını izlemek için birinci motora koşmasını emretti.

Hedefledikleri hasarlı korsan gemilerini geçene kadar bekledi ve sonra dümeni devraldı, hızlarını kendisi kontrol etti. Veller'den bıkmıştı ve otoritesinin tekrar sorgulanmasını istemiyordu.

"Sıfıra işaretle," diye duyurdu. "Üç, iki, bir." İlk başta tam yanmaya geçmedi, bunun yerine maksimum kapasiteye ulaşana kadar iticilerin gücünü düzenli olarak arttırdı.

Yammer makine dairesine ulaştığını ve herhangi bir basınç sızıntısı belirtisi görmediğini bildirdi. Stag bu haberin aynı kalmasını umuyordu. Dakikalar sonra Maze onunla temasa geçti.

"Küçük bir sızıntımız var. Onu kapatmaya çalışıyorum." "Size yardım etmesi için Parqel'i gönderiyorum."

Diğer mürettebat üyesini uyandırdı ve uzun menzilli sensörleri inceledi. Korsan gemilerini geride bırakıyorlardı ve sadece birkaç yeni gemi önlerini kesmeye çalışmıştı. Ekran temizlendiğinde rotasını değiştirdi ve asteroit kuşağına doğru yöneldi.

Hellion boğazını temizledi. "Terk edilmiş maden çekirdeği örneği mi?" Mürettebatı onu iyi tanırdı. "Evet."

"En büyük kayanın içindeki ağır metaller sensörlerimizi bozacak ama bizi onlarınkinden de gizleyecek." Hellion'un yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Oraya bakmayacaklar. Küçük parçalar tarafından parçalanmadan kuşağın o kadar içine manevra yapmak çok zor. Biz bunu kolayca yapabiliriz ama onlar yapamaz."

Başını salladı. "Dünya Hükümeti'nin yirmi yıl önce çekirdek örnekleri aldığından haberdar olduklarından şüpheliyim. O sektör o zamanlar devriye gemileri tarafından çok fazla izleniyordu."

"Katılmıyorum," dedi Veller. "Dünya artık orada istedikleri bir şey olmadığına karar verir vermez o bölgede devriye gezdirmeyi bıraktı. Korsanların o kuşağı tanımak için en az on yılı vardı. Bu hızda devam edip eve dönmeliyiz, saklanacak bir delik bulmamalıyız."

Sayborg Stag'ın son sinirine dokunmuştu. "Ayrıca ikinci motorda bir sızıntı var, daha fazla açılırsa o motoru da düşürebilir. Bunu riske atmak istemiyorum. Güvenli bir yer bulup yama yapacağız. Senin sorunun ne? Beni kızdırıyorsun!"

"Öfke duyan tek kişi sen değilsin. Tamirat işinde çok iyiyim ama beni beş vardiya üst üste oturtup okumaları izlettirdiniz. Sizi küçümseyecek ya da beceriksiz olduğuma inandıracak ne yaptım?"

Stag şaşkınlığını gizlemeye çalıştı.

"Onarımları yönetmeme her zaman izin verdin. Güveninizi kaybedecek bir şey yapmış olmalıyım. Mükemmel liderlik becerilerine sahip güçlü erkekleri takdir ettiğinizi biliyorum. Belki de görevimde gevşek davrandım. Size bunun böyle olmadığını göstermeye çalışıyorum."

Stag onun bakışlarını tuttu. Veller'in bunu bu şekilde anlamasını istememişti. Kontrol'deki mürettebatına bir göz attı. Hepsi onu izliyordu. Yıllarını birlikte geçirmişlerdi, sıkı bir gruptular ve son davranışının yanlış anlaşılma olabileceğini kabul etmek zorundaydı.

"Dikkatimi dağıtmaya ihtiyacım vardı. Seninle hiçbir ilgisi yoktu Veller. Kamaramda fazla zaman geçirmekten kaçınıyordum," diye itiraf etti. "Kontrol'ün sorumluluğunu sana bıraktım çünkü sana o kadar güveniyorum."

Veller'in gergin ifadesi düzeldi. "Dünyalı."

"Evet. Özür dilerim. Bunu belirtmeliydim."

"Sadece sen yapmazdın." Hellion kıkırdama cüretini gösterdi. "Duygularını paylaşmayı sevmiyorsun. Nala seni etkiliyor, değil mi?"

"Bunu tartışmayı reddediyorum. Şu anda alarm durumundayız. Elimizdeki sorunlara odaklanın." Stag bakışlarını ekrana indirdi. "Korsanlardan temizlendik." Rotasını tekrar ayarladı. "Hazır görüş alanından çıkmışken kaybolalım."

"Çok ateşli. Bir seks robotuymuşum gibi davranmasına izin verirdim ve eğer onu yatağında çıplak görmek anlamına geliyorsa verdiği her emri yerine getirirdim." Hellion kısık bir hırlama sesi çıkardı. "Sonunda onun çekici olduğunu fark edip kendinden uzaklaştığın için seni suçlamıyorum. Senin yerinde olsaydım ben de onun peşinden koşardım."

Kelis homurdandı. "Evet, sen yapardın ama geri kalanımız vücut fonksiyonlarımız üzerinde daha fazla kontrole sahibiz."

Stag gözlerini ayırmayı reddediyor, Nala'nın yatağında çırlıçıplak yattığı anılar düşüncelerini dolduruyordu. Mürettebatının çoğu, onun Dünyalı'nın seksapeline karşı koyamadığını öğrendiklerinde hayal kırıklığına . Onlara örnek olması gerekiyordu ama bunu başaramamıştı.

Onu konseye teslim edebilmek için Garden'a gerçekten ulaşması gerekiyordu.

On İkinci Bölüm

Stag bir kaya parçasını hedef alarak son kabloyu devasa asteroidin iç çekirdeğinin yan duvarına bağladı. İçeride hafif bir yerçekimi vardı ama mekiğin halatlar olmadan tek bir yerde kalmasına yetecek kadar değildi. Dışarıdan herhangi bir hasar almadan içeri girmeyi başarmışlardı. Bir maden işletmesinin yavaş dönen kaya dağının on binlerce metre derinliğinde açtığı devasa dairesel deliğe geri dönmek oldukça zor olmuştu.

Kelis, "Açılıştta herhangi bir şey ortaya çıkarsa ateş etmeye hazır silahlarım var," dedi.

"Sadece onlar içeri girmeden önce ateş ettiğinizden emin olun." Hellion ürperdi. "Duvarlar yıkılırsa gömülmek istemiyorum. Çıkış yok. Bu mağaraya girmenin ya da çıkmanın tek yolu bu."

"Duygularını bastır," diye emretti Stag.

Hellion koltuğunda döndü. "Büyük, karanlık bir delikte olmaktan nefret eden bir tek ben miyim? Başka bir gemi çarparsa kazayla açıklığı kapatabilir ve kapana kısılabılırız. Ağır metaller sadece sensörleri kalmaz, aynı zamanda yardım çağıramayız. Gemi çapında iletişim dışında burada iletişim çalışmıyor."

Bir baş ağrısı oluşmaya başladı. Stag uzandı ve şakağını ovuşturdu. Diğer elini de her iki makine dairesiyle bağlantı kurmak için kullandı. "Parqel? Durum nedir?" "Sadece bir sızıntı yaşadık ve o da küçüktü. Tekrar kapattık ve Motorların gücü kesildiğine göre tutuyor."

Maze, "Hafifçe dökülenleri çoktan temizledim," diye ekledi.

"Güzel." Stag iç çekti. "Yammer? Rapor ver."

"Tüm ölçümler iyi. Her şeyi görsel olarak inceledim. Sızıntı yok. Bir hatta basınç biraz yüksek okunuyor ama tuttu."

"Garden'a ulaşana kadar dayanacak mı? En iyi değerlendirme." "Sanırım öyle. Sadece yakından izlememiz gerekecek."

"Teşekkürler Yammer. Vardiyalarınız başlayana kadar hepiniz kamaralarınıza dönebilirsiniz." Telsizleri kapattı ve ayağa kalktı, koltuğunda çok uzun süre kaldıktan sonra gerindi. "Şimdi korsanların bizi izlemeyi başaramadığından emin olmak için bekleyeceğiz."

"Ya yaptılarsa?" Hellion ona kaşlarını çatı.

"Bize kafa kafaya, teker teker gelmek zorundalar. O açıklık iki geminin sığabileceği kadar büyük değil." Stag omuz silkti. "Bu onları öldürmeyi kolaylaştırır. Ayrıca, bu kadar derine inebilmek için birçoğu asteroit kuşağında yok olur. Bizim sahip olduğumuz gövde kalkanına sahip değiller ve o küçük parçalardan bazıları bize çarptı. Biz zarar görmedik ama onlar aynı şeyi iddia edemeyecekler."

Veller, "Bu mantıklı bir seçimdi," .

Stag ona bir bakış fırlattı ama hiçbir şey söylemedi. En azından erkek artık onun her hareketini sorgulamıyordu. Bu da işleri biraz daha kolaylaştırıyor ve daha az sinir bozucu hale getiriyordu.

"Yorgun görünüyorsunuz. Siz biraz dinlenirken sandalyenizi almamı ister misiniz? Önümüzdeki birkaç saat içinde hiçbir şey olmayacak. Eğer bizi izleyebilselerdi korsanların yetişmesi o kadar uzun sürerdi."

Stag, sorunlarını çözdükleri için Veller'in gösterdiği ilgiyi takdir etti ama başını iki yana salladı. Dinlenmek kamerasına ve Nala'ya dönmek anlamına geliyordu. Ya da daha kötüsü, onlar vardiyadayken Kontrol'deki adamlardan birinden bir ranza ödünç almak demektir. Hellion'un onun üniformalarından birini aldığını fark etmemiş olmasını umuyordu. Fark ettiyse bile erkek ona haber vermemiştir.

"Ben iyiyim."

"Korsanların bizi bulma ihtimali-"

Stag onu yumruklamak istedi. "Sakla onu, Hellion! Yok denecek kadar az. Bu kadarla bırakalım. Bir arama modeli yapabilirler ve iki gün içinde vazgeçerler. Biz burada kalacağız, sonra da kuşaktan çıktıktan sonra sensörleri okumak için biraz dışarı çıkacağız."

"Bu görev bittiğinde çok mutlu olacağım. Hâlâ bunun şimdiye kadarkilerin en kötüsü olduğuna inanıyorum. Şimdi de korsanlardan kaçmak zorunda kaldık. Korkak gibi hissetmektense ceset temizlemeyi her gün tercih ederim."

Stag dişlerini sıktı. "Hellion..."

"Biliyorum. Sakla onu ve duygusal davranmayı bırak." Hellion iç geçirdi, yüzü öne dönüktü. "Bu çok sıkıcı olacak. Keşke hâlâ onarım yapıyor olsaydım diyorum. En azından zaman su gibi akıp geçti."

Stag'ın baş ağrısı daha da kötüleşti. Uykusuzluk, stres, fiziksel yorgunluk ve günlerdir tam bir öğün yemek yememiş olmasının bir kombinasyonuydu. Tekrar yerine oturdu ve ekrana bakmaya başladı. Önlerindeki açıklıkla birlikte karanlık bir kütlenin içindeydiler. Büyük kaya parçaları yüzüyordu, kayış onları sürekli hareket ettiriyordu. Yaşanabilir bir gezegeni çevreliyordu.

Düşünceleri Nala'ya döndü. Nala her zaman aklının bir köşesindeydi ve bu onu rahatsız ediyordu. Bir yanı gidip onunla vakit geçirmekten başka bir şey istemiyordu. Aleti yarı dikleşerek karşılık verdi.

Gözlerini kapadı, şakağını tekrar ovuşturdu ve onun içinde olmanın nasıl bir his olduğunu unutmaya çalıştı.

Bir aile birimine katılmak için seçmelere katıldığında pek çok kez kadınlarla seks yapmıştı. Garden'a ulaşp şehri inşa etmeye başladıktan hemen sonraydı. O kadınların hiçbiri ona Dünyalı tepki vermemişti. Sayborglar soğuk ve mesafeli olabiliyor ve duygularını kolayca maskeleyebiliyorlardı. Onun altında inlemiyorlar, çırpınmıyorlar ya da tırnaklarını derisine geçirmiyorlardı. Bunun seksi daha yoğun ve zevkli hale getirdiğini kabul etmek zorundaydı.

"Tuhaf."

Kelis'in yumuşak mırıltısı onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Stag gözlerini açtı ve elini pedin üzerine koyarak neyin yanlış olduğunu anlamaya çalıştı. İkinci kargo ambarında bulunan yanaşma kapılarından birinde bir alarmın çaldığını tespit etti. Diğer sensörler başka bir gemi tespit etmemişti, bu da mühürün tehlikeye girmiş olabileceği anlamına geliyordu.

"Arıza mı? Belki de aldığımız enkaz darbelerinden biri hasar vermiştir." Veller ayağa kalktı. "Gidip kontrol edeceğim."

Stag, "Kargo ambarına girmeden önce bir takım elbise giyin," diye emretti. "Bir yırtılma karşı. Dışarıdan bir inceleme yapın. Gemiye aldığımız sandıklar istiflendi. O kapaktan çıkarsanız yüzmezler."

"Bunu okuyor musun?" Hellion'un sesi stresle derinleşti. "Kargo ikideki oksijen seviyesi arttı."

Stag neredeyse sandalyesinden kalkacaktı. Oksijen seviyeleri normalden daha yüksekti. Anında gemi çapında uyarı sistemini çalıştırdı ve tüm telsizleri açtı. "İhlal ediliyoruz. Kırmızı alarm! Silahlanın."

"Bir sensör hatası olmalı." Veller silah paneline koşarak her mürettebat için lazer tabancaları, bayıltıcılar ve yüksek voltajlı silahlar topladı. Onları aceleyle dağıttı.

"Oksijen seviyesinin yükselmesi hareket sensörlerinin tetiklendiği anlamına geliyor. İçeride canlı bir şey yoksa o alanları bilerek kapatıyoruz. O sensörler cesetleri okuyor -hareketli olanları." Stag ayağa kalktı ve silahlarını üniformasının kemerine yerleştirdi. "Hangi cehennemden geldiler?"

"Çoktan kraterin içinde olmaları gerekiyordu ve diğer geminin farkında değildik. Sensörlerimiz kör ama bizi görmüş olmalılar." Kelis kapının yanında durakladı. "Gemide yaşam sinyali var mı?"

"On beş," diye homurdandı Hellion. "Bu gerekenden yedi fazla. Gemiye bindirildik."

Stag Maze ile temasa geçti. "Odama git. Nala'yı koru. Yedi davetsiz misafirimiz var. Kökenleri bilinmiyor."

"Yola çıkıyorum."

"Onlara ateş etmekte tereddüt etmeyin," diye hırladı Stag. "Beni duyuyor musunuz? Düşmanca davranıyorlar, yoksa izinsiz olarak bize binmezlerdi."

Doktorun cevap vermesi bir saniye bile uzun sürdü. "Anlaşıldı."

"Yammer? Parqel? Rapor verin. Alarmı duydun mu?"

"Evet," diye yanıtladı ikisi de. Sonra Yammer devam etti, "Silahlıyız. Emirler?"

"Yedi pansiyon. Kargo ikiden girmişler. Yerlerini tespit edin ve onları dışarı çıkarın."

Yola çıkıyoruz."

Stag Kelis'i işaret etti. "Kontrol sende. Girişi gözetle ki daha fazla misafirimiz olmasın. Gemi görürsen ateş et. Hellion, kapıyı koru. Çıktığımızda mühürle." Döndü ve çıkışa doğru fırladı. "Benimlesin Veller."

"Bu en kötü görev," diye seslendi Hellion.

* * * * *

Kapılar açıldığında Nala yatağında yüzünü duvara dönmüş yatıyordu. "Zamanı gelmişti!" Stag'a ağzının payını vermeyi umarak yuvarlandı.

Maze onun odasına girdi ve kapılar arkasından kapandı. Avucunu yanındaki deftere vurdu. Kadın adamın elindeki silaha dikkat etti. Bu bir ilkti. Genelde sadece bir tepsi yemek ya da tıbbi malzeme taşırdı.

Ayağa kalktı ve yatağın kenarına doğru kayarak bacaklarını salladı. "Neyin var?"

"Gemiye bindirildik."

Bu onu şok ederek susturdu.

"Vernik'te yedi yeni yaşam belirtisi var. İnsan mı, korsan mı yoksa Markus Modelleri mi olduklarından emin değiliz."

Şaşkınlığı dehşete dönüştü ve ayağa kalktı. "Deri droidleri mi? Yedek silahınız var mı?"

Başını çevirip ona baktı. "Elimde sadece bir tane var ve üzerlerine ateş etsek bile pek işe yaramaz. Onlara zarar vermek çok zor. Doğru türde bir silahım yok."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Sadece yüksek voltajlı elektrikle öldürülebilirler. Bu tür silahları kamaramda pek bulundurmam. Gerçi Kontrol'de var. Bende sadece lazerim var."

Kulağa hiç de iyi gelmiyordu. "Sinyalleri takip edebiliyor musunuz? İzleme ekipmanınız var mı?"

"Video izleme yok. Yaşam sinyallerini takip edebiliyoruz. İkinci kargo ambarından ve mekiğe girdiler. İkişer ve üçer kişilik iki takıma ayrıldılar." Durakladı. "Ayrılıyorlar, ikisi birinci makine dairesine gidiyor, üç kişilik ekip ise Kontrol'e ulaşmak için asansöre erişiyor..." Gözleri büyüdü. "İki yaşam sinyali bu tarafa, mürettebat kamaralarına doğru ilerliyor."

Nala panik yapmamaya çalıştı. "Yaşam işaretleri. Bu onların deri droidi olmadıkları anlamına geliyor. Yani, bize saldırdıklarında gemimizde fazladan bir şey bulamadık." Gerildi, bir kolunu kaldırıp elini uzattı. "Korsanlarla başa çıkabiliriz. Silahı bana ver."

Başını iki yana salladı.

"Hadi ama! Sen büyük ve güçlüsün. Korsanların kışını tekmeleyebilirsin. Sen birini vur, ben de diğerini. Bu iyi bir plan."

Paneli bıraktı ve kapıdan uzaklaştı. " bulun."

Küçük alanın etrafına göz gezdirdi. "Hiç yok." Dikkati temizleme ünitesine odaklandı.

Maze onun bakışlarını takip etti. "Benim olduğum yerde olmanı istemiyorum. Eğer korsanlarsa sana ateş açmazlar. Seni hayatta tutmak isteyeceklerdir. Ama bana çok yakın olursan savaşta yanlışlıkla seni vurabilirler. Yatağın diğer tarafına geç ve çömel."

"Bu bir . Beni kesinlikle görecekler."

Temizleme ünitesine erişti, içeri adım attı ve kapıyı açık tuttu. Duvarın bir kısmı vücudunu korudu. "Farkındayım. Onların dikkatini dağıtacaksın."

"Harika." Kendisine söyleneni yaptı, ranzanın uzak tarafına gitti ve çömeldi. Üst tarafı görebiliyordu ve gözlerini kapıdan ayırmıyordu. "Stag ve mürettebat yolda. Sadece uzun süre dayanmamız gerekiyor. tehdidi ortadan kaldırmak için yeterli."

"Kötü adamlar o kapıyı kıramayabilir."

Maze onun umutlarını kırdı. "Şimdiden iki mürettebat kamarasına girdiler."

"Nereden biliyorsun?"

"Bilgisayarla olan bağlantımı korudum." Aniden nefesi kesildi ve odanın ışıkları söndü.

"O da neydi?" Hiçbir şey göremiyordu.

"Sanırım makine dairesinde bir şeyi sabote ettiler ve elektriği kestiler. Bağlantım koptu."

Acil durum ışığı yandı ama zayıftı ve odaya tuhaf, ürkütücü bir kırmızı renk veriyordu. Kapının yanında bir patlama sesi duyuldu ve metal inleyip kapılar açılmaya başlayınca Nala ranzanın kenarına tutundu.

Dışarıda her kim varsa elinde onları yavaşça açan bir tür alet vardı. Odaya girmeye çalışan kişinin silahını, eldivenli elini ve üniformasını seçebilecek kadar iyi görebiliyordu.

Üniforma renkleri anında ayırt edilebilirdi.

Maze silahını ateşledi ve hedefini vurdu. Askerin bedeni geriye doğru uçuştu ve yüksek bir gümbürtüyle koridorda gözden kayboldu.

Delici bir viyaklama sesi duyuldu ve Nala ellerini kulaklarına götürdü, çenesini göğsüne bastırdı ve gözlerini kapattı.

Bir saniye sonra gelen büyük patlama ve parlak ışık onu acı içinde duvara fırlattı ve çarpmanın etkisiyle ciğerlerindeki havayı dışarı attı. Bükülmüş bacakları altından çıktı ve kışının üzerine düştü.

Gözlerini açmadan, başını kaldırmadan ve kulaklarını serbest bırakmadan önce nasıl nefes alacağını hatırlaması çok değerli saniyelerini aldı. İkinci asker odaya girmiş ve silahını ondan hasarlı temizleme ünitesine doğru çevirmişti.

"Ateş etme!" Ellerini kaldırdı, avuç içlerini gösterdi ve parmaklarını birbirinden ayırdı. "Silahsızım."

Asker onun bakışlarını tuttu ve sonra temizleme ünitesine yaklaştı. Silahının bu özelliğini çalıştırdığında içeriye bir ışık huzmesi aydınlattı.

"Kahretsin!" Nala hasarlı birime baktı ve Maze'in nasıl hayatta kaldığını anlayamadı. Sersemletici bir el bombası fırlatıldığını düşünmüştü, o sızlanma sesi normalde bunun bir uyarısıydı ama temizleme ünitesinin duvarlarında büyük hasar vardı. Sanki üzerlerine bir şey yapışmış ve patlamış gibi içe doğru bükülmüşlerdi.

"Sen de kimsin?" Silahını ve ışık huzmesini temizlik biriminin üzerinde tuttu.

"Pride'dan Kaptan Nala Vestria."

"Bu Vernik." İkinci bir silah çekip ona doğrulttu. "Burada ne haltlar dönüyor? Neden cyborglarla birliktesin? Bu bir cyborg, değil mi?"

"Yük gemim saldırıya uğradı." Gerçeği geçiştirmeye karar verdi. Giydiği üniforma, babasının orduda yirmi yıl boyunca giydiği üniformanın aynısıydı.

Onlar korsan değildi. Dünya Hükümeti için çalışıyorlardı.

"Uyandım ve kendimi bu odanın içinde kilitli buldum. Bu gördüğüm ilk kişi. Siz gelmeden yaklaşık bir dakika önce ortaya çıktı. Tam olarak konuşmadık. Korku içinde buraya kapandım ve sonra sen kapıyı kırdın."

İşe yaradı. Ona doğrulttuğu silahı indirdi, kılıfına yerleştirdi ve sadece temizleme ünitesine odaklandı. "Bu lanet olası bir cyborg. Söylentilerin saçmalık olduğunu sanıyordum. Gri deri falan... ama görünüşe göre kırmızı kanıyorlar."

Panik yapmamaya çalıştı. Maze ölmüş müydü? Ciddi şekilde yaralanmış mıydı? Herhangi bir ses çıkarmıyor ya da askere saldırmıyordu. Yavaşça ayağa kalktı. Duvara ve yere çarptığı için sırtı ve kığı acıyordu, morlukları olacağından emindi. "Beni kurtarmaya mı geldin?"

Asker başını çevirdi. "Hayır. Sistemi izlemek için bu çekirdeğin içine yerleştirildik. Bir mekiğin geldiğini gördüğümüzde ne kadar şaşırdığımızı hayal edin. Tanınmış bir köle taciri olduğunu tespit ettik."

Nala ağzının açık kalmasını engellemeyi başardı. Böyle bir şey olamazdı. Stag ve ekibinin insanları kaçırıp karaborsada sattığına inanmıyordu. "Vernik bir köle kaçakçısı mekiğı mi?"

Gözlerini ondan kaçırdı ve eğilerek ışığını temizlik ünitesinin iç kısmında gezdirdi. "Evet. Kimlik tespiti yapıldığında ulaştığımız kayıtlara göre yaklaşık on yıl önce ortadan kaybolmuş. Özellikle de kolonilerden kadınları çalıp genelevlere satıyorlarmış. Bu yüzden onu havaya uçurmadık ve gemiye binmeye karar verdik."

"Anlamıyorum."

Onu tepeden tırnağa taradı. "Üç aydır bu bok çukurunun içinde sıkışıp kaldık. Yerimize gelecekler üç ay daha gelmeyecek. İnsan yalnızlık çekiyor, anlıyor musun? Yardımımıza ihtiyacı olan kadınları havaya uçurmayacaktık."

"Anlıyorum." Yüz hatlarını maskeleyerek tiksintisini gizlemeye çalıştı. Kurtarma görevinde olmadıklarından şüpheleniyordu. Daha fazla mağdur edebilecekleri kaçırılmış kadınlar arıyorlardı.

Tepkisini yeterince iyi gizleyememiş olmalı.

"Hemen alınma. Bu şeyler seni bir geneleve satmış olsaydı, seni günde düzinelerce adamla birlikte olmaktan kurtarıyoruz. Biz sadece yedi kişiyiz. Sana iyi davranacağız ve vardiyaları değiştirmek için izleme istasyonumuza bir mekik gönderdiklerinde evine gidebileceksin. Başka kadınların ılmadığını biliyor musun?" Dudaklarını yaladı. "Paylaşmak zorunda kalmayacağımızı umuyorduk."

"Hiçbir fikrim yok."

"Bulacağız. Birliğim onları bulacak. Merak etmeyin. Hepinize çok iyi davranacağız."

"Teşekkür ederim." Söylemesi zor sözcüklerdi bunlar. Nala'nın içi sızladı.

Gözlerini ondan ayırıp tekrar temizleme ünitesine baktı. "Bir daha ayağa kalkmayacağından emin olmak için birkaç kez daha ateş etmeliyim."

Birkaç adım daha yaklaştı ve cesaretini toplayıp temizlik ünitesinin içine baktı. Maze'in yere yığılmış görüntüsü onu dehşete düşürdü. Sanki kendini korumaya çalışıyormuş gibi duvara doğru dönmüştü. Gömleği yırtılmıştı ve kan lekeleri vardı. Elleriyle yüzünü kapatmayı başarmıştı, bu yüzden oradan hasar alıp almadığını göremedi.

Maze'in parmaklarından birinin seğirdiğini fark etti ve nefesi kesildi. Asker başını ona doğru çevirdi. "Ne?"

Uzandı ve onun kolunu kavradı. Sayborgun hâlâ hayatta olduğunu fark ederse Maze'i öldürecekti. "Her şey kafama dank ediyor. Beni kurtardığın için teşekkür ederim! Çok korkmuştum. Çok minnettarım." Fazla abartmamaya çalışıyordu ama adam orada kadın aradığını itiraf etmişti. Diğer eliyle gömleğinin üst kısmını kavradı ve göğüs dekoltesini gösterecek kadar aşağı çekti. "Kalbim sanki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Bunu görebiliyor musun?"

Bakışları tam istediği yere, göğüslerinin üst kısmına gitti. Adam hâlâ biraz eğilmişti ve kadın vücudunu öne doğru atarak adamın dengesini bozdu ve onu gafıl avladı.

Tanrıya şükür babası ona kendini savunmayı öğretmişti.

Dirseğini çıkardı, yumruğunu hâlâ tişörtünü tuttuğu göğsüne dayadı ve adamın kaburgalarına çarptı. Birlikte yere düştüler ve Nala onun üstüne düştü, bacaklarını açarak hızla kalçasının yanına oturdu. Adamın kılıfına koyduğu tabancasına uzanırken kolunu tutarak onu sabitledi. Tabancayı bağlamamıştı, bu yüzden kolayca dışarı kayd. Adam kendini toparlayamadan Nala ateş etti.

Bağırdı ve yanan malzeme ve etin pis kokusu yükseldi.

Yere çarptı, yuvarlandı ve silahı tekrar askere doğrulttu. Asker kıvrandı ve yan yatarak sarsıldı. İşte o zaman Nala askerdeki yanık izlerini gördü.

mavi üniforma ve sırtındaki delik.

Silaha bir göz attı. Bayıltıcı değildi. Az önce onu delip geçen bir lazerle patlatmıştı.

Adam boğazına sarıldı... ama sonra sakinleşti.

"Kahretsin," diye fısıldadı. Elleri titreyerek dizlerinin üzerine çöktü ve adamın gevşek parmaklarını boynundan uzaklaştırdı. Üniformasının yakasının üzerinde nabız aradı. Nabız yoktu.

Patlama sırtından çıkmış, muhtemelen yolda akciğerini delip geçmişti ve kalbini durduracak kadar hasar verdiğini düşündü.

Bir Dünya Hükümeti askerini öldürmüştü. Askerler için bir utanç kaynağı olabilirdi ama bu yine de onun için ölüm cezası anlamına geliyordu.

Birkaç metre öteden yumuşak bir inilti geldi ve başını çevirdi. Maze doğrulmaya çalıştı ve hızla toparlanmaya çalıştı.

"Ben buradayım. Maze? Beni duyabiliyor musun?" Sürünerek üniteye yaklaştı ve kenarında durdu.

Vücudunu çevirmişti ve şimdi köşede oturmuş yaralı kolunu kucaklıyordu. Başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştuğunda gözleri açıktı. Sanki kafası karışmış ve çok acı çekiyormuş gibi görünüyordu.

" yok. Sadece yerde kal. Gerçekten yaralısın."

"Tıbbi çantama ihtiyacım var."

Nerede olduğunu bilmiyordu. Ranzanın altındaki duvar çekmecesinde küçük bir tane vardı. "Tamam. Ben getiririm."

Koridordan büyük bir patlama sesi geldi.

Nala döndü, tekrar kışının üzerine düştü ve silahı hâlâ kısmen açık olan kapıya doğru doğrulttu. Çıplak ayaklarını önünde birleştirdi, bacaklarını açtı ve kocaman bir çekti. Eli hâlâ titriyordu

Bu yüzden lazeri iki eliyle kavradı, kollarını kilitledi ve silahın ucunu biraz daha yükseğe ayarlayarak göğüs hizasının nerede olacağını kestirmeye çalıştı.

"Silahı bana ver." Maze inledi ve çıkardığı seslere bakılırsa daha da yaklaşmaya çalıştı.

"Seni koruyacağım." Ve koruyacaktı.

Hareket parladı ve ateş etti. Hedefi biraz şaşmıştı ve kapının bir kenarına isabet ederek metali yaraladı.

"Lanet olsun," diye bağırdı Stag. "Beni öldürmeye çalışmayacağını söylemiştin hani?"

Neredeyse silahını düşürüyordu. "zr dilerim! Sen olduğunu bilmiyordum."

Tereddüt etti, sonra kapıların arasındaki köşeden baktı. Loş kırmızı ışıkta onu fark etmek zordu ama fark etti. Koridorun duvarının arkasından çıktı, kapının kenarlarını kavradı ve itti. İçeri adım atmadan önce kapıları genişletirken inlediler.

"Onu hemen yere bırak," Stag.

Silahı yere bıraktı, metal takırdadı. "Maze yaralandı."

"Bunu görebiliyorum." Aceleyle ileri atıldı, silahı kenara itti ve aşağı uzandı.

Adam kollarının üstünden tutup onu ayağa kaldırdığında nefesi kesildi. Adam hemen bıraktı. "ekil önümden."

Stag temizlik ünitesinin girişinin yanına melip Maze'i kontrol ederken Nala yana doğru sendeledi. Tıbbi kiti hatırladı ve dönüp onu almak için acele etti.

"Kımıldama!"

Çoğunlukla yle yaptı. Başını çevirdi ve odaya giren askere baktı. Elinde büyük bir silah vardı ve Stag'a doğrultulmuştu. O da

ona doğru baktı ve şaşkınlığını gizleyemedi. Tekrar Stag'a odaklanmadan önce sadece bir kalp atışı sürdü.

"Tek bir kasını oynatırsan, seni ikiye bölecek kadar büyük bir delik açarım."

Başını hareket ettirmedi ama Stag'a yan gözle baktı. Sırtını askere dönmüş, hâlâ temizlik biriminin girişinde çömelmiş duruyordu. Nala tekrar askere odaklandı.

Bir eliyle silahı bıraktı, kulağına dokundu ve konuştu. "İçeri gel. Biri bana cevap versin."

"Ekibiniz yanıt vermeyecek." Stag'ın sesi sakın ve soğuk çıkmıştı. "Sanırım ilk yedisinden sonra gemiye bindiniz. Hepsi öldü."

Nala çenesini sıktı. Aptalca davrandığı için Stag'a bağırmak istedi. Askerin elinde ona doğrultulmuş küçük bir top silahına benzeyen bir şey vardı ve Stag adamla alay ediyordu.

"O silahı indirip teslim olmazsan sen de öleceksin," diye devam etti Stag. "Dediğimi yaparsan yaşamana izin veririm."

Asker gözle görülür bir şekilde soldu ama bu çabucak geçti, yanakları kızardı. Nala bunun öfke olduğunu anladı. Adam elini kulaklığından çekti ve büyük silahı iki eliyle kavradı. Ateş edeceğinden korkuyordu.

"Tanrıya şükür!" Sesini alçak tuttu, adamı ürkütmekten ve parmağını tetikte oynatmasına neden olmaktan korkuyordu. "Beni kurtarmaya geldiniz! Rigger Gezegeni'ndeki madenlerden beyzbol topu büyüklüğünde elmaslar taşıyordum. Durdukları bir ayda saklanmış dört sandık var. Onu öldürmeyin! Onları nereye sakladıklarını bilen tek kişi o cyborg. Milyonlarca kredi değerindeler."

Nala ileri doğru tereddütlü bir adım attı. Diğer asker, kadınları sadece onları kurban etmek için kurtarmak istediğini itiraf eden pisliğin tekiydi.

Bunun da aynı derecede düşük ahlaki değerlere sahip olmasını umuyordu. "Taşıtımız saldırıya uğradı ve ben hariç tüm mürettebat öldürüldü. Onlar köle tacirleri; beni satmayı planlıyorlardı. Babam Manny Vestria'ydı. Orduda yirmi yıl görev yaptı. Sana ne kadar az ödediklerini biliyorum. Yarı yarıya bölüşebiliriz. Bütün o kredileri düşün."

Asker ona baktı. Ateş etmedi ya da silahını ona doğrultmadı, bu yüzden kadın birkaç adım daha attı.

"Zengin olabiliriz." Adamın yanına gitti, bakışlarını hâlâ onun üzerinde tutuyordu. "Çok akıllı değiller ve o silahı ona doğrulttuğun sürece cyborg hareket etmeyecek. Bak."

Stag'a baktı.

Aradığı açılış buydu.

Saldırdı, kollarına girdi ve göğsünü tutarak üniformasını yumrukladı. Topuğunun tersiyle baldırlarından birine asıldı ve diğer ayağını yere koyarak olabildiğince sert bir şekilde itti.

Adam yana ve arkaya doğru tökezledi, Nala da onunla birlikte tökezledi. Hâlâ elinde tuttuğu silah ateş aldı ve bir şeye çarptı ama Nala, Stag ya da Maze olmadığına göre adama yeterince sert çarptığını biliyordu.

Adam çırpındı ve Nala yumruğun kendisine doğru geldiğini gördü. O saniyede irkildi ama üniformasını ve bir bacağını tutmaya devam etti, vücuduna bu kadar yakinken ve ona yapışmışken uzun silahı ateşlemesinin daha zor olacağını biliyordu.

Başının yan tarafında bir acı patladı ve bu onu sersemletti. Yere sertçe çarpmadan önce düşme hissini fark etti.

Biri bağırdı, bir erkekti ve top tekrar patladı. Sırtına bir şey çarptı, keskin bir acı, ama hareket edemedi.

Sonra vücudu kafasının içindeki acıdan dolayı kapanır gibi oldu ve o da bunu memnuniyetle karşıladı.

On Üçüncü Bölüm

Stag volta attı. "Neden ?" Maze'e ters ters baktı.

Sağlık görevlisi bir askı takıyordu, sağ kolu iyileşene kadar çalışamayacaktı. "Şiddetli bir beyin sarsıntısı geçirdi."

"Peki ya kirişin üzerine düştüğü sırtı?" Büyük bir hasara yol açmış olabileceğinden endişeleniyordu. Stag onu yakaladığında asker silahını tekrar ateşlemeyi başarmış ve patlamayla birlikte tavana çarpmıştı. "Çok ağırdı."

"Oraya geliyorum."

"edin! Onu yeterince hızlı tedavi etmediğiniz için ölebilir!" "Stag." Hellion onunla doktorun arasına girdi. "O işini yapıyor

En iyisi. Kolundaki kanamayı durdurmak ve kolundaki kırığı sabitlemek zorundaydı.

Bileği. Tek elli kaldı. Nala yaşıyor. Her beş saniyede bir onu terslemeden işini yapmasına izin verin."

Işıklar yandı ve Stag dişlerini sıktı.

Veller kulaklığından "Anladım," dedi. "Yaşam desteği çalışıyor. Onu kaybetmedik."

"Askerler ne yaptı?" Stag volta atmaya devam etti.

"Bilgisayar kontrolüne giden bir bağlantıyı patlatmışlar, bu da güç de dahil olmak üzere her şeyi kapatmış. Hasarlı bölgenin etrafından dolaşmayı başardım. Eve ulaşana kadar idare eder ama durum berbat. Onarımlar için en az bir hafta karada kalacağız."

Stag bir şeye vurmak istedi. "Kelis? O cesetleri mekiğimden çıkardın mı?"

"Evet, Stag. Yammer ve Parqel az önce döndü. Yaklaşık dört bin metre derinde kaya duvarına bağlı bir grup kapsül var. Yüzmek ve gövdemizi yarmak için giysiler kullandılar. Bu yüzden başka bir gemi kayıtlara geçmedi."

"Bu da ne böyle?" Çok öfkeliydi.

Yammer, "Birbirine bağlı altı kapsül. Bilgisayarlarına eriştik. Bu güneş sistemindeki trafiği izliyorlardı."

"Nasıl? Asteroidindeki metaller sensörleri bozuyor." Stag volta atmayı bıraktı ve Maze'in Nala'nın mide ve pelvis bölgesini tararken kaşlarını çatmasını izledi. Sorunun ne olduğunu sormak istedi ama Yammer raporuna devam etti.

"Kayadan dışarıya doğru iki düz delik açmışlar ve veri yüklemelerini almak için oraya doğrudan bir bağlantı yerleştirmişler. Kemerde, sinyal tekrar kesilmeden önce her üç günde bir, on dört saniyelik aralıklarla dron iletişimi almalarını sağlayan küçük bir açıklık var gibi görünüyor. Dronlar küçük, herhangi bir gemi tarafından tespit edilmeleri kolay değil. Tüm trafik bilgilerini depoluyor ve kapsüllere iletiyorlardı."

"Bekle." Stag telsizleri kapattı. "Sorun nedir, Maze? Bir şey mi buldun? Kaşlarını çatıyorsun."

Sağlık görevlisi ona baktı. "Burada tam teşekküllü bir revirim yok, bu yüzden taşınabilir bir tarayıcıyla her santimini dikkatle incelemem gerekiyor. Herhangi bir iç kanama, sinir ya da kemik hasarı bulamadım."

Stag arkasını döndü ve telsizleri tekrar açtı. Ranzada yatan ve çaresiz görünen Nala'ya bakmaya dayanamıyordu. "Devam et Yammer. Ellerinizi görev kayıtları var mıydı? Bizi mi arıyorlardı?"

"Hayır. En azından resmi olarak değil."

Parqel daha sonra "Korsanları, yasadışı tüccarları ve olası Markus Model görüntülerini izlediklerine inanıyorlar," dedi. "Kişisel günlük kayıtlarına eriştim. Başlarındaki kişi Dünya Hükümeti'nin madencilik faaliyetlerine devam etmek isteyebileceğini düşünmüş ve buraya gönderilen madencilere yönelik tehdidi değerlendirmek için gönderilmişler. Bu da çok zeki olmadığı anlamına geliyor. Bu bölümü yıllar önce çıkarmışlar."

"O zaman neden?" Stag sadece cevap istiyordu.

"Bilinmiyor ama kişisel günlük kayıtlarının hiçbirinde sayborglardan bahsedilmiyor." Parqel durakladı. "Son giriş onların iletişim subayı tarafından yapılmış. Mekiğimizin, onu aldığınız suçlu Dünyalılara ait olduğunu tespit etmişler. Gemide çalabilecekleri kadınlar olduğunu düşünerek bize saldırdılar. Onlardan herhangi birini seksle rahatlatma ihtimali onu oldukça görünüyordu. Giriş grafikseldi. Yalnız olmadığımızı fark etmeden önce bizi havaya uçurmak ya da gemiye binmek konusunda tartıştılar ve sonra oylama yaptılar. Yediye bir kadın kazanma lehineydi. En son öldürdüğü kişi direnişçiydi. Görünüşe göre bunun bir parçası olmayı reddetmiş, çünkü biri öğrenirse başları belaya girecekmiş. Yeni vardiya gelmeden önce kadınları öldürüp görevden almayı planlamışlar. Sanırım fikrini değiştirdi ve onlara yardım etmek için ekibinin peşinden geldi."

Stag dişlerini tekrar sıktı. "Anlaşıldı."

"Onları öldürdüğüm için artık hiç suçluluk duymuyorum," diye mırıldandı Hellion. "Bizi dışarı çıkarmış olsalardı, Nala'yı taciz eder, öldürür ve cesedini gizlerlerdi. Bu tünelin içinde bir cesedi gizlemek için çok fazla yarık olmalı."

"Ya da bir cesedi yakabilirlerdi," diye hırladı Maze. "Dünya Hükümeti ordusu en iyi haliyle. Bize katil diyorlardı. En azından biz hiç masum can almadık."

"Sakla onu." Stag panele doğru yürüdü ve ona dokundu. Bilgisayar yanıt verdi, o da uzanıp sinir bozucu kulaklığı çıkardı. O da

gemi çapında iletişimi açtı. "evrimii olduk. İyi iş Veller."

"Teşekkür . Ben Kontrol'e gidiyorum. Zaten orada mısınız?"

Stag dönüp Nala'ya baktı. Nala'nın iyileşip iyileşmeyeceğini görmek için beklemek yerine dmenin başında olmalıydı. "Ben de yoldayım." İletişim bağlantısını kesti. "Maze? O nasıl?"

"Kalmak istersen Kontrol'e gidebilirim." Hellion ona baktı.

"Orada olmak benim görevim, senin değil."

"Bundan emin misin? Onun için endişeleniyorsun. nemsiyorsun. Nala'yla kal. Bir süre daha sensiz idare edebiliriz."

Stag bunu bir saniye bile uzun süre düşündü ve Hellion o karar veremeden odadan ıktı. O da bunun yerine sağlık görevlisine odaklandı. "Maze? Bana cevap vermedin."

Maze doğruldu ve sert bir bakışla ona baktı. "O ikimizin de hayatını kurtardı. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Silahıyla bana vururdu, sana değil. Bunun konuyla ne ilgisi var? Sağlık durumu hakkında bilgi istiyorum."

"İyileşecek. Hayati tehlikesi olan bir yara bulamadım."

Stag'ı çok fazla rahatlattı. "Güzel. O halde Kontrol'e gitmeliyim. Onunla kal ve hareket edebilecek duruma geldiğinde onu kendi odana götür. Hellion'la yatabilirsin." Odasındaki hasara bir göz attı. "Onarımlar tamamlanana kadar burası yaşanabilir değil."

Maze onun yoluna girerek kapıyı kapattı. "Koridorda yatarken bulduğum askeri vurdum. İkindisi bir daha ayağa kalkamayacağımdan emin olmak için beni vurmayı planladığında zaten yaralıydım. Tam geri dönüyordum ki Nala'nın onunla flört ettiğini duydum. Bir an için kurtarıldığı için gerçekten mutlu olduğuna ikna oldum. İşte o zaman o askere saldırdı ve öldürdü. Beni korudu ve hayatımı kurtardı."

"Ne istiyorsun?"

"İkimizi de kurtarmak için hayatını iki kez riske attı. Onun hakkında yanılmışsın, Stag. Bahçe'ye vardığımızda onu hâlâ konseye teslim etmeyi düşünüyor musun?"

"Bu seni ."

"Artık öyle! O benim hayatımı kurtardı. Cevap istiyorum. Onu önemsiyor musun? Onun hakkındaki duyguların onunla bir aile kuracak kadar değişti mi?"

Bu soru onu şaşırttı. Konuşamadı bile.

"Dünya Hükümeti askerleri yerine cyborgları seçti. Onu tutmak istiyor musun, istemiyor musun?"

Stag'ın canına tak etmişti. Bir adım öne çıkıp göğsünü Maze'inkine bastırdı ve ona ters ters baktı. "Çekil yolumdan."

Maze kıınıldı. Sadece ters ters baktı. "Nala için doğru olanı yapacak mısın? Eğer yapmayacaksan, onunla birlikte bir aile kurmayı planlıyorum. Eğer ona bakmak istemiyorsan onu bana ver."

Öfke Stag'ın içini doldurdu. "O benim tutsağım."

"Bu onun düşman olduğu anlamına gelir. O tarafını seçti, Stag. Sen sadece bunu kabul edemeyecek kadar inatçısın."

"Belki de bize karşı çıkmalarının kaybedecekleri bir savaş olacağını biliyordu. Nala akıllıdır."

"Ve belki de yıllar içinde o kadar acı çektin ki gerçeği göremiyorsun. Nala'yı konseye teslim et, ben de onun erkeği olmak için dilekçe vereyim. Ona bir hayat borcum var. Bu, başvuran diğer herkesten öncelikli olacak." Maze yatağa doğru yürüdü ve bir enjektör aldı.

"Ona ne veriyorsun?"

"Neden umursuyorsun ki?" Maze onu omzuna bastırdı.

Stag odayı geçti. "Ona ne verdin?" "Acı ve iyileşme için bir şey tabii ki." Birbirlerine ters ters baktılar. Önce Maze konuştu.

"Seni tanıyorum Stag. Yere düştüğünde verdiği tepkiyi gördüm ve onun ağır yaralı olduğuna inandın. Gitmesine izin vermek gibi bir hata yapma. Başka bir erkek onun sevgisini ve sadakatini kazanmak için çok çalışacaktır. Ona senin şu ana kadar sunamadığın her şeyi sunacaklardır. Onun gibi dişiler nazik ve sevgi dolu erkek ister. Onu sonsuza dek kaybedeceksin. Size mutluluk getirdiğinde bir zayıflığının olmasında utanılacak bir şey yok. O senin tek şansın."

Stag Nala'ya baktı, doktorla tartışmaya girmek istemiyordu.

"Ondan kaçmaya başladınız, bu da onun bir tehdit oluşturduğu anlamına geliyor. Ancak korktuğunuz tek şey çok fazla önemsemek ve kendinizi duygusal acı yaşamaya açmak. Dünya'dan yaşamak için kaçtık, sadece var olmak için değil. Her sabah yüzleşmek için motivasyonunuz sadece konseyin bizi göndereceği bir sonraki görev olmamalı."

Geyik iç çekti. "Söylediklerinizi düşüneceğim. Kontrol'e gitmem gerekiyor.

Olabildiği zaman onu taşıyın."

Maze askıdaki kolunu işaret etti. "Bunu nasıl yapacağımı sanıyorsun? Yürümesini sağlayarak mı? Hayır. En az altı saat hareketsiz kalmasını istiyorum. Sırtında biraz morarma ve küçük bir şişlik var. Bu onun için rahatsız edici olabilir. Ayrıca onu bana vermediğiniz sürece odamı vermeyi reddediyorum. Vernik'te onu taşımak için daha iyi bir yer var."

Stag bakışlarını ondan ayırmadı.

"Kendinizi mürettebatınızla eşit kamaralara yerleştirmek her zaman nazik bir davranış olmuştur ama bu bir dişiniz olmadan önceydi. Kaptanın kamarasında daha rahat edecektir."

"Bu alan, konseyden biri bizimle seyahat etmek istediğinde ya da fazladan mürettebat aldığımızda kargo ambarında uyumak zorunda kalmamaları içindir."

Maze başını salladı. "Bir yıldan fazladır kullanmamız gerekmedi, Stag. Sen Nala'yı gemiye getirdikten sonra onu oraya götüreceğini umarak temizledim ve stokladım. Yedek ranzalar kaldırıldı. Orada benim kamaramdan daha rahat edecektir. Bunu onun için yap."

Stag bunun en iyi seçenek olduğunu biliyordu.

"Parqel, Veller ve Kelis kamaralarını kimseyle paylaşmayı reddedeceklerdir. Tartışma çıkarma eğilimindedirler. Yammer sanki ölümümüzü planlıyormuş gibi bakarak herkesi rahatsız ediyor. Kişisel alanının işgal edilmesinden nefret eder. Geriye Hellion kalıyor. Beni onunla yatmak zorunda bırakmayın. Lütfen. İyileşirken beni delirtecek. Ben sadece uyumak istiyorum ama o bitmek bilmeyen konuşmalara girecek. Mürettebata seni ikna ettiğimi söyleyeceğim ve minnettar olacaklar."

Stag sonunda pişmanlıkla sıırttı. "Bunların hepsi doğru. Onu kaptanın kamarasına götüreceğim. Şimdi hareket ettirilebilir mi?"

"Evet."

"O zaman yoldan çekil ve yürü. Asansörü ve kapıyı çalıştırmanız ."

"Tabii ki."

Stag onu inciteceğinden korkarak ranzasına yaklaştı. Eğildi, kollarını çok dikkatli bir şekilde Nala'nın altına kaydırđı ve kaldırdı. Başı göğsüne yaslanacak şekilde onu düzeltti. Kızın hareketsizliğı onu huzursuz etti.

"Uyuşturulmuş." Maze onun endişesini okumuş gibiydi. "Daha fazla iyileşene kadar uykuda kalmasını istedim."

Stag döndü. "Hadi gidelim."

Odasından çıktılar ve asansöre ulaştılar. Maze asansörü çalıştırdı ve Stag içeri girdi, sıhhiyeciye yer açmak için bir duvara sarıldı. Kontrol katına çıktılar ve kapılar açıldığında Yammer'la karşılaştılar.

"Onu kaptanın kamarasına mı götürüyorsun?" Geri çekildi.

Stag sertleşti, erkeğin itiraz etmesini bekliyordu. "Evet."

"Güzel. Odamı paylaşmıyorum ve Hellion herkese bunun boktan bir görev olduğunu söylediğinden yakınıyor ve eve varana kadar mahvolacağımıza ikna olmuş görünüyor." Yammer Maze'e gülümsedi. "İyi iş çıkardın. Bunu senin yaptığını biliyorum. Ama sen de motive olmuştun, çünkü onunla birlikte kalan zavallı piçin sen olacağını da biliyorum. Duvar ranzalarını söküp depolamak için yardıma ihtiyacın var mı? Zaten kargo ikiye dönüyordum."

"Bunu zaten yaptım, ama teşekkür ederim." Asansörden ilk önce Maze indi.

Stag Nala'yı taşıyarak onu takip etti ama Yammer'la konuşmak için durakladı. "Aşağıdaki hasar ne kadar kötü?"

"Yerde onarım yapana kadar düzeltmek istediğimiz şey yok. Erişim pedini hacklemişler ve kenetlenme kapısını açmak için ortalığı karıştırmışlar. Dış panel mühürlü, yani sorun yok. Botları indirene kadar tekrar açmayı planlamıyoruz."

"Kasaları karıştırmışlar mı?"

"Madencilik ekipmanı olarak işaretlenmişler." Yammer başını salladı. "Bununla hiç ilgilenmediler." Gözlerini Nala'ya dikti. "Durumu ne kadar kötü?"

"O iyi olacak." Maze boğazını temizledi. "Bir yatakta bol bol dinlendikten sonra. Bu şekilde olabilir..."

Stag gözlerini devirdi ve Yammer'ın etrafından dolaştı. "Onarımlar hakkında beni bilgilendirin."

"Yapacağım."

Maze kaptanın kamarasının kapılarını açtı ve ışıkları yaktı.

Stag etrafına bakınıp en son oraya girdiğinden beri olan tüm farklılıkları fark ettiğinde şaşırdığını hissetti. "Çok meşgulmüşsün."

Maze döndü. "Büyük yatağı duvardaki dolaptan indirdim ve bağlantıları gizlemek için ranzaların bağlı olduğu yere raflar yerleştirdim. Nala için daha ev gibi hissetmesini istedim. Hatta eğlenmesi için kitaplar ve eğlence videoları bile indirdim. Merak etmeyin. Bilgisayara erişimi konusunda temkinli davranacağını biliyordum, bu yüzden bilgisayar kontrol altında. Işıkları ayarlayabilir, video izleyebilir ve önceden yüklenmiş romanları okumak için yatağın yanındaki pedi kullanabilir. Görüntüleme portlarının üzerindeki kalkanları kilitledim ancak bunlara erişmesine izin vermenizi öneririm. Uzayı görebilirse kendini daha az kapalı hissetmesine yardımcı olacaktır."

Doktorunun ayrıntılara gösterdiği özen Stag'ın sinirini bozuyordu.

Maze büyük yatağa doğru yürüdü ve örtüleri ve battaniyeleri geri çekti. "Onu soyup yorganın altına koymalısın. Daha rahat edecektir. Çıplaklığından rahatsız oluyorsan ben yapabilirim."

"Size ait olmadığı halde Nala'nın ihtiyaçlarını düşünmek için çok fazla zaman harcadınız ve zahmete girdiniz."

"Birinin yapması gerekiyordu."

Stag odayı geçti ve Nala'yı yavaşça yatağa bıraktı. Doğruldu, Maze'i yumruklama isteği içini dolduruyordu.

Maze belli ki onun öfkesinin farkındaydı ve geri çekildi. "Sakin ol. Bu gemide yapmama izin verilmeyen çok şey var. Dümende vardiya almam ya da mekik onarımı yapmam konusunda bana güvenmiyorsunuz. Elimde çok fazla boş zamanım var ve bu da Nala da dahil olmak üzere Vernik'teki herkesin iyiliğini düşünmek anlamına geliyor. Bunu ona bakma becerinize bir hakaret olarak söylemedim."

Bu onun öfkesini yatıştırdı. "Teşekkür ."

"Eğer endişeniz buysa, mürettebat onu tutmanızı kabul edecektir."

Stag görevlerini yeterince uzun süre ihmal etmişti. "Bunu daha fazla tartışacak zamanım yok. Onunla kal. Benim Kontrol'e gitmem gerek."

"O bir yük gemisi kaptanıydı, Stag. Onu tutmamak için bulabileceğin tüm bahaneleri düşünmeye çalıştım. Uzayda yaşamak için kendi gezegenini terk etti. Seçme verilse Garden'ı bu gemiye tercih edeceğinden şüpheliyim. Mürettebattan bazıları büyük olasılıkla memnun olmayacaktır, ancak uyum sağlamazlarsa onları başka bir yere atayabilirsiniz. Vernik senin kişisel malın. Hellion ve benim Nala'nın mürettebat olmasıyla ilgili bir sorun yaşamayacağımızı biliyorum."

"Maze, gerçekten Kontrol'e gitmem gerekiyor. Korsanlar bizim için asteroit kuşağını kontrol edebilirler."

"Veller ihtiyaç duyulduğunda öldürmek için fazlasıyla nitelikli. şu anda senin yerin Nala'nın yanı. O senin dişin, hayatını kurtardı ve bahse girerim uyandığında senin yüzünü görmekten memnun olacaktır." Maze döndü. "Sen kal ve onunla ilgilen. Ben bölüm bölüm dolaşıp sana raporlar göndereceğim. Onu rahat ettirin ve üzerindeki kanın birazını yıkamak isteyebilirsiniz." Kapı arkasından kapandı.

Stag ne yapacağını bilemeden öylece durdu.

Sonunda döndü, bakışları Nala'nın üzerindeydi. Onu kaybedebilirdi.

Düşünmesi gereken çok şey vardı. Ama önce Maze'in önerdiği şeyi yapacaktı. Genişletilmiş temizlik ünitesine girip sıcak ve ıslak giysiler aldı ve yatağa dönüp oturdu.

Üzerindeki kanı olabildiğince nazikçe yıkadı ve kıyafetlerini çıkardı, sırtının alt kısmındaki morlukları ilk elden gördü. Sırtının üst kısmındaki, yaralıyken diziyile oraya koyduğu yara neredeyse kaybolmuştu.

"Seninle ne yapacağım, Nala?" Cevabın basit olmasını diledi.

Bölüm On Dört

Nala gözlerini açtı ve tanımadığı bir tavana baktı. Hafızası anında geri geldi ve gerildi. Stag'ın gemisi ordu tarafından ele geçirilmişti.

Sağ tarafındaki hareketle başını salladı ve yakışıklı bir yüzdeki çok tanıdık bir çift mavi göze baktı.

Stag gülümsedi. "Buradayım, Nala."

"Askerler mi?" Kadın doğrulmak istedi ama adam ona doğru eğilerek kalkmasını engelledi.

"Elden çıkarıldı."

Gemiye binen grubun artık bir tehdit olmadığını anlayarak vücudunun gevşemesine izin verdi. "Mürettebatınız nasıl?"

"İyiler. En kötü yarayı Maze aldı ama çabuk iyileşecek. Bileği kırıldı ve kolundaki kesikler yüzeyseldi."

"Peki ya sen?" Aşağı baktı, adamın vücudunu olabildiğince inceledi, üniformasında herhangi bir yırtık ya da yaralanma belirtisi görmedi.

"Ben iyiyim. Cyborg ekibime karşı hiç şansları yoktu. Ordu bizi hazırlıksız yakaladı ama bu yeterli bir avantaj değildi." Derin bir nefes aldı. "Senin dışında yaralanan tek kişi Maze'di." Uzandı ve onun yanağını okşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Biraz garip."

"Maze acını dindirmek için sana bir iğne yaptı."

Dikkatini tavana, odanın görebildiği kısımlarına ve sonra tekrar ona yöneltti. "Neredeyiz biz?"

"Kaptan'ın kamarası."

"Geminiz yok edildi ve beni askerlerin gemisine mi götürdünüz?" "Hayır. Hâlâ benim gemimdeyiz."

Bunu kafasında değerlendirdi. "Kafam karıştı. Sen kaptansın, değil mi? Peki daha önce kimin kamarasındaydık?"

"Benim. Burada hiç kalmam."

"Neden olmasın? Burası çok daha geniş." Yatağa baktı, sonra tekrar onun bakışlarıyla buluştu. "Daha geniş bir uyku alanı da var."

"Mürettebatımla eşit şartlara sahip olduğumu hissettim." "Bunun yerine mürettebat kamaralarını alarak mı?" "Evet."

"Bir gemideki en konforlu yaşam alanına sahip olmak, çeklerini imzalayan kişi olmanın avantajlarından biridir."

"Biz parasal bir sistem kullanmıyoruz."

"Hâlâ anlamıyorum. O zaman neden adamların senin için çalışıyor?"

Gülümsedi. "Sayborglar bedava yiyecek, giyecek ve kalacak yer alırlar. Asla ihtiyacımızdan fazlasını istemeyiz. Toplumumdaki herkes sevdiği bir iş bulur ve birbirimize destek oluruz. Mürettebatım Vernik'te hizmet etmeyi seçti. Kredi sisteminizi sadece Dünyalılarla ticaret yaparken kullanırız. Krediler başka türlü işimize yaramaz. Bilmek istediğiniz başka bir şey var mı?"

Yutkundu. "Neden bana karşı bu kadar nazik ve dostça davranıyorsun?"

Yüz ifadesi neredeyse şefkatli görünüyordu ve ona bakış şekli... sanki çok değerliymiş gibi... "Neden olmasın? Susadın mı? Aç mısın? Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, sana getireyim."

Korku sertçe vurdu. "Lanet olsun. Ölüyorum, değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Hayır. Neden öyle dedin ki?"

"Çünkü sen çok... senden farklı davranıyorsun. Sorularıma cevap veriyorsun, az önce bana geminin gerçek adını söyledin ve bunu mümkün kılmak için gerçekten çok uğraşmama gerek kalmadan gülümsedin." Uzandı ve adamın göğsünü itti. "Çekil. Bacaklarım mı gitti? O pislik bana yumruk attıktan sonra vuruldum mu? Bu gemide muhtemelen benim kan grubumdan kimse olmadığı için Maze'in onaramayacağı bir iç kanamam mı var?"

Doğruldu. "İyisin, Nala. Biraz morarmışsın ve hafif bir beyin sarsıntısı geçir. Maze tamamen iyileşeceğine dair bana güvence verdi."

Doğrulup yatağını kalçalarına doğru itti ve çıplak vücuduna baktı. Bu bir sürpriz oldu.

"Seni soydum ve biraz kan temizledim. Epeyce kan vardı. Dikkatini dağıttığın askere saldırdım ve onu öldürdüğümde kanı üzerine sıçradı."

Ellerini vücudunda gezdirdi, hatta bacaklarındaki örtüleri tekmeledi ve her şeyin orada olduğundan emin oldu. "On el ve ayak parmağı."

"Kes şunu. Mantıksız davranıyorsun ve bu da beni akli durumun hakkında endişelendiriyor."

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ne zamandır dışarıdayım? Ana gezegenine ulaştık mı? Bu sonunda bana iyi ki kurtuldun diyeceğin ve beni başka bir cyborg'a teslim edeceğin büyük öpüşme mi?"

"Hayır. Korsanların yerimizi tespit etmesini önlemek için hâlâ maden çekirdeğine bağlıyız. Garden'a birkaç gün daha ulaşamayacağımızı tahmin ediyorum. Peki bunu neden söylüyorsun?"

"Çünkü çok nazik davranıyorsun ve...şey, sen söyledin. Endişeliyim. Bu sen değilsin, Stag. Bana doğruyu söyle. Bana bu şekilde davranacak kadar acımana neden olacak ne gibi korkunç bir şey söylemen gerekiyor?"

Ağız daha da aşağı doğru kıvrıldı.

"Tükür ! Dayanabilirim. Çok kötü olmalı."

içine çekti ve yavaşça üfledi. "Sana izin vermemeye karar verdim git."

"Bunu bana zaten söylemiştin. Bunun tartışmaya açık olduğunu bilmiyordum. Dediniz ki

yetkililere cyborgların yaşadığını ve uzayda dolaştığını söylemeyeceğim konusunda bana güvenmiyorsun. Ayrıca paranoyaksın ve bana zerre kadar güvenmiyorsun."

"Seni tutuyorum, Nala. Seni başka bir erkeğe vermeleri için Cyborg Konseyi'ne teslim etmeyeceğim. Sen benimsin."

Genelde Stag hakkında çok şey söyleyebilirdi ama o anda Stag onu suskun bırakmıştı. Hayretler içinde ona bakakaldı.

Uzandı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Her şeyi berbat ediyorum. Kendimi ifade etmekte iyi değilim." Elini yatağın üzerine bıraktı ve iç çekti. "Sen benim hayatımı kurtardın."

Bu daha mantıklı geldi. "Yani bana minnettar ya da borçlu hissediyorsun ve beni yanında tutmanın bir yabancıya teslim etmekten daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Seni tutmaya karar verdim. Kaçma şansın yerine beni için rahatladım."

Kalbi daha hızlı atmaya başladı. "Bununla ne demek istiyorsun? Beni tutma kısmını açıklığa kavuştur."

Gözleri kısıldı ve daha yakına eğildi. Ağız aralandı ama sonra kapı zili çaldı. Stag hızla hareket etti, yatağı kavradı ve yukarı çekerek onu örttü. Birkaç saniye sonra Maze içeri girdi.

"Hastamı kontrol etmeye geldim."

"İzin almadan asla odama girme." Stag ayağa kalktı ve Maze ile karşı karşıya geldi.

"Özür dilerim." Maze Nala'ya gülümsedi. "Nasıl hissediyorsun? Ağrın kontrol edilebilir mi? Baş ağrın var mı? Baş dönmesi? Mide bulantısı?"

"Ölüyor muyum yoksa? Bana doğruyu söyle, Maze. Sen bir doktorsun, yani bir hastaya karşı dürüst olmak için bir tür yemin etmelisin. Şimdi bunu talep ediyorum."

Gülümsemesi soldu. "İyi olacaksın. Neden aksini düşünesin ki?"

Aşağı kaymasını ve göğüslerinin ortaya çıkmasını engellemek için bir koluyla yatağı göğsüne doğru sardı ve başparmağını Stag'a doğru salladı. "O da mı kafasına yumruk yedi? Onda bir sorun var."

Maze, Stag'a ters ters baktı. "Sana ona karşı nazik ve sevgi dolu olmanı söyledim, böylece seninle kalmayı kabul edecek. Bunu nasıl berbat edebilirsin?" Maze daha sonra onun bakışlarını tuttu, yüz hatları yumuşadı. "Stag sen yaralandığında korktu ve seni kaybetmek istemediğini fark etti. Seninle ilgili duyguları var. Başka bir erkeğin sana sahip olmasına izin vermek istemiyor, Nala. Sen onun için önemlisin. Duygularını ifade etmekte çok kötü, bu onun için yeni bir şey ama o-"

Clarity Nala'ya sertçe çarptı ve Nala araya girdi. "Kapa çenenin, Maze. Bu kadar yeter. Teşekkürler. Şimdi buradan." Gözlerini kırıştırdı, dudakları hâlâ ayıktı.

"Git." Elini salladı. "Kışt. Güle güle. Stag ve benim yalnız kalmaya ihtiyacımız var."

Sağlık görevlisi döndü ve hışımla kapıdan çıktı, giderken de nefesinin altında bir şeyler mırıldandı.

Stag arkasından, "Bir daha izinsiz odama girme," diye bağırdı. Onu.

Kapı kapandı ve Nala Geyik'i izledi. Sonunda ona baktı. Mavi gözleri kapalıydı, kaşları çatılmıştı. Öğrendiklerini kafasında toparlamaya çalışırken saniyeler geçip gitti, tamamen sessiz saniyeler.

"Öncelikle, ödümü kopardın. Birdenbire iyi biri oluvermen çok ürkütücü. İkincisi, Maze'in sana yapmanı söylediği bir şeyi neden dinleyesin ki? Kimden hoşlanmadığını biliyor musun? Ona. Az önce söylediklerinden herhangi biri doğru mu?"

Stag tereddüt etti ama sonra başını salladı. Nala sııttı.

"Hiç eğlenceli değil."

"Öyle sayılır." yatağı okşadı. "Buraya gel." Adam yerinden kıpırdamadı.

"Lütfen?"

Stag isteksizce hareket ederek yerine oturdu.

"Teşekkür ederim. Eğer yardımı olacaksa ben de seni anlıyorum. Yine de bundan sonra kendin ol. Tanıdığım adam bana sadece beni tuttuğunu söyleyecektir."

"Bunu belirtmiştim."

"Seni boğabilirim endişesiyle beni her gece yatağa bağlamaya devam edecek misin?"

"Hayır."

"Beni odaya mı kilitleyeceksin?"

"Kaçmaya mı çalışacaksın?"

"Senden uzaklaşmak istememe neden olacak mısın?"

"Şimdi de şartları mı müzakere ediyoruz?" Bu onu kızdırmış gibi görünüyordu.

"Bana sayborg toplumu hakkında daha fazla şey öğretirsen - özellikle de bir kadını seninle kalacak kadar nasıl etkileyebileceğini - kaçma olasılığım azalır diyelim."

"Senden emir almamı mı bekliyorsun?" Sesi keskinleşti, hırçınlaştı. "Hayatımı kontrol etmek mi istiyorsun?"

"Hayır. Sen öyle biri değilsin. Seks kısmını kastetmiştim. Bana çok şey öğretebilir ve beni yatağından çıkmak istemeyecek kadar yorgun tutabilirsin. Bana oral seks ve dayanıklılık hakkında öğrettiklerin gerçekten hoşuma gitti."

Gözlerinde muzip bir parıltı belirdi. "Bu, benimle birlikte bir aile birliğine katılmanı istediğim anlamına gelebilir."

"Bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamıyorum ama uzun vadede birlikte kalmamız anlamına geliyorsa buna razıyım. Beni konseyinize teslim etmekle tehdit etmeye devam ederseniz kalmayı kabul etmeyeceğim."

"Bu konuda söz hakkın yok. Seni tutuyorum, Nala. Sen bana aitsin. Ne zaman uyusam, yatağımda benimle olacaksın. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Beni yatağa bağlamayı bırakmalısın. Bu seninle anlaşılamadığımız bir nokta.

Ben."

"Bazen yaramazlık yaparsan bunu yapabilirim ve seni... eğitmek istiyorum.

düzgün bir şekilde. Kalçalarının arasındayken çok fazla kıpırdanma

eğilimindesin." "Yeterince adil. Ayrıca, gerçekten çok ateşli. Seni hiç miyim? Görünüşe göre

bir kez olsun tadını çıkarmak için."

"Bunu daha sonra görüşürüz."

"Yani paranoyanı aştığında ve seni kendi yastığınla boğmayacağımdan emin olduğunda mı?"

Gülümsedi. "Evet."

"Bununla çalışabilirim."

Yaklařtı. "Seni kaybetme dűřűncesine dayanamadım. Kaybetmeyeceęim."

"Gűzel. Ben de sana baęlandım. Sana sűyledim, űlűrsen aęlarım. I bunu kastetmiřtim."

"Vűcudunu duygularından ayıramazsın." "Hayır."

"Bunu kendi avantajıma kullanmam gerekecek."

Gűlűmsedi. "Yapacaęına kesinlikle inanıyorum." Adamın yűzűnű kavradı ve onu űptű.

Derin bir inilti duydu, kolunu kıza doladı ve onu kendine doğru çekti.

Nefesi kesildi, acı hissetti ve űpűcűęű kesti.

Stag kűfrederek kolunu ondan uzaklařtırdı. "Sırtını unutmuřum. Yaralısın ve iyileřmek için birkaç gűne ihtiyaın

var." "Zirvede olabilirim. Seni istiyorum,

Stag."

Bir an sesi duyuldu ve ikisi de kűfretti.

"Ekibinin zamanlaması berbat."

"Bir de bana sor." Ondan uzaklaştı, ayağa kalktı ve odayı geçti. Elini kapının yanındaki deftere vurdu. "Ne?"

Nala onu izledi. Yine konuřmadı ama sanki sessiz bir konuřmaya tepki veriyormuř gibi ifadesi deęiřti. Elini bırakıp i çekerek ona baktıęında hiç memnun gűrűnműyordu.

"Kontrol'e gitmem gerekiyor. Uzun sűrmez. Acıktıysan yemek getireyim."

"Ben iyiyim, ama ihtiyaım olduğunda sizinle iletişime geebilmem için ayarlayabilir misiniz?"

Bařını salladı ve elini tekrar pedin űzerine koydu, tűm bu sűre boyunca onunla gűz temasını sűrdűrdű. "Tamamdır. Sadece adımı sűyle. Sesi açıyorum

Böylece yataktan kalkmak zorunda kalmazsınız. Hoparlör telsizleri aktif olacak."

"Teşekkürler."

"Dinlen. Daha iyi ol." Aşağı uzandı ve pantolonunun önünü düzeltti. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi olur."

Sırıttı. "Seni sertleştirmem hoşuma gidiyor."

Yorum yapmadan oradan ayrıldı.

Nala arkasına yaslandı ve kendini mutlu hissetti. Cyborg'u onu elinde tutmak istiyordu. Henüz L kelimesi kullanılmamıştı ama bunun için bir temel oluşturmuşlardı. Onu istemesi her şeyi anlatıyordu. "Stag?"

"Sorun ne, Nala?"

"Yok bir şey. Sadece çalıştığından emin olmak istedim. Sanırım ondan uzak durur ve senin üstünde kalırsam sırtım iyi olacak. O pozisyonu sevmiştim."

"Hatırlıyorum. Beni ereksiyon halinde Kontrol'e sokacaksın. Bela olduğunu biliyordum."

"Sanırım ekibiniz yatağinizda uyumaktan daha fazlasını yaptığımızı anlayacaktır."

"Yaptıklarından emin olacağım. Bazılarının size teklifte bulunduğunu biliyorum. Bunu bir daha yapmayacaklar."

"Güzel. Peki ya Stag? Ben eğlenceli bir belayım. Döndüğünde sana gösteririm."

"Bu durumu ele almam gerekiyor. Uslu dur. Dışarı çık." "Tamam." Coms sustu ve o kıkırdadı.

Stag Kontrol'e hışımla girdi ve Maze'e ters ters baktı. Tüm mürettebatı orada toplanmıştı ve bunun sıhhiyecinin hatası olduğuna dair bir his vardı içinde. "Neler oluyor? Acil durum nedir?"

"Maze dişinin sende kalacağını söyledi." Veller bir adım ne çıktı, öfkeyle bakıyordu. "İtiraz ediyorum."

Yammer kollarını kavuşturarak, "Bu senin kararın değil Veller," diye cevap verdi. "Bence bu harika." Hellion sırttı. "Nala'yı seviyorum."

"Herkesten hoşlanıyorsun," diye homurdandı Kelis. "Sen ne düşünüyorsun, Parqel? Ben tarafsızım. Stag bize seks robotlarından birini tutabileceğimizi söyledi."

Parqel omuz silkti. "Vernik Stag'a ait. İsterse Dünyalı onda kalabilir. O gelmeden önce de söylediğim gibi, bu bizi ilgilendirmez."

"Aynen yle." Maze Veller'ı işaret etti. "Bu konuda sorunu olan tek kişi sensin. Garden'a ulaştığımızda görevlerini devredebilir ve kendini başka bir gemiye atayabilirsin."

"Bunu sevdim çünkü gemide hiç kadın yok. Ve elini indir."

Maze kolunu indirdi. "Oylamada yenildiniz."

Hellion, "Artık gemide bir dişi var ve buna sevindim," dedi. "Demek ki bir gün biz de dişi alabileceğiz."

"Bunu söylüyorsun çünkü başka kimse seninle çalışmak istemiyor, bu yüzden Vernik'e takılıp kaldın."

"Aynen yle Veller." Hellion'un iyi niyeti azaldı ve elleri yumruk şeklinde sıkılarak ilerledi. "Burası benim evim, seninkinden daha çok. Nala kalıyor. Sen git."

Stag'ın işi bitmişti. Nala'yı tutmanın mürettebatı üzerinde olumsuz bir etkisi olabileceğinden korkmuştu ve haklıydı. İçlerinden birkaçı savaşmaya hazır görünüyordu. "Yeter!"

Yüksek sesle bağırınca bütün adamlar ona baktı.

"Bu bir oylama ya da tartışma konusu değil. Nala bana ait. Gemime ulaştığımızda artık kendinizi benim gemime atamamakta serbestsiniz.

Bahçe, Veller."

Erkek ona acımasızca baktı. "Bir Dünyalı'nın geminizde yaşamasına izin vermeye gerçekten kararlı mısınız?"

Stag için kolay bir cevaptı. "Evet. O kalıyor." Veller

hırladı ve dönerek yerde volta atmaya başladı.

"Sorununun ne olduğunu bilmiyorum, umurumda da değil." Stag onu izledi

temkinli bir şekilde, saldırırsa diye hazırlandı. "Ve bu harika bir fikirdi, Maze."

"Kararınızı onlara bildirmeyi geciktirebileceğinizi düşündüm. Nala'nın tüm mürettebat için iyi bir şey olabileceği konusunda hemfikir olacaklarını umuyordum." "Ona dokunan olursa parmaklarını keserim." Stag tabancasını kavradı. "Onu paylaşmayacağım. İki seks robotunun sende kalmasına izin vereceğim. Yine de onları nerede saklayacağını bulabilirsin. Mürettebattan ayrılmalarını istemiyorum.

çeyrek alan."

"Bu bana uyar." Parqel gülümsedi.

"Nala'nın bizimle yatması gerektiğini kastetmedim." Maze başını salladı. "Hepimize mikro yönetim uyguluyorsun, Stag. Nala seni meşgul edecek ve geri kalanımıza daha fazla sorumluluk verecek. Biraz zorba olabiliyorsun."

Veller durakladı, sonunda yüz hatlarında ilgi belirdi. "Bu doğru. Bunu hiç düşünmemiştim."

Hellion homurdandı. "Dümeni daha sık ele alabilirsin. Bu seni mutlu ediyor, değil mi? Stag'ın yanında bir kadın olursa o kadar çok vardiya çalışmaz."

"Bir göreve liderlik edebilir miyim?" Veller bir adım daha yaklaştı. "Sadece bir tane mi? O dişiyle bağ kurman gerekecek. Bu da onunla bir ya da iki hafta geçirmen gerektiği anlamına geliyor. Belki de bunu Garden'da yapabilirsin. Vernik konusunda bana güvenebilirsin."

"Dünyalıların balayı vardır. Bunu hatırlıyorum. Kendilerini kapattıkları ve bol bol seks yaptıkları yer." Kelis başını salladı. "Bir göreve gidebiliriz

sensiz, Stag."

"Cesedimi çiğnemedenden kendi gemimi terk etmemi mi istiyorsun?" Stag Veller'in isteğini kısaca değerlendirdi. "Gerçi bir görevi yönetmene izin veririm ama ben gemide kalacağım. Garden'da vakit geçirmekten hoşlanmıyorum. Bu yüzden bu mekiği çalma zahmetine girdim."

"Demek bir planımız var." Hellion genişçe sırttı. "Nala kalıyor. Herkes mutlu olur. Stag Dünyalı ile daha fazla zaman geçirir, böylece bize karşı fazla kontrolcü olmaz."

"Ve bir yerine iki seks botumuz olacak." Yammer da gülümsedi. "Bu uzlaşmayı sevdim."

Stag silahını elinden bıraktı. "Burada işimiz bitti mi? Kaptanın kamarasına dönmek istiyorum. Şu andan itibaren orada kalacağım. Nala ve benim fazladan odaya ihtiyacımız var."

"İşte seks robotlarına cevabımız. Kullanılmadıkları zamanlarda onları eski kamaranızda saklayabiliriz." Parqel başını salladı. "Onarımları yaptıktan sonra elbette."

"Veller, sende." Stag dönerek Kontrol'den ayrıldı.

Çok daha kötüsü de olabilirdi. Gemisinde iki seks saklamak, onları konseyden uzak tutmak zor olabilirdi ama mürettebatı çıktıkları onca tehlikeli görev için bir şeyleri hak ediyordu. Raporlarında bir şeyi ilk kez atlamıyor olacaktı.

Gülümseyerek yeni odasına girdi. Nala bekledi ve bu iyi hissettirdi.

On Beşinci Bölüm

On gün sonra

Stag dümende oturmuş, sistemleri kontrol ediyordu.

Hellion birkaç metre öteden, "Her şey mükemmel," dedi. "Garden'da karaya oturmuş onarım yaparken *Vernik*'in her santimini gözden geçirdik. Git Nala'nla vakit geçir. Bu iş bizde."

"Öyle," diye kabul etti Veller. "Gördüğünüz gibi Gerard İstasyonu'na doğru yol alıyoruz. Yaklaşık on bir saat içinde orada olacağız."

Stag başını çevirdi ve silah kontrolünde oturan Kelis'e baktı. "Eklemek istediğin bir şey var mı?"

"Kolayca üstesinden gelebileceğimiz basit bir görev. İkimiz ne olduğumuzu gizleyecek şekilde giyineceğiz ve oraya inen kapsülden kurtulan kişiyle röportaj yapacağız."

"Ambarımızda yetkili üniformaları var." Hellion gülümsedi. "Bir, en fazla iki saat içinde o istasyona girmiş ve çıkmış olacağız."

Kontrol'ün kapıları açıldı ve Nala içeri girdi. Doğruca Stag'a yürüdü ve kollarını onun boynuna dolayarak kucağına oturdu. "Mürettebatını yine mi delirtiyorsun? Bize yemek getirmen gerekiyordu ama onun yerine seni burada bulacağımı biliyordum."

"Beni mekiğe ücretsiz erişim verdiğime pişman etme." Yine de ses tonunu yumuşak, şakacı tuttu. Onun peşine düşmesini eğlenceli bulmuştu.

"Biz neden bahsediyoruz?" Gözlerini ondan ayırıp mürettebatına baktı.

"Birisi bir cyborg tarafından saldırıya uğradığını bildirdi." Önce Hellion cevap verdi. "Hayatta kalan kişiyle görüşeceğiz. Bu da başka bir yanlış ipucu olacak ama onları her zaman kontrol ederiz."

"Diğer cyborg gemilerine bunu yapıp yapmadıklarını soramaz mısınız?" Stag'a baktı.

"Dünya'dan kaçan diğer cyborglardan hep umutluyuz. Ayrıldığımızda hepsini serbest bırakamadık. Bazen görüldüklerine dair raporlar geliyor ve biz her zaman hayatta kalanları bulup onları Garden'a götürmeyi umuyoruz."

"En son biri bir sayborg yakaladığını söylediğinde, motor sıvısına düşmüş ve derisi maviye dönmüş bir Dünyalı tamirciydi." Hellion kıkırdadı. "Yetkililer bunu anlamadan önce onu iki gün boyunca tuttular."

Kelis güldü.

"Bu korkunç. Zavallı adam." Nala burnunu kıvrarak yüzünü buruşturdu.

"Komikti," diye itiraf etti Stag. "Bu sefer bir ikmal mekiği saldırıya uğradı ve kurtulanlardan biri Gerard istasyonuna ulaşan bir kapsüle girmeyi başardı. Şimdi oraya doğru gidiyoruz."

Nala gerildi ve onun kucağından indi. "O sektörü ana ekranda göster lütfen."

Kimse kımıldamadı.

"ama." Nala Stag'a ters ters baktı. "*Lütfen* dedim. Bu yolu iyi biliyorum. Eskiden o istasyona teslimat yapardım. Büyük bir eğlence merkezi." "Yap şunu," diye emretti Stag.

Nala döndü, Kontrol'ün önüne doğru yürüdü ve bekledi. Harita ortaya çıktı. "Bu bölümü güçlendirir misiniz lütfen?" İsteddiği yeri işaret etmek için parmağını kullandı.

Stag Hellion'a başını salladı.

Nala işaret etti. "Burası Gerard İstasyonu." Ona yakın bir noktayı işaret etti. "Burası Erosa. Birkaç bin sakini olan nefes alınabilir bir gezegen. Yiyecek yetiştiriyorlar." Başka bir zeplini işaret etti. "Burası Arris İstasyonu. Kötü haber. Suç merkezi ve oraya yanaşmaktan kaçındım." Kısa bir süreliğine dönüp mürettebata baktı. "İşte işin ilginç kısmı."

Tekrar ekrana döndü ve gruplanmış üç ayı işaret etti. "Kaptanlar sık sık konuşur. Birçok yük gemisi kubbe habitatlarını tam buradaki merkez aya götürmek için kiralandı." Parmağını koydu, sonra omzunun üzerinden Stag'ın bakışlarını tutarak baktı. "Ordu tarafından kiralanmışlar. EG bu ayda operasyonlar düzenliyor. Verdikleri emirlere bakılırsa, birkaç yüz askerin orada konuşlanacağını tahmin ediyorum. Operasyonel olup olmadığını bilmiyorum ama Gerard İstasyonu'ndan sadece birkaç saatlik uçuş mesafesinde. Söylentilere göre Erosa'daki koloni, Arris'e giden trafik nedeniyle onlardan gelmelerini istemiş. Dediğim gibi burası suç merkezi olduğu için soyulmaktan endişe ediyorlar. Arris İstasyonu ziyaretçileri şimdiye kadar Gerard İstasyonu'nu ve gezegeni rahat bıraktılar ama..." Omuz silkti. "Bu değişebilir. Dikkatli ol."

"Kahretsin," diye mırıldandı Hellion. "Bu çok kötü."

Nala monitörü incelemeye devam etti. "Ben olsam Quellis sektörü üzerinden uçar ve o uyduları tamamen atlardım. Bu şekilde, eğer operasyonel durumdalarsa ve bir alarm alırlarsa, istasyona asker göndermelerine fırsat kalmadan oraya girip çıkabiliriz. Tabii eğer hâlâ bir sayborg gördüğünü iddia eden kişiyle görüşmek istiyorsanız."

Stag ayağa kalktı. "Sen ne yapardın Veller?"

Erkek öğrendiklerinden pek memnun görünmüyordu. Bu konu hakkında düşünüyor gibiydi. "Verdiğin bilginin doğru olduğunu düşünüyor musun Nala?"

"Evet."

"Ben olsam rotayı değiştirirdim. Stag sana güveniyor ve bu benim için yeterince iyi. Yolculuğumuza bir gün ekleyecek ama Ay'ın sensörüne girmekten kaçınabiliriz."

mümkün olduğunca uzun süre."

Stag odayı geçip Nala'nın yanına gitti ve onu alarak şaşırttı. "Biz kamaramızda olacağız. Bu senin görevin. Sadece acil bir durum olursa benimle temasa geç."

Nala kollarını onun boynuna doladı ve yanağını göğsüne yasladı. Onu odalarına geri götürdü ve kapıyı mühürledi.

"Bunu duydun mu? Veller bana güveniyor." Kıkırdadı. "Sana güvendiğimi söyledi."

"Yeterince yakın."

Yatağa oturdu ve onu kucağına aldı. "Bu bilgiyi bizimle paylaştığınız için teşekkür ederiz."

"Senin ekibin benim . Ben sadece onlara göz kulak oluyorum." Gözleri kısıldı.

Güldü. "Yine de bunun üzerinde çalışacağız. Paylaşmak önemsemektir. Bu iyi bir slogan." Onun çenesini öptü, sonra alt dudağını ısırды ve sonunda geri çekildi. "Peki ya yemek? Özellikle bana yemek sözü verdiğini hatırlıyorum."

Dönerek onu yatağa fırlattı ve altına sıkıştırdı. "*Sana özellikle* odamızın içinde kalmanı emrettiğimi hatırlıyorum. Sanırım sana bir ders verilmesi gerekiyor."

Mavi gözleri parlıyordu. "Ateşli, seksi türden mi?"

"Seni tehdit ettiğimde bu kadar heyecanlı görünmemen gerekiyor."

"Artık beni korkutmuyorsun." Parmaklarını adamın saçlarının arasına sokup saçlarıyla oynadı. "Sen büyük bir yumuşaksın."

Kalçalarını onun arasında oynatarak vücudunu ayarladı. Kadın kalçalarını onun için açtı ve adam kasıklarını onunkilere bastırdı. "Yumuşak hakkında ne diyordun?"

Kadın birden ayıldı ve adam neyi yanlış söylediğini merak etti.

"Seni seviyorum, Stag."

Kadının itirafı onu şaşırtmamıştı. Ona karşı güçlü hisleri olduğundan şüphelenmişti. Ama verdiği tepki onu şaşırtmıştı. Göğsünü sıkan güçlü bir duygu olan sevinç çarptı.

"Senin de beni sevdiğini biliyorum. Sadece söylemiyorsun çünkü sen belalı bir cyborgsun ve daha fazla konuşmaya başlayana kadar seni yıpratmak zaman alacak. Hareketleriniz bana ağzınızın söyleyemediğini söylüyor."

Gülümsedi. "Öyle mi?"

"Evet."

Aşağı doğru kayd, pantolonunun önünü kavradı ve çıkarmaya başladı. "Hadi bunu bir test edelim. Duygularımı ifade etmek için ağzımı kullanma konusunda çok yetenekli olduğumu düşünüyorum."

Sırıttı. "Bana en kötüsünü ver, cyborg."

Durakladı, onun bakışlarını tuttu. "Sen benim kalbim oldun, Nala. Size sadece elimden gelenin en iyisini vereceğim."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.